

Kandidátusi értekezés

OSZTJÁK NÉVUTÓS SZERKEZETEK

írta:

Tónu Seilenthal

Aspiránsvezető:

Dr. Rédei Károly
a nyelvtudományok doktora
tanszékvezető egyetemi tanár

Budapest

1976

0.1. A finnugor kutatók érdeklődése meglehetősen későn fordult a viszonyszók iránt; e kérdéskörrel foglalkozó terjedelmesebb résztanulmányok csak az utóbbi évtizedekben láttak napvilágot.

Említsünk meg néhány uttóró kúatót. Arvid Jannes /=Genetz/ 1890-ben Helsinkiben jelentette meg „Suomen partiukelimuodot” c. tanulmányát, melyben a finnségi viszonysszókkal külön, 16 oldalas fejezetben foglalkozik.

A magyar nyelv névutórendszerével összefoglalóan két kutató foglalkozott: Simonyi Zsigmond „A magyar határozók”, Budapest 1892-95 c. könyvének második kötetében /1-238/ a történeti adatok mellett a korabeli nyelv névutó-használatát is leírta; Klemm Antal pedig a „Magyar történeti mondattan” c. művének a második részében /1940/ tömören, a történeti adatokat az előzőnél szigorubb kritikával válogatva meg, foglalja össze a rendszer és az egyes névutók kérdéseit.

A határozók keretében vizsgálja az obi-ugor névutókat két rövidebb tanulmány is. A „Nyelvtudományi Közlemények” 35. kötetében jelent meg 1905-ben Beke Ödön cikke „vogul határozók” és a 41. kötetében, 1911-ben pedig

Kara Terencz cikke „Nszaki-osztják határozók” címmel.

1952-ben Z. N. Dubrovina vetette fel újra a viszonyszók témakörét és a mai finn irodalmi nyelv pre- és postpozi- cióról írta kandidátusi értekezését /„Poszlelogi i predlogi všasovremennom finszkom jazüke”. Leningrad 1952/. 1955-ben Radanovics /=Rédei/ Károly jelentkezik az oszt- ják névutókról írott szakdolgozatával. Iivel e munkát nem publikálta, közelebbit nem tudunk e tanulmány tar- talmáról és lehetőségünk sem volt felhasználására /ta- lán az e kérdésekkel kapcsolatos a Pais-Bml.-ben és a NyK.60-ban megjelent cikkei tartalmazzák annak ered- ményeit/. 1962-ben jelent meg Budapesten ugyanennek a szerzőnek a kandidátusi értekezése „Die Postpositionen im Syrjänischen unter Berücksichtigung des Wotjakischen” címmel. E tanulmány kb. 150 névutóval foglalkozik. A mű fő részét a névutók alapszavául szolgáló szavak etimo- lógiai vizsgálata és az egyes névutók fonetikai, morfo- lógiai és szemantikai fejlődésének elemzése képezi. A zürjén és votják népnyelvből, valamint irodalmi szö- vegekből vett példamondatok fényt derítenek különböző névutós szerkezetek használatára. A szerző minden név- utó esetében tekintettel van az etimológiai vagy szemantikailag hasonló jelenségekre a rokonnyelvekben, és azokon kívül a más nyelv-saládokban is.

Felix Oinas tollából jelent meg 1961-ben egy ta- nulmány a finnségi nyelvek névutóinak esetréggá való fejlődéséről /The Development of Some Postpositional Cases in Balto-Finnic Languages. Helsinki 1961 /=ISFOU. 123//.

1965-ben látott napvilágot Sebestyén Árpád kandidáthusi értekezése „A magyar nyelv névutórendszere”. E munka fő része a 26. és a 186. oldalak között helvezkedik el, melyben a szerző ábécé-sorrendben tárgyalja a mai magyar névutókat.

Érdekes tanulmányt írt Keresztes Kálmán a finn etetés magyar el- szócsalád /és ezen belül az ide tartozó névutók/ morfológiai és szemantikai tulajdonságairól /Morphemic and Semantic Analysis of the Word Families: Finnish ETE- and Hungarian EL- „fore”. UAS 41. Bloomington 1964/. Ugyanebben a sorozatban jelent meg Renate Stoebke tanulmánya a finnségi nyelvek viszonyiszavairól /Die Verhältniswörter in den ostseefinnischen Sprachen. UAS 93. Bloomington 1968/. E munka két fő részből áll: anyagközlés /15-246/ és analízis /247-305/.

A legújabb mű, amely az uráli nyelvek névutóival foglalkozik, Likola Tibor tollából származik. 1975-ben megjelent tanulmánya a nyenyec űsi névutókat tárgyalja /Die alten Postpositionen des Nenzischen /Juraksamoje-dischen/. Budapest 1975/.

Az említett tanulmányokon kívül tudomásunk van még néhány Szovjetunióban készült kéziratban maradt kandidáthusi értekezésről. Kettőnek a mordvin névutók a tárgya: 1941-ben Szaranszkban készítette értekezését A. K. Imjarekov „Proiszhosdenije i razvitije poszlelogov v mordovszkih /moksanszkom i erzjanszkom/ jazükah” /A névutók eredete és fejlődése a mordvin /moksa és erze/ nyelvekben/ címmel, 1969-ben pedig Tartuban védte meg a „Kategorija

poszleloga v mordovszkikh jazükah^и című disszertációját P.S. Kudajev. Ju.F. Tetjuckaja 1948-ban írott disszertációjának címe „Predlogi russzkogo jazüka v szravnekii sz hantüjszkimi poszlelogami i metodika prepodavaniya predlogov v hantüjszkoj skole” /Az orosz előljárók összehasonlítva az osztják névutókkal és az előljárok tanítási módszere az osztják iskolában/. A.M. Szajnahova 1966-ban védte meg Moszkvában értekezését a vogul partikulákról /„Szluzsebnije szlova v manszijszkom jazüke”/. E disszertációk közül lehetőségünk volt megismerkednünk Kudajev és Szajnahova értekezéseinek tíziséivel.

0.2. Azzal, hogy értekezésem tárgyául az osztják névutós szerkezeteket választottam, egy eddig hiányzó láncszemet szerettem volna pótolni az uráli névutók téma-körében és ezzel hozzájárulni a jövőbeli szintézis megírásához, amely az uráli nyelvekre oly jellemző névutók keletkezését és használatát foglalná össze. A célul kitűzött feladatok a disszertáció következő felépítését követelték meg: az 1. fejezet, elméleti alapvetését, a névutók eredetének vizsgálata követi a 2. fejezetben, olymódon, hogy megpróbálom felkutatni és jellemezni a névutó alapjául szolgáló osztják szót. Itt mutatom rá arra, hogy etimológiaiailag ugyanazokból a tövekből vagy jelentésbelileg hasonló szavakból a rokonnyelvekben is fejlődhettek viszonyszók. A 3. fejezetben a névutós szerkezetek felépítését tárgyalom, a 4. fejezetben pedig az osztják névutók szemantikai elemzését adom. /A 2. és a 4. fejezetben a decimális rendszer második pontjai

egybeesnek, ti. ugyanazon pont alatt van a megfelelő név-utó etimológiai tárgyalása, ill. jelentéstani elemzése./ Az 5. fejezet mutatja be névutók nyelvjárások szerinti megoszlását. E feladatok elvégeztével próbálok fénnyt deríteni az osztják névutós szerkezetek fejlődésére és kialakulásának korára a 6. fejezetben.

Az anyag feldolgozásához kigyűjtöttem az osztják névutós szerkezeteket tartalmazó mondatokat minden létező és általam hozzáférhető szöveggyűjteményből és szótárból, azaz gyűjtésemet igyekeztem az egész osztják nyelvterületre kiterjeszteni /a felhasznált művek megtalálhatók az irodalomjegyzékben/.

Az irodalmi nyelv adataira csak kisebb mértékben támaszkodtam, mivel az osztják irodalmi nyelv esetében véleményem szerint csak az irodalmi nyelv kialakitására való törekvésekkel találkozhatunk és ezzel is hat nyelvjárás alapján, továbbá az eddig megjelent művek nagyrészt vagy elemi iskolai tankönyvek /ábécékönyvek, számtankönyvek/ vagy orosz nyelvből való fordítások, s emiatt ez az anyag nem egészen megbízható, pl. Ju. N. Tusszkaja „Szamucsitel” hantújszkogo jazuka” c. kazimi irodalmi nyelven írott tankönyvében /amely egyébként a Nemzetiségi Körzetben dolgozó nem-osztják anyanyelvű tanárok, valamint tanácsi- és pártmunkások részére készült/ a 56. lapon a következő mondatok találhatók: Tácañ bymnuy onca,.. „Ülj az asztalhoz” és Hox axmuñk lajku onca. ’A fán mókus ül’. Nyelvmesterem, Zoja Lozjamova szerint az első mondat helyesen így hangzik: päsan pitara /xənəŋa/ onsa;

a második mondat pedig egy esztják számára azt jelenti, hogy a fa földön van és rajta ül a mókus, helyesen így lenne: jǔxn ... . Mind a két mondatból világosan kitetszik az oroszból való fordítás hatása /za emow, illetve na qepebo/.

Az idézett forrásokat lehetőleg híven, betűről-betűre, diakritikus jelről diakritikus jelre igyekeztem követheti. Felmerült ugyan a kérdés, nem lenne-e helyesebb legalább a Passionen és Kriegsladen bonyolult és sok hibára alkalmat adó írásmódja helyett fonématiskus átírást alkalmazni. Mégis a betűszerinti közlés nélköt döntöttem, hiszen elaktani és szemantikai fejtegetéscimnél nem okoz zavart a sok mellékjel.

•0.3. Miolött áttérnék témám tárgyalására, örömmel ragadom meg az alkalmat, hogy köszönetet mondjak észthhoni és magyarországi tanáraimmak és kollégáimmak-borárcimnnek, akik minden készséggel segítettek munkámban.

Paul Ariste akadémikus, a Tartui Állami Egyetem Finnugor Tanszékének vezetője, egyetemi tanulmányain kezdetétől atyai figyelemmel irányította a munkámat.

Köszönetet mondok aspiránsvezetőmek, dr. Rédei Károly professzor úrnak, a Bécsi Egyetem Finnugor Intézet vezetőjének sok építő javaslatáért és útbairazításaiért.

Az MTA Nyelvtudományi Intézet finnugor osztálya átengedte részemre tanulmányozásra A magyar szókészlet finnugor elemei c. munka kéziratos anyagát, amiért köszönetet mondok. Az a kéziratból felhasznált anyag for-

rását mindenig közlöm.

Nagy öröömre szolgált, hogy aspiránsi tanulmányaimat az Eötvös Loránd Tudományegyetem Finnugor Nyelvtudományi Tanszékénél végezhettem. A tanszék minden tagjának, különösképpen dr. Beroczki Gábor tanszékvezető docens úrnak, és tanszék mellett működő MTA Uráli kutatócsoport tagjainak a három év alatt adott értékes segítségért ezúton mondok köszönetet.

1. Elméleti alapvetés.

l. l. A névszó és más szófajok közötti viszonyok a szintagmában, ill. a mondatban három különböző módon fejezhetők ki:

- 1/ esetragokkal
- 2/ viszonyszókkal /pre- és/vagy postpozíciókkal/
- 3/ szórenddel.

Történeti fejlődése során minden nyelv kifejleszti magának azokat az elsősorban rá és rokonságára jellemző grammatikai eszközöket és módokat, melyekkel lexikális elemeinek a mondaton belüli viszonyitását kifejezésre juttathatja.

Az uráli nyelvekben e grammatikai viszonyokat, amelyek a névszó jelentését a szintagmában, ill. a mondatban, valamint a névszó viszonyait más szófajokkal meghatározzák, főként esetragokkal, azaz a névszóhoz kapcsolódó morfémák segítségével fejezik ki. Ennek következtében az uráli nyelvek szintetikus, aeglutináló nyelvek.

Közismert tény viszont az is, hogy nem léteznek sem tisztán szintetikus, sem tisztán analitikus nyelvek; a nyelvben mindenkor megvannak a szintetikus kifejezőszerek

mellett az analitikus kifejezésmódok is. Így az egyik nyelvre mégis főleg az egyik, a másikra meg a másik viszonyítási típus jellemző, annak oka nyilvánvalóan a nyelvi rendszertípusok eltérő volta, hiszen a rendszer típusa bizonyos mértékig továbbfejlődésének formáira is utal.

Ahhoz, hogy ~~a~~ térbeli, időbeli stb. viszonyok kifejezésének a flekszió hiányosságát pótolja /Sechehaye 75/, minden uráli nyelv felhasználja a viszonyszavakat is, elsősorban névutókat, kisebb mértékben 'főként finnségi nyelvek' az előjárókat. Az eredetileg lexikális jelentésű önálló szavak viszonyszóvá grammatikai lódásának az ismertebb nyelvekben formalag két fő típusa van: a prepozicióvá vagy postpozicióvá válás.

A prepozíciók az indoeurópai nyelvekre jellemzők /Hirt, Hermann, Indogermanische Grammatik. Band 1. Das Nomen. Heidelberg 1927, 15 kk./ és sémi nyelvre /Brockelmann, Carl, Grundriß der vergleichenden Grammatik der semitischen Sprachen. I. Laut- und Formenlehre. Berlin 1908, 494/. Az indoeurópai nyelvek prepozíciói eredetileg határozószók voltak, melyek a névszó esettagjával együtt az ike határozói voltak /Paul, Hermann, Prinzipien der Sprachgeschichte. Halle 1920, 292 kk./. Igy pl. német nach a nahe határozószóból alakult ki, vagy pl. um prepozíció visszavezethető az ófelnémet umbi, umbe 'herum' határozószóra. De az indoeurópai nyelvekből is hozhatók példák arra, hogy a névszó viszonyszóvá válhat, pl. német Angesicht → angesichts, Trotz → trotz, an Statt → anstatt, stb.

A névutók evakori előfordulása az uráli nyelveken kívül még az altaji és sok más szak-Eurázsiai nyelvcsoporthoz jellemző. Ezt az uráli-altaji közös tipológiai vonást emelte ki Wiedemann már 1838-ban / „Ueber die früheren Sitze der tschudischen Völker und ihre Sprachverwandtschaft mit den Völkern Mittelhochasiens. Einladung zur öffentlichen Prüfung im hiesigen Gymnasium am 27sten und 28sten Juni 1838 von dem Oberlehrer der griechischen Sprache F.J. Wiedemann.” / eval 1838, 7 kk./. Később számos szakember utalt a névutókra, mint az uráli és az altaji nyelvek közös /tipológiai/ vonására /vö. Fuchs: FUF. 24:304; Fokos: NyK. 63:76 kk.; Fokos-Fuchs, Nolle. 31; Lunkácsi: Egyetemes Irodalomtörténet IV /1911/, 24-28, 32-33; Tauli, StructTend. 36; Poppe 196; stb./.

A postpozíciók használatosak az uráli és altaji nyelveken kívül pl. japánban /Saussure, George, An Historical Grammar of Japanese. Oxford 1946, 312/, kinai nyelvben /Gabelentz, Georg v.d., Chinesische Grammatik mit Ausslupf des niederen Stiles und der heutigen Umgangssprache². Berlin 1953, 126/, a jukagirban /Krejnovics, B.A., Jukagirszkij jazük. Moszkva-Leningrad 1958, 214 kk./, a giljakban Panfilov, V.Z., Grammatika nivhszkogo jazuka II. Moszkva-Leningrad 1965, 212 kk./, sok amerikai indián nyelvben /1. pl. Hoijer, Harry, Chiricahua Apache. Viking Fund Publications in Anthropologie 6. New York 1946 / =VFPA 6/, 84; Whorf, Benjamin Lee, The Hopi Language, Toreva Dialect. VFPA 6:163; Swadesh, Morris, Chitimacha. VFPA 6:316; Haas, Mary R., A Grammatical Sketch of Tunica. VFPA 6:346; Ti

Fang-Tuli, Chipewyan. VFPA 6:422/, az afrikai ősi nyelvben /Westermann, Diedrich, Grammatik der Zwe-Sprache. Berlin 1907, 52 kk./, használatban voltak a Tiglís és Dufrátesz környéki ősi əlamit nyelvben /Labat, René, Structure de la langue élamite. Conférences de l'Institut de Linguistique de l'Université de Paris 10. Paris 1951, 31/, stb.

Klasszikusan a pre- és postpozíciókat mindig aszerint definiálták, vajon a tőszó előtt vagy után álltak. Igy például Dionysius Thrax /i.e. II.sz. vége/, aki elsőként enelte ki e kategóriát külön nyelvtani kategóriaként, ezt következőképpen fogalmazza: a prepozíció olyan szó, mely szintaktikai szerkezetekben minden más szófaj előtt áll /vö. Lyons 319/. A Port Royal-i iskola volt az ő, amely e szócsoportot csupán mint általános viszonyelemet - particules de relation /Brøndal, OPFM, 32; uő, TP, 5/ - elemezte. De hangsúlyoznunk kell, hogy módszertanilag lehetetlen korrekten egy szófajt a szintaktikai tulajdonságai alapján definálni /vö. Itkonen E., Nielja sen tutkimus, 216/.

A viszonyszavas szerkezetek és az esetformák között sok jelentésbeli hasonlóság figyelhető meg. Ezt elsőként A.F. Bernhardi említi „Anfangscrunde der Sprachwissenschaft” /Berlin 1805/ című könyvében /vö. Fillmore, CC, 15/. Brøndal utal arra, hogy már a XVI. századi olasz nyelvtanokban felfigyeltek erre a jelenségre, használva terminusokat segni de' casi és vicecaso /Brøndal, IP, 10/.

A generativ nyelvtan fogalomkörében mozgva ezt lehetne mondani: hogy a konkrét kifejezésben vagy az eset-

ratos alakot vagy a viszonyiszavas szerkezetet használjuk, ez gyakran csak a surface structure jelensége /Fillmore, CC, 15; Lyons 303/.

Ha egy nyelvben valamilyen viszonyt flekszióval is vagy viszonyszóval is lehetséges kifejezni, akkor általában az elsőnek a jelentése absztraktabb, a másodiké pedig konkrétabb /Lyons 304/, pl. é. lauale ~ laua peale 'asztalra'; osztj. păsana ~ păsan öxtija 'id.'; stb.

Általános nyelvészeti szempontból a prepozíciók és postpozíciók közötti különbség triviális, mivel e különbség csak a tőszó előtti vagy utáni elhelyezkedésben áll /Lyons 302, 303/. Az indoeurópai prepozíciók önálló kategória jellege mégis jóval szilardabb a finnugor névutókénál. Ez már képzetmechanikai okokból is világos: az appercepció számára először adott segédszó nyomatéktalan volta ellenére sem sikkadhat el annyira, mint a lényeget rendszerint tartalmásabban, konkrétabban megjelölő alapszóra következő névutó, mely saját magáról azonnal tovább utal egy még erőteljesebb változásfogalomra, s így nemcsak nyomatékkal, hanem értelmileg is kettős árnyékba kerül, háttérben marad." - írja Sebestyén 'MLI, 183/'. Sokkal könnyebben körülhatárolható az indoeurópai prepozíció kategóriája ezért is, mert határai nem - vagy legalább nem minden oldalon - mosónak bele más kategóriákba: az indoeurópai prepozíciókból nincs átfejlődési lehetőség az esetrágok csoportjába, mint arra utalt Szabó Zoltán /A Holozsvári V. Babes, és Kolvai Egyetemek Közleményei. Társadalomtudományi sorozat I. 1956. 1.-2.sz., 234/.

Deme^s ezt írja /NyK. 58:119/: „atalán több is lehet véletlennél, hogy a finnugor nyelvekben, ahol a birtokos szerkezeteknek birtokos + birtok a sorrendje, főleg névutók s ezekből ragok foglalták ki; az indoeurópaiakban viszont, ahol a birtokos szerkezeteknek fordított a sorrendje, ott a később elakult viszonyjelölő eszközöknek a prepozíció a prototípusa” /vö. még uő : NyK. 54:23/.

Tudjuk, hogy minden a nyelvben /langue/ bekövetkező változást változás előzi meg a beszédben /parole/. Ez helytálló minden szófaj, többek közt a névutók fejlődésére is. Nem egy szófaj alakul át más szófajjá, hanem a beszédben a mondatbeli szókapcsolat átértékelődik és átalakul másfajta szókapcsolattá.

A finnugor kutatók szinte egyöntetűen vallják, hogy a névutóval szó korábbi birtokos jelzőjével összettételt alkotott; azaz névutók többsége előzőleg e szintagma alaptagja, birtokszava volt /Beke: NyK. 52:401-2; Herrér, MTMtan. 59, 129; Fokos: NyK. 58:172; uő : NyK. 63: 76-81; uő : Tyr. 68:16, 21; D. Fuchs : FUF. 24:304; Häkulinen, SKPK³, 406; Klehm, MTE. 93; uő, MTMt. 221; Oinas 8-9; Radanovics: NyK. 60:147-8; Rédei, PostSyrj. 201; Sauvageot 74-5; Sebestyén : FUF. 35:264 kk.; uő, LHM, 193; N. Sebestyén I.: NyK. 58:129-30; Simonvi, Mat.I., II, 13; uő, Jelz. 150; Stoobko 2; Tauli, StructTend. 44; Terescsenko 67-8; stb./.

A finnugor nyelvek jelzős szerkezetekre vonatkozó kutatások eredményeit N. Sebestyén I. /NyK. 59:46/ következőképpen foglalta össze:

1. a finnugor alapnyelvben a jelző megelőzte a jelzett szót. Ennek az ősi, szigorú szórendi szabálynak következtében a jelző és a jelzett szó szoros egységet, összetételt alkotott s éppen ezért a többes jelet és az esetragokat csak a jelzett szó vette fel; 2. A főnév minősítő jelzője lehetett egy másik főnévnek; 3. számnévi jelző után a jelzett szó egyes számban állt." és „Az uráli nyelvek lényegéhez tartozik az a sajátság, hogy az uráli nyelvekben egy főnév minősítő jelzője lehet egy másik főnévnek. Az uráli alapnyelv korára vonatkoztatva nem beszélhetünk sem főnévi, sem melléknevi jelzőről, csupán n o m i n á - l i s jelzőről" /uo.61; vó. még Fokos: NyK. 62:213/.

Az ilven szintagma továbbfejlődésére két lehetőség kinálkozik. Az egyik az összetétellé válás, a másik pedig a névutós szerkezetté válás. Az utóbb említett esetben „nem a szavak jelátésének tartalmi elemei ötvöződnek új tartalmi egységgé, hanem a tartalmi és viszonyozzatok megoszlása következik be a szintagma-clőzmény két tagja között, s a viszonyjelölésre specializálódó szintagma-tag /a leendő névutó/ hangalaki önállóságát, önálló szó jellegét megtartva új minőség hordozójává válik." /Sebestyén, MN, 193-4/. Mézzük közelebbről ennek a változásnak a folyamatát.

Eredetileg a birtokszónak, azaz a névutóvá váló tartalmas szónak kapcsolata volt két más szóval a mondatban. Például a szerkezetben a fa mögött áll két szintaktikai kapcsolata volt: birtokos viszony /* a fa möge/ és határozói /* ott áll/. Az egységnak érzékelt birtokos kapcso-

latot határozóként használták a mondat megformálásában /vö. Fokos: NyK. 53:61; Sebestyén: FUF. 35:266/. Olyan ige mellett a *fa möge szintagmát használván, amely locativust vonz /pl. áll/, létre jött a fa mögött áll szintagmák kapcsolat /vö. Fokos: NyK. 63:77/.

Néhány szóra szeretnénk megállni annál a kérdésnél, hogy mikorra tehető a birtokos szerkezetek határozói használata. Bár a mai finnugor nyelvek mostani névutórendszeri viszonylag késői keletkezésűek /vö. Ravila 61; Rédei, Postgyűj. 207-12; Osznovii, 215-6; stb./, mégis valószínű, hogy bizonyos névutócsoportok /elsősorban a helyhatározós névutók/ már az uráli korban kialakulóban voltak. Fokos azt vallja: „Nem gondolhatunkaira, hogy a névutók, illetőleg a névutós szerkezetek mint ilyenek még az urál-altaji korra mennek vissza, de ebből a korból valók a névutók keletkezésének az előfeltételei, nevezetesen ... a jelöletlen birtokos összetétel vagy birtokos szerkezet /mint ház-fölött/, melynek második tagja térbeli helyzetet /esetleg testrészt/ jelölt, és amelyek végéhez járultak a különféle ragok /határozói, majd birtokos személyragok/” /NyK. 63:77/. Hajdú véleménye szerint talán az uráli korban alakult ki a nomen osztályon belül a defektív morfémák csoportja, ahol a tőmorphéma csak egyetlen, raggal el-látott alakjában /vagy meghatározott ragokkal fellépő alakokban/ volt használatos. „A D csoportba tartozó szavakban láthatjuk a mai határozószók és névutók /ill. egyéb segédszók, módosító szók/ előzményeit.” /Hajdú, Lev. 61; vö. még Décsy, Minf. 161; Osznovii, 214-5/.

Ezt a tételet azonban a magyar nyelvre vonatkozó szakirodalom nem veszi át, hanem azt valíja, hogy „ragjaink legnagyobb része és névutóink valamennyije a magyar nyelv kiilön életében fejlődött ki” /Lárczi : Nyr. 80:12/. Az a sok egyezés, ami a finnugor nyelvek rag- és névutórendszerében kimutatható /vö. Zsirai, Fgr. ok. 62-70/, mégis arra enged következtetni, hogy legalább a tüzetes helymeghatározásban járatos körülírások birtokos szerkezetes módszere már az uráli korban kialakulóban volt /vö. Sebestyén, MM., 194/.

A birtokos szerkezetek szórendjén kívül szeretnénk még egy fontos tényezőre felhívni a figyelmet. Moha elsősorban a szórend magyarázza, hogy nyelveinkben névutók keletkeztek, nem kizárálag a szórend az oka ennek a fejlődésnek. Figyelembe kell vennünk a csökentett nyomatéknak, a közömbös hanglejtésnek a szerepét is /vö. Papp I.: Nyj. III., 6-7/.

A névutós kapcsolatok zömének alapjául szolgáló birtokos szerkezetek nyomatékvisszonyairól tudjuk, hogy a finnugor nyelvekben uráli trökségképpen az elől álló birtokos volt a főhangsúlyos, a birtokszó pedig nyomatéktalanul, szünet nélkül, a hanglejtés folyamatosan eső vonalának megtörése nélkül követte /vö. Klemm, MTkt. 342-3; Sebestyén I.: NyK. 58:127; stb./. Ia is ilyen szoros, összetételhez hasonló a minősítő és kijelölő jelzős kapcsolatok dinamikai felépítése a finnugor nyelvekben. Ez a forma a belső, lélektani-logikai átértékelődés nyomán törvényesen vezet az agglutinációhoz. Lédei /PostSyrij. 202/ rámú-

tatott arra, hogy a zürjén névutók saját főszavukkal egy beszédtakttust alkotnak, és tk. összetételek, s ezt a következő tényel lehet alátámasztani: az e, i hangok a zürjén prup nyelvjárásban csak főhangsúlyos első szótagban for dulhatnak elő, nem-első szótagban pedig ezeknek E és i felelnek meg. Ez a szabály fennáll minden az összetételekre minden a névutós szerkezetekre is, pl. ya-vilin 'auf Wasser', pizan-vilk 'auf den Tisch'.

Mellékesen már szóba került, hogy elsőként a testrésznevek és a térbeli helyzetet jelöldő szavak váltak névutóvá. Telyhatározói névutók csi volta azzal magyarázható, hogy az ember számára elsőrangú fontosságú a testrészek helyzetén felépülő primitív koordináta-rendszer, azaz a testrészek viszonya egymással és a test viszonya a környező fizikai tárgyakkal. Ezekben a viszonyokon alapul az egész környező tér fizikai percepciója, ezen az alapon elakulnak ki a fogalmak és e fogalmaknak a verbális kifejezései /vö. Takahashi 219-23/. Ugyanilyen jelentésű szavakból eredeztetik a névutókat finnugor nyelvészkek is. Igy pl. Klemm szerint „Legtöbb határozóragunknak és névutónknak alaprésze vagy helye t jelentő névszó,... vagy pedig érzéki tárgyat jelentő névszó, kül. testrészek nevei, melyek assimilátiós jelentésváltozással helyi jelentést vettek föl” /MTM. 168; vö. még Beke: NyK. 62: 401-2; Terrár, MTMtan. 35, 94; Fokos: NyR. 68:16; Fuchs: FUF. 24:304; Gombocz, Jt. 75; Zsirai, FgrRok. 46; uő, ObiugTk. 22; stb./. Simonyi még tovább megy, mondva, hogy maga a birtokviszony is a testrészeknek az egészhez való kapcsolatiból fejlődhetett ki /NyR. 60:341/.

1.2. A névutónak mint grammikai kategóriának kiegészítő meghatározása nem egyszerű feladat. Ha ettől a meghatározástól a fölérendelt fogalomhoz való viszonyításon túl esyrészt a szomszédos területektől való elválasztást, másrészt a lényeges belső jegyek számbavételét kívánjuk, mindenjárt sejthetjük a feladat nagyságát. A tartalmas szókkal, határozószókkal, határozóragoikkal és igekötőkkel érintkező, önmagában is rendkívül bonyolult belső tagolódást mutató névutórendszer sajátságait aligha sikerülhet valaha is egy rövid meghatározás kereteibe szorítani.

A névutós kapcsolattá alakulás - láttuk - akkor következik be, ha valamilyen mondatbeli szószerkezetet egészben rendelünk alá határozóként egy meghatározottnak.

Ilyenkor az előzményszerkezet kapcsoló tagja veszi fel az egész szerkezet alárendelését, viszonyítását végező határozóragokat, s ez a szó lesz névutóvá. Mint már mondunk, nem a névutó keletkezik, hanem a névutós szerkezet alakul ki valamilyen mondatbeli szókapcsolatból. Eppen ezért nem is könnyű megvonni a határt a határozóragos névszó és a névutó között, hiszen a névutóvá váló szó jelentésének tartalmi, vonatkozás- és viszonymozzanatai finom átmenetben változnak meg, s a korábbi szókapcsolat szintagma jellege cseklessen, hosszabb idő elteltével homályosul el.

1.2.1. A konkrét elemzésnél ezért gyakran nehéz eldönten, vajon még a ragos névszóval vagy már névutóval állunk-e szemben. Nem okoz nehézségeket a névutók közé számítani azokat a szavakat, melyek olyan határozóragos

névszókból keletkeztek, amelyeknek a jelentése könnyen megérthető, bár a mai nyelvben a névszó maga már nem fordul elő, pl. é. *eel*, lív *jéds*, vót *élli*, vepsze *edel*, finn *edelli* /**ete~*ede*/.

Gyakrabban találkozunk azonban olyan esetekkel, amikor a névutó alapjául szolgáló névszó a mai nyelvben elő, tartalas szó. Erré példákat lehetne hozni majdnem minden finnugor nyelvből, pl. é. *sōprade abil* 'a barátok segítségével', osztj. *imeŋən ikeŋən ūlləŋn x̌ən wāš pitarən* /stei-nit̪z, Ovd.I, 101/ 'Öregasszony-Örege ber a cári város szélén lakta'; stb.

Ez az első lépés a lexikális jelentés sorvadásának, kitágulásának, viszonyjelentéssé változásának az útján, melynek a vége a tartalmas szótól való teljes elszakadás. Sok kutató nem is tekinti még névutónak az ilyen szavakat.

Sebestyén szerint azonban „Helyesebbnek látszik, ha az elsődlegesen visszonkeltő szót névutónak tekintjük akkor is, ha tartalmilag még nem szakadt el véglegesen tőszavatól. Ha másutt elismerünk kettős szófajisápot és átmeneti kategóriákat, számolnunk kell a lexikális és nyelvtani jelentés közötti átmenettel és az ezt tükröző szóalakokkal is.”

/ME, 202/

1.2.2. Szintén problematikus a névutók és a határozószók elhatárolása is: a mondatban mind a két kategória az adverbiális szerkezet eleme, mind a kettő gyakran közs eredetű és felveszi ugyanazokat a határozóragokat, pl. osztj. *tétpena* 'auf dieser Seite', *tötpeña* 'auf je-

ner Seite' ~ tömpenä, tümpenä 'auf jener Seite, jenseits'

/Patk.-Fuchs 117/: m. itt, ott ~ mellett, slatt. stb.

Különbségiuk mondattani szerepükben áll: a határozó szó önálló, szabad, a névutó pedig kötött nyelvi forma: a névutó csak valamilyen önálló szóval kapcsolva vesz részt határozóként a határozós szintagmában. Nézzük például a következő osztják találós kérdést: ~~p~~at unt, ~~i~~tpəns nou unt nou unt ~~i~~tpəns rəpəsnən ~~x~~əpəsnən; rəpəsnən ~~x~~əpəsnən ~~i~~tpəns tənkər uonxən, kőtər uonxən; tənkər uonxən kőtər uonxən ~~i~~tpəns uötšəm ön; uötšəm ön ~~i~~tpəns rutxui təuittə ~~x~~əsən hälz. 'Bin dunkler Wald, darunter ein lichter Wald; unter dem lichter Wald zwei zwinkernde, seitwärts blinkende; unter den zwei zwinkernden, seitwärts blinkenden zwei Gruben für die Mluse, zwei Gruben für gestreifte Eichhörnchen; unter den zwei Gruben für Mluse, zwei Gruben für gestreifte Eichhörnchen eine Wehrmündung; unter der Wehrmündung ein krummer Löffel des zu essen pflegenden ussen.' /Karij.-Vértes: MFTCu 157:256/.

Ebben a példában az itpəns szó először határozószó-ként szerepel, mivel önálló mondatrészt alkot, a következők pedig névutókként, mivel csak más tartalmas szavakkal kapcsolva alkotnak mondatrészt. A határozószó tehát önálló szó és szabad morfémá, a névutó pedig - bár önálló szó - kötött morfémá. Ezért alapul a két kategória fontos szintaktikai különbsége is: a határozószó mondatrész értékű képződmény, a névutó viszont önmagában nem lehet mondatrész /vö. Sebestyén, MN, 13; uő: FUF. 35:265; Simonyi, Mat. II, 328; stb./.

1.2.3. Sokáig az uráli nyelvök esetrajzainak névutóból való kialakulására csak a magyar nyelvből tudtak példákat hozni. A tüzetesebb vizsgálat azonban minden irokonyelvben kimutatta a viszonyszókból történő ragfejlődés folyamatát, ill. eredményeit /vö. Fokos: Myr.64:86-7; új: NyK.63:76-81; Cinás 7-11; Szinnyei: Mly.29:103; új: TUF.22:68; Tauli: UAJb.24/3-4:27-41; stb./. Megfelelő példákat az osztják nyelvből lásd a natan-, ewelt stb. címszók alatt.

1.2.4. A névutó kategóriája az igekötővel is érintkezik, hiszen közöttük ugyanúgy mint a névutók és a határozószók viszonya esetén/ eladnak néha közös eredetű alakok. Ez két kategória közötti határ megállapításában segíthet a szórend /az osztjákban igekötő általában szoros összetételel alkot az igével /l.pl. Zsirai, ObiugIk. 27 kk; Patk.-Fuchs 143 kk./ és az a tényező, hogy a személyes névmással való kapcsolatában a névutó felveszi a megfelelő birtokos személyrajzokat, az igekötő esetén ez nem áll fenn. Álljon itt néhány példa a kérdés megvillágítására: /Szin./ kur-lowäl šoppi-xacćasa 'ihr Fuß-knochen wurde /mit dem Brett/ abgeschlagen'/Steinitz, Ovd.I,130/; /Szin./ šarš šoppi soxəm pun juwatsəm,... 'Sie warfen ein Paddenknäuel über das Meer,...'/Steinitz, OvdI,145-6/; /Vj./ nālnž myxti mənsi 'luoti mani hinen lävitsevä' /KT, 515/; /Kaz.; irod./ Құн моктамна қызың әхыр нацма жаһақ. 'Мало Нас промыла быстро оласыя Нарна.' /Ursszkejia 86/.

mint az idézett példákból kidörül, az első mondatban šoppi igekötő, a másodikban pedig névutó, mert nem való-

színű, hogy sáres oda gában jelentést hordozna 'über das Moor' /bár az osztjákban elfordulhatnak rejtélyes határozók/szó/k, vör. Fokos: NyK. 58:76kk.' és šoppi tartozna az igéhez. Ebben az esetben feltételezni kellene, hogy sáres szó vagy locativusneggel van ellátva vagy az ewält név-utóval alkot névutós szerkezetet. A harmadik és a négyedik példában helyzet még világosabb. Mint láttuk, a névutós szerkezet esetén a személyes névmással alkotott névutós szerkezethez megfelelő birtokos személyről járult.

2. Az osztják névutók eredete.

2.0. Ebben a fejezetben az osztják névutók alapjául szolgáló tövek etimológiáját vizsgálom.

Emellett arra is rámutatok, hogy az etimológiailag rokon tövekből vagy jelentésbelileg azonos szavakból a rokon nyelvökben is fejlődhettek névutók, ill. viszonyszók.

Az osztják névutókat a Steinitz szótár betűrendjében tárgyalom /vö. DEWO 015/.

2.1. Sur. isn 'Mal, pa'.

Rédei /NyK. 67:128/ szerint ez zürjén jövevenyszó, vö. ccsn 'nach, gemaʒ'; ezt Steinitz is elfogadja /DEWO 6/. A zürjénben a névutó módhatározói szerkezetekben szerepel /Rédei, PostSyrj.173/.

2.2. V. uja '/lat./na, unter' -- ujn '/loc./no, unter' -- ujo 'unter . hervor'.

Az alapszó V. Vj. uj ' u , Raum unter etwas' /Steinitz, DEWO 20/. A szó eredete ismeretlen.

2.3. V.Vj. o tin, DN. o t n, KazSt. o tin 'auf, oben' -- VT. o tija, DN. o t ja, Ser. u tija 'auf, obenauf' -- DN. o t w 'von oben, her/unter'.

Az alapszó V.Vj.VK. o ti, Vart. o ti, Likr. a ti, Mj. o ti, Trj. o ti, o ti, J. owti, DN. o t, KoP. o t, Kr. oxte, Ni. Ser. uxte. Izs. oxti, /Szin.: ø/, O oxti 'nobepxHocm̄, bepx , Oberfläche, oberer Teil' /Steinitz, DEWO 32/. E szó első része teljes biztonsággal V. Vj. ox /uksam/ VK. Vart. ox /uksam/, Mj. Trj. ox /uksam/, J ow /uwm/, DN DT Fil. KoP Kos. Kr. Szav. ux, DT. KoP. Kr. ox is, Kam. ox, Ni. Ser. ux, Kaz. Szin. Pit. O. ox, Patk. ux,

PB ox, ox 'голова, Kopf' /Steinitz, DEWO 30/, amelyhez ~~*-ti/-ti~~ denominális névszóképző /vö. Sauer, NomBild. 103-4/. járult.

Rédei /NyK.71:109/ szerint ez uráli eredetű szó /az alapalak ~~*ok~~ ~~*u~~/, mivel az osztják szónak megfelelője a szelkupban: /Cast.-Leht.: MSFOu.122:16/ N. uug 'Ende, Schluž', NP, uugó, FO. uugó, B.Ta.Kar. uug /uuk/ 'Ende, Lippe'; /Prok./ üks 'nepeghuū konen, hoc /y ~~uuhomtoro~~/, klob' Jelentésük különböző: osztj. 'Kopf' szelk. 'Ende, Schluž' vö. pl. m. faj ~ zürj. pom 'Ende' vagy fi. pää névutóvá vált belső helyhatározói rugos alakokat pähän, pässä, pästä /l. alább/.

A korábbi kutatók tevesen a szó második elemét mint külön névszót magyarázták. Simonyi szerint /MHat.I, 346/ *og-taga-na 'fő-helyen', és *og-taga-ja 'fő-helyre' alakok rekonstruálhatók, Kara /EOHat. 15/ a második címen pedig véli látni tai, taj, ti 'hegy, tető, vég, forrás, forrásvidék' jelentésű szót.

A finnségi és a perm nyelvekből szintén tudunk példákat hozni arra, hogy a 'fej' jelentésű szó névutóvá, ill. viszonyszóvá változott: *pänä ~ päng > / fi. pain /l.1.28/; itt és következőkben a finnségi adatok után lévő szám megfelelő pontra a Stocbké tanulmányában utal, paitse /l.1.291/, pähän /l.1.293/, pässä /l.1.299/, pästä /l.1.300/, päällä /l.1.297/, päälle /l.1.295/, vep. pähä /l.2.78/, -päi /l.2.79/, pä /l.2.80/, pä /l.2.81/, päs /l.2.83/, vót päi /l.3.49/, pälä /l.3.50/, pällä /l.3.52/, pältä /l.3.53/, é. peale /l.4.161/, peal /l.4.160/, pealt /l.4.162/, pähä /l.4.188/, lív päl /l.5.93/, päld /l.5.94/, pältest /l.4.95/, pälö /l.5.96/,

pälöz /1.5.97/; votj. ponna 'fur, um ... Willen' /Rédci, Post-Syrj. 186-8/, zürj. pomla, ponda 'id.; wegen, pondys'id'. /uo. 182-6/.

2.4. DN. itpons, Szin. jelpijn 'vor' -- DN itpaja Ser. jetpija bnepeg, voraus, nach vorn' -- DN. itpewa 'von vorn'.

Az alapszó Trj. J. i^äpi, DN. Fil. Kr. Szog. C. itpe, DT atpe, Cs. otpe, Kam. KoP. ipna, Ni. Ser. jetpe, Kaz. je^äpi, Szin. jelpi 'Vorderseite; nepeghuū, vorderer', amely *-pi / *-pi képzővel képzett alak V.Vj. il, Trj. i^ä, DN. it, Ni. jet, Kaz. je^ä, Szin. jel nepeghuū, das Vordere, vorder' szóból /Steinitz, DEWO 60/.

Ennek a szónak a következő rokon nyelvi megfelelőit ismeri a szakirodalom: vog. E. él, élā 'előre, jovore; vorwärts, künftig'; AK. élt, P i^ält, AL. ilt, FL. élit 'vorne, fruher' stb.; m. elő /eleje/ 'Vorder-; Vorderteil, Vorderes; her, hervor, herbei', el 'fort, weg, ab', élé 'hervor; vor /acc./' stb.; fi. esi /eden/ 'das Vorne, Vordere'; edellä 'voran, vorher; vor /dat./' stb.; é. esi /ee/ 'Raum oder Zeit vor etwas'; eēs 'vorn; vor /dat./' stb. /MUSz. 191, 778, NyH⁷; EtSz.; SzófSz. FUV; SKES; MSzFE /DEWO/.

A finnugor alapalak: *eđe /FUV; MSzFE/ vagy *enđe /CompGramm. 410/. Mikola szerint /PostNenz. 189/ ez a szócsoport az *e- mutató névmástóból képzett és összefügg szintén mutatónévmástóból képzett m. egy és rokonnyelvi megfelelőivel /eről l. Lákó: ALH. 14:215-221; Nyelvtudárt. 38:3-6; Nonaginta 184-189/. Mikola bővitette a szócsoportot még szamojéd megfelelőkkel is: nyen. nér 'vor /mit Akk./', ény. Ch. ođo, B. oro 'vor' Ch. ođone, B. orone 'vor /Dat./'; Ch.

oðodo, B. oroðo 'von vorn'; Ch. oðo'one, B. orɔ'ne 'vor ... entlang'; Ch. oðoti, B. orete 'der Vorderste; der Erste' /uo. 184 kk./

Az osztják szóval közös eredetű szókból más rokon nyelvekben is alakultak névutók: vog. el-poalt, jel-palt, eli-palt, el-poalne, el-palne, jel-palin, - el-poalnel, el-palnel /AhlWog. 230-1/, m. élé, elől elött, ellen, fi. edelle /1.1.36/, edellä /1.1.37/, edelta /1.1.38/, edessä /1.1.40/, eteen /1.1.52/, editse /1.1.42/, vep. edõhe /1.2.10/, edel /1.2.11/, edelpái /1.2.12/, edős /1.2.13/, edi^ /1.2.14/, vót ellä /1.3.8/, essä /1.3.9/, ezä /1.3.10/, ete /1.3.13/, é. eel /1.4.23/, eäle /1.4.24/, e:t /1.4.25/, ees /1.4.27/, ette /1.4.31/, liv jedd /1.5.35/, jedlem /1.5.35/, jedmöл /1.5.36/, jeds /1.5.37/ jedst /1.5.38/, nyen. nér stb. /Mikola, PostNenz. 75 kk./, ény. 1. feljebb.

2.5. Trj. i^äpino, DN. itpənə, Kaz. i^äpijən 'loc. nog, unter' -- Trj. i^äpija, DN itpajā, Kaz. i^äpija 'lat. nog, unter' -- Trj. i^äpiji, DN itpewə 'unter ... hervor'.

Az alapszó Trj. i^äpi, J i^äpi, DN. Kr. itpə, DT. itpe, KoP. ippe, Ni. Ser. itpə, Kaz. i^äpi, Szin. ilpi, O ilpi, PB ilpi 'Raum, Stelle unter etwas', amelyik -pi/-pi képzővel képzett alak V. Vj. il, Vart. i^ä, Likr. i^ä3, Mj. Trj. i^ä3, J i^äθ, Irt./ DN. Fil. KoP. Kr. C. Cs./ it, Ni. Ser. ite, Kaz. i^äl, Szin. il, O il 'huз, bhuз, hinunter, hinab, nach unten; - huзhuу, unterer, unter- /V. - Irt./' szóból /Steinitz/ DEWO 61/.

E szó uráli eredetű /MUSz 728; NyH⁷ 29; Beitr. 38; Setälä: FUFA. 12:31; uō: JSFOu 30:30; Lehtisalo, JurVok. 80; Steinitz: FgrVok. 35, 58, 135; E. Itkonen: FUF. 31:286; Hajdú: ALH. 4: 21; SKES; FUV; Rédei,

PostSyrj. 41-3; Lytkin, IstVok. 212; MSzFE; Mikola, PostNenz. 174; stb./.

Minden kutató véleménye szerint e szó magánhangzós kezdetű volt, a szamojéd nyelvekben előforduló a szekundér. Az első szótag magánhangzója Itkonen, Collinder /CompGramm. 405/, Lytkin és MSzFE szerint *a. Steinitz Feltételez egy *a ~ *i váltakozást. *i-ra utalnak az összes szamojéd nyelvök és az osztják. Az intervokális mássalhangzó *-l- volt, amit a követett. Mikola /PostNenz. 174/ az *ila ~ *ala tőben i-~a- pronominalis-adverbiális tőből és *-la/-lä helyhatározóképzőből alakult alakot lát; ez szerintünk nem valószínű.

Az osztják szóval közös eredetű alakokból fejlődtek a helyhatározói névutók más uráli nyelvekben is: vog. jol(i)- pält, jol(i)-päin, jol(i)-palnəl, m. alatt, alá, alól, zürj. ulin, ulis stb. /Réaei, PostSyrj. 41-50/, cser. əlpälne, əlpältsən stb., mord. alo, alov, alga, lp. vuoldě, vuollai, fi. alla /l.1.20/, alle /l.1.21/, alta /l.1.24/, alatse /l.1.16/, vepsze aʌ /l.2.2./ aʌez /l.2.3/, aʌe /l.2.4./, aʌpäi /l.2.5./, vót aʌā /l.3.2./, alatsē /l.3.3./, aʌa /l.3.4/, é. all /l.4.8/, alla /l.4.9/, alt /l.4.12/, ? alal /l.4.4/, alalt /l.4.5/, lív ala /l.5.7/, ald /l.5.8/, aldöst /l.5.9/, almöl /l.5.11/, nyen. nil', stb. /Mikola, PostNenz. 55 kk./

2.6. V. elewtaŋi, DT. ätepta, DN että, O el'ti 'paallitse, ylitse, über - hin'.

Az alapszó V el3, VT ela, Vj. VK ela /Vj. eläm/, Likr. äv3 /aväm/, Vart. Mj. Trj. äv3 /avän/, J äv3, DN Sog. ətə, DT KoP

Tseszn. äte, Ni. äte Kaz. äi, Szin. äl, O äl, Ahl. ay, PB al 'nokphukka, Deckel; - kate, Bedeckung' /Steinitz, DEWO 70/.

Az osztják szónak vannak megfelelői minden uráli nyelvben, kivéve a magyart. A finnugor alakokat már korábbi kutatók is egybevetették /Toivonen: FUF. 20:49-50; FUF. 29:165; Beke: NyK. 45:350; Steinitz, FgrVok. 30/, a szamojéd megfelelésékkel Lehtisalo bővíttette ezeket /Vir. 1950:163/. Hajdú /AIH. 4:44/, N. Sebestyén /AIH. 7:44/ és Collinder /FUV, CompGramm. 119/ ezt pedig elfogadták. Hajdú szerint a finnugor alapnyelvi alakban föltételezett w- szekundér /az obi-ugor/ nyelvben nincs nyoma a w-nek, Steinitz /FgrVok. 30/ ??-lel feltételezi w-t. Az első szótagbeli magánhangzó Toivonen /FUF. 29:165-6/, E. Itkonen /FUF. 31:185, 242/, Rédei /PostSyrj. 12/ és Lytkin /IstVok. 189/ szerint ü volt, Steinitz pedig ə ~ e-t feltételezi /FgrVok. 30/. Az ős-szamojédban ezekben az esetekben i volt /Lehtisalo, JurVok. 82-4/. A finn-permi labiális magánhangzó szekundér w- hatással magyarázható. A következő -l- minden finnugor nyelvben található, a szamojéd nyelvben nem fordul elő /CompGramm. 117/. E. Itkonen szerint tőmagánhangzó /FUF. 29:300/ -e. Ily módon az uráli alapalak ile ~ ele-. Mikola /PostNenz. 173/ szerint az i, e lehet névmástő a le pedig lokális formáns, de ez nem valószínű.

Radanovics /Rédei/ az osztják névutót az e- közelre mutató névmás határozórágos tartozékának tartotta /Pais-Eml. 635-7/. Véleményc szerint e- tőhöz járult a primér ablativusrag /l, t, Δ/, amely tovább bővült a locativus t, t ragjával. E magyarázat gyengéje viszont az, hogy nem tudja negoldani ' elemet.

Az osztják szóval rokon alakok fejlődtek viszonyszóvá más uráli nyelvekben is: vog. ali, äl, älī, älgä /AhlWog.230/, zürj. vilin, vilis stb. /Rédci/, PostSyrj. 12-3/, cser. Ban-ä, Balets, Balan, mord. véikska, lp. älâ, älde, fi. yli /l.l.445/, ylitse /l.l.446/, yllé /l.l.447/, yllä /l.l.448/, yltä /l.l.449/, ylös /l.l.453/, vep. ülemba /l.2.116/, ülitsi /l.2.117/, vót üle /l.3.102/, üli /l.3.103/, é. üle /l.4.273/, lív ül /l.5.142/, ülla /l.5.143/ ilmöl /l.5.31/, nyen. ní stb. /Mikola/, PostNenz. 45 kk./.

2.7. átempinä, KoP. ätampənə 'auf jener od. der anderen Seite /des Flusses/' -- KoP. ätəmpə ja 'nach der anderen Seite /des Flusses/' -- KoP. ätampiwa 'von der anderen Seite /des Flusses/'.

Az alapszó Kr. Szav. ätampə, 'jenseitiges Ufer eines Flusses' /Steinitz/ DEWO 78/.

Ez ugor eredetű szó, mint Liimola kimutatta /MSFOu. 125:298/: vog. oalem-poal, FK. oalmən 'hinter, auf der anderen Seite /des Wassers/', Ak. älmäl 'von der anderen Seite /des Wassers/' längs der anderen Seite' stb.; m. R. elv, elü, el 'jenseitige Gegend, entferntere Seite' elvé 'jenseits /lat./; jenseits /loc./; elvett 'jenseits /loc./'; elvöl 'von jenseits, in jenseits'. /Liimola: i.h. MSzFE, DEWO 78/. Az ugor alapalak MSzFE sz. rint *äl-, ill. *äl(s)-m, mivel minden nyelvben található a finnugor *m denominális nevszóképző /m. -u, -v < *-m/.

Hajdú /AIH.1:196/ egyeztetése DN. ädəm 'schlecht, erbärmlich, schlimm; link, verkehrt' stb. szóval a szóbelsei -t- miatt nem fogadható el /MSzFE 150/.

2.8. Patk. ödenat 'wegen' -- Kaz. Qaenn; über, von etwas'.

Az alapszó V. Vj. alən, alən /V. ulənəl Px.3.sg./, VT. alən /ulənəl/, Vart. MJ. aʌn, Likr. aʌn, Trj. J. åʌn /Trj. uʌnəl, J. uʌnəm/, Irt. /DN KoP Kr. stb./ otən, Ni.Ser. otən Kaz. Qaən, Szin. ɔlən, O. alən, PB ålan 'начало, Anfang, vorderes Ende; конец, Ende, hinteres Ende' /Steinitz DEWO 80-1/.

Az osztják szónak a következő rokon nyelvi megfelelőit ismeri a szakirodalom: vog. Szo. awl 'Anfang, Schaden' /? fi. alkaa 'anfangen', lpN al' get 'id.' / < ? fi./; ? nyen. ol, ul, olle; kam. ulu 'pää', /MUSz. 741-2, PD 1563/; Setälä FUFA. 12:115; SKES, FUV; Radanovics: NyK. 60:149; DEWO 83/.

Más finnugor nyelvekből is lehet példákat hozni, hogy egy hasonló jelentésű szó cél- vagy célhatározós névutóvá vált, ugyanis egy 'vég' jelentésű fónév könnyen 'cél' jelentést vehet fel, és egy ilyen szó határozórágos alakjából keletkezett névutó a célhatározói viszony kifejezőjévé válhat. A cél- és okhatározói viszonynak azonban az ember tudatában való érintkezése és gyakori fölcserélődése folytán a célhatározói viszonyszót gyakran okhatározói viszony kifejezésere is használják. Példákként említiük itt a következő rokon nyelvek megfelelőit: zürj. /pon, pom> / ponda, pomla stb. /Rédei, PostSyrj. 182-8/; m. /vég> / végre, végett /Simonyi, MHat.II, 272/, é. /pära> / pärast /Wiedemann, Gramm. 558-9/.

2.9. Trj. uati, DN. wotta, O. wulti, /mássalhangzó után/ ulti 'череz, yli, quer, über'.

Budenz óta ismertek ennek a névutónak a megfelelői a többi ugor nyelvekből: vog. E. ültté, AL. ult/loc./ 'által, keresztül', KL. ültä /lat./ 'át, által' /VNyj. 18, 114, 160/, stb.; m. által 'durch, über; hindurch, während; át, óta' stb. /MUSz. 739; EtSz. NyH.⁷; SzófSz. MSzFE; DEWO 90/.

Pais /MNy. 50:318; ALH. 7:141/ szerint ezek távolra mutató *u ~ *o névmástő tartozékai. Az uráli *u ~ *o névmástöről l. MSzFE sub az, a /azt, azok/ és ott található irodalmat. E névutók /határozószók/ még az ugor korban l ablativus-, t loc.tivus és -ä, -a stb. altivusrag hozzájárulásával jöttek létre. A magyar á és ó a magyar nyelv külön életében végben ment nyúlás eredménye. Az át és óta az eredetibb ált és olta~ulta alakokból az l kiesével jött létre.

Vö. még ewält névutót, amely szintén ugyanazok a ragok hozzájárulásával az *e-névmástőből származik.

2.10. KoP. omat, Ni. omat 'wie'.

Alapszava DN. amat, Kam. ömät, KoP. Kr. C. omat, Ni. omat, Vol. ómai, Patk. omat 'Fähigkeit, умение, Geschicklichkeit, Möglichkeit' /Steinitz, DEWO 99/.

Mint Paschenen kimutatta, ez tatár jövevényiszó /FUF 2:126; 17:54/, ezt Steinitz is elfogadja /DEWO 100/.

2.11. Vj. unte, DN. unta, O. onti 'go, bis, bis zu'.

Az alapszava lehet V.VT.Vj. Trj. DT. Kam. unt, Ni. -unt, Kaz. -ont кепка, MaB' /Steinitz, DEWO 120/ vagy V.Vj. ont, Trj. J. önt, Irt. /DN.Dt.KoP.Kr. /unt, Ser. unt, Ahl. unt,

Patk. /KoU/ unt, /KoM/ ünt 'Hympo, Inneres; Bauch' /Steinitz, DEWO 117-9/, ami kevésbé valószínű.

/Az utóbb említett szóból más névutók is alakultak ki, l. az onta és untpęja cimszók alatt./

V.Vj. ont stb. szót Budenz óta finnugor eredetű szónak tartják: vog. É. ānter 'das Innere /des Menschen'; Mutterleib'; m. odu /odut odvat/ 'Höhle; /Baum/Loch'; ? votj. udur 'Offnung des Bienenvorstocks', mord. E. undo, M. undā, ? fi. onsi /onnen/ 'Hohl, Höhlung', ?é. ōos /ōone/ 'id.', lp.N. vuow'dā 'the cavity inside an animal's body /of the chest and abdomen together'/ /MUSz.832; NyH.⁷; SzófSz.; FUV; SKES; DEWO 120; MSzFE kézirata, sub odu/.

Jelentéstanilag valószinűbbnek tűnik az első egészítés, Szerintünk még egy lehetőséggel kell számolni. Talán egészthető a következő szóval: DN. unt 'metsä, salo/Wald., Odwald', Fil.C. Cs. unt 'id.', Szog. unt 'opa, Berg', V. uont 'metsä, Wald', Vj. uo`n't' 'pitkin joen oikeata rantaa kulkeva kuiva metsäalue', Mj. uon't' 'salo, Odwald' Kaz. uo`n't' 'id.' /KT.55ab/. Eredeti jelentése talán 'vminnek a széle, ddala' volt, abból keletkezhetett a 'határvonal, ahol a vizparttól a belsőbb vidékek felé haladva a partvidék végződik és az erdőségek kezdődnek' jelentés. Ez jelentés pedig egyrészt könnyűszerrel a terminativusi jelentés fejlődhetett, másrészt pedig érthető a konkrét 'erdő' jelentésének kifejlődése. /Jelentéstani párhuzamként vör. fi. netsä ~ m. messze; E. Itkonen: Verba docent 139; MSzFE 441-2./

2.12. VT. onta 'b., bñumprъ' -- VT. ontr. 'b. bñumprу' -- VT.
ontpa 'bГуљбъ'.

Az alapszó V.Vj. ont, Trj.J. önt, Irt. /DN.DT.KoP.Kr./ unt,
Ser. unt, Ahl. unt, Patk. /KoU/ unt, /KoM/ ünt 'Nympo, Inneres',
(Steinitz, DEWO 117).

Ez a szó finnugor eredetű, 1. unte (2.11.) címszónál.

2.13. KoP. untpеја 'nc., alle, unter' -- KoP. untpеnе 'nc.,
alla, unter' -- KoP. untpиwа 'uz-nc., unter...hervor'.

Az alapszó Patk. untpа, untpе 'unter etwas befindlich' (Steinitz,
DEWO 119/). Ez -pi/-pi képzővel képzett alak a V.Vj. ont 'Nympo,
Inneres' stb. szóból /1. az unte (2.11) és onta (2.12) címszók a-
latt).

2.14. O. ondàsna '-val, miatt'.

Alapszava Ni. Ser. öntes, Kaz. Szin. öntas, Pit. äntas, O. äntás,
Ahl. ontas 'помощь, Hilfe, Unterstützung' (Steinitz, DEWO 128/).

Korábban az osztják szót összevetették a magyar ad és a rokon
nyelvök megfelelőivel /MUSz. 716; NyH.⁷; EtSz.; SzófSz.; FUV /kérdő-
jellel/; SKES; Radanovics: NyK. 60:154 /kérdőjellel/. Erdélyi
/NyK. 65:390/ pedig kimutatta, hogy az pedig Reg. ant- 'beducol,
oszloppal, duccal ellát; verranneln, mit Pfal verschen' igénck s
névszóképzős származéka /vö. még MSzFE 69; DEWO 128/.

2.15. Kaz. wurn 'auf ... Wcise' -- O. orenнå 'uz-za, wegen'.

Az alapszó Trj. ur, J. ur-, Kr. ür, Ni. Ser. Kaz. wür, O. wur
PB vur 'Art und Wise, cnocod, ođpaž;-Ursache /Ni.Kaz.O./' (Steinitz,
DEWO 159/). Steinitz Valószínűnek tartja e szó összetartozását V.Vj.

ur stb. транс., Kante /ka m, scharfer Rand' szóval /uo. 157-9/.

A szakirodalom az utóbbit ugor eredetű szónak tartja: vog.Kl.

ur, T. or, K. vor 'Seite, Gegend, Richtung Ursache, Sache; Art, Weise', m. iránt 'gegen, gegenüber; hinsichtlich, bezüglich, betreffs' stb. /MSzFE, DEWO 159/. A magyar alakok közül az a- kezdetű /aránt/ az eredetibb, az iránt, éránt stb. a - á>i/e/- á elhasonulással keltkeztek /MSzFE.i.h./

Az ugor alapalak *ar³ ~ *ur³.

Mindhárom ugor nyelvben alakult a tőből névutó vog. urná /AhlWog. 119/, m. iránt stb.

2.16. J. őrəkke, DN. erəktajem /Px 1.sg./ 'auBer'.

A névutó alapszava V. ərəy, őrəy, VT. őrəy, Vj. őrki, őrək-, VK. őrəy, Vart. Szur./Likr. Mj.Trj.J./őrəy, J. őrək is, DN. KoP. Kr. Szog. C. Cs. ərə, Ni.Ser. ärə, CastS erek, erx, ürük, ürx 'zuviel, überflüssig; überschluB' /Steinitz DEWO 167/, amihez hozzájárult a karitív képző *-ləy /vö. Sauer, NomBild. 16-19/.

Steinitz egyezteti ezt vog.T äru, Szo. ariw 'überflüssig' szóval /DEWO 169/.

2.17. C. ártemne /Px.Sg.1/, O. ärden 'während; wie'.

Az alapszó Irt. /KoP. Szav. C./ art, Ni. Kaz. art, Serk. ar', art-, O. art, PB art, Ahl. art 'Zeit, время /I.- Ahl/; Art. ne /KoP Páp./'.

Ez a szó zürjénből való kölcsönzés az obi-ugor nyelvekben /<Ud. VO lu. Le apm 'p⁹.. ря_ом, no ря /ud./; я, moяк, noяqок

/b paðome/, /Rédeci: NyK. 67:129; uő, SLW 95; Steinitz DEWO 175/.

Mindkét obi-ugor nyelvben következett be jelentésváltozás 'Agy, Art' → 'Zeit'. Ugyanilyen jelentésváltozás figyelhető meg kemna névutóban is és rokon nyelvekből is lehet példákat hozni arra, hogy módhatározói jelentésű nyelvi elem időhatározói jelentést vesz fel, pl. zürj. névutók tirja, tirji, tir, moz, votj. samen, saman /Rédei, PostSyrj. 158-9, 167, 170/. Magyar módhatározói kötőszók hogy, mint szintén az időhatározói jelentésben használhatók /vö. Berrár, MTMt. 157/.

2.18. V. Vj. -iti, Trj. iti, DN itə, O. iti 'kak, wie, nach Art von'.

Steinitz szerint ez i- mutató névmás származéka /DEWO 208/, vö. V. Vj. Trj. J. it, CastS it 'menet, jetzt; - сейчас, sofort, auf der Stelle, gerade jetzt, eben' /DEWO 3/. i- névmástő uráli eredetű: *e- /Sztála JSFOu. 30:32; NyH⁷; SzófSz; SKES, FUV, MSzFE/. A -t- névmás-képző talán már az ugor korban járult a tőhöz, mivel a magyar alak részü vett az előmagyar korban végbeument fgr. *-t- > -z változásban: *e-t > cz. Eredetét tekintve azonos a t- kezdetű kózelre mutató névmással /Szinnyeci: MNy. 22:229; NyH⁷ 58; Lehtisalo, AblSuff. 390; MSzFE. 168/. -i elem talán *-i/-i denominális melléknévképző /vö. Sauer, NomBild. 118 kk./.

A tremjugáni nyelvjárásban található első szótágbeli veláris hangrendű magánhangzó véleményünk szerint magánhangzóilleszkedés eredménye: *iti > iti.

2.19. Szin. itn, O./Páp./ itna 'während, bei ^{bo} время'.

Steinitz ezt a névutót ??-lcl egybeveti az i-névmástő -t- származékkal: it 'jetzt' /Steinitz, DEWO 205/.

Az it -ról l. a 2.18 szócikket.

2.20. DN. witpeja, Kaz. wütpija /lat./ za, hinter' -- DN. witpenə, Ser. wütpenə '/loc./ za, hinter' -- DN. witpew 'už- za'.

Az alapszó DN. DT. witpe, Kr. witpə, Kam. KoP wippə, Ni. Ser. wütpə, Kaz. wütpi, O. wutpi, Patk. witpa, vətpa 'dem Wald zugekehrter Außenrand des Dorfes /Ni.-O.;/; "hinter sich befindlich /z.B. vom Fluß oder vom Ufer an gerechnet"; Patk./' /Steinitz, DEWO 212/. A -pi/-pi denominális névszóképző járult következő szóalkokhoz: V. Vj. utʒ, VT. ute, V-St. uta /utə/>, Mj. Trj. J. ute, J. wut- is, Irt. /DN. KoP. Kr./ wit, Ni. Ser. wüt, Kaz. wüt, wüti, Szin. wüti, O. wüt, wüti, Patk. vit, Ahl. vit, Páp. uđdi 'Richtung von der Wassergegend her landeinwärts;/ Ha ðepe, vom Wasser /Fluß usw./ od. Boot her aus Ufer, zum Ufer hin; nach dem Oberlauf des Flusses zu; stb.' /Steinitz, DEWO 209-10/.

Az osztják szónak megfelelője a voiulban: üt-, ut- /KU KO ütʃə, VN VS LU uttə stb. 'aus dem Hingergrund der Stube/ in die Türöffnung'. Steinitz magyarázata szerint az ellentétes jelentések azzal magyarázhatók, hogy az osztjákoknál az ajtó mindig a folyó felé nyílik, azért érthető, hogy 'vom Ufer her landeinwärts' = 'von der Haustür ins Innere'. A vogul ház ajtajának fordított elhelyezése okozta a fordított jelentést is /Steinitz, DEWO 213/.

2.21. O. ewäl't, /Páp./ euält 'om, už, von ... her aus; no /c
am na..., entlang; während; nachdem'.

A keleti és a déli nyelvjárásokban e névutó ablativus-elativusi raggá fejlődött: V. -oy/ -öy, Vj. -ow /-öw, Trj. -i/ -i, J. -i, DN. -ewə, DT.C. iwa, Kr. -iwət, -iwə, Cast/S/ -eux, -iux, -i, /I/
-iwet, -ēwet, Patk. /I KoU/ -īvet, -ēvet, /Kom. D/ -īva, -ēva, /D/
-iu /Vértes, OstjPron. 251; Steinitz, DEWO 233/. Az északi euält-nek hangtanilag megfelelnek a keleti nyelvjárások esetragjainak a palatális variánsai V. -öy, Vj. -öw (Karj) V. -öy Vj. -ou, vö. DN
eu3, V.Vj. ȫi, Ni. eu3, O. eui, Kaz. eūi 'Mädchen, Tochter'; DN.
keu, V.Vj. kox, Ni.Kaz. keu', O. keu 'Stein' stb. /Karjalainen, OL
161/. A keleti nyelvjárások veláris variánsai V. -oy, Vj. -ow a mágnhangzóilleszkedés réven keletkeztek.

E névutó etimológiájával Radanovics /Rédei/ foglalkozott /Pais-Eml. 635-7/. Véleménye szerint *ewalt a finnugor *e- közelre mutató névmás tartozéka /az *e- névmástőről l. iti cimszónál/. Az *e- névmástő -u, -y, /-y/ -képzős származékához járult hozzá primér l, t, /t/l, l ablativusrág. Az így kialakult adverbium tovább bővült a locativus -t, -t, ragjáal. Az osztjákban gyakori jelenség, hogy az ablativusrág magához veszi a locativus -t, -ti, -ta ragját. Az ablativusi irányt jelölő adverbiumukban az ablativusi -l, -l -t rag mindig a locativusi -t, -ti, -ta raggal együtt fordul elő: toñ-ta 'onnan', tañ-ta 'innen', nōməñ-ta 'fölülről /NyH⁷ 132; vö. még Budenz, UgAl. 384; Patk.-Fuchs 97; más képpen Gulya /Osznovü III, 306/, aki szerint ez ősi ablativusrág/. E névmási adverbium jelentése kezdetben 'innen' lehetett. A névutóval Rádei sze-

rint a következő módon lehetett végbe: xat euəlt 'ház innen, ház ez'-ről' → 'háznál'.

2.22. V. čama, DN. čama, O. sāmī /J. čamaya, DN. čamanə, Kaz. šomaja/ 'Hanpomub, gegenüber; nonnek, querüber' /Steinitz, DEWO 272-4/.

Az alapszó csak összetételekben őrződött meg, pl. Kr. čam-rep 'steiles Ap, Flußufer' stb. /Bővebben példákat l. DEWO 273/.

Steinitz egyezteti ezt vog. TJ. šamāw, Szo. soma 'steil, aufrecht' szóval. Mindkét nyelvben a szó tartalmazza az ősi lativusi ragot /vö. Liimola: MSFOu. 127:181/.

2.23. Vj. čončä '/lat./ hinter' -- V.Vj. čončnə 'hinter', Ser. šna -- Patk. čencivet 'von hinten'.

Az alapszó V.Vj.Vart. čonč, Trj. čonč- /csak összetételekben/, J. čonč, Irt./DN.Fil. KoP. Kr. C. stb./ čonč, Ni. šas, šans, Ser. šas /šansem/, Kaz. šas /šanstm/, Szin. šas, O. sas /šansam/, Patk. čenc, PB šas, Reg. sass, sess 'cnuha, Rücken; Rücken der Axt/DN./, das. Messers, des Bogenbügels /Kaz./; Hinterwald der Stube /Kaz./; Wöhlung /DN./' /Steinitz, DEWO 282/.

Ezt a szót kérdőjellel finnugor eredetű szónak tartották: vog.TJ. sis, KU. šos, Szo. sis 'Rücken', fi. häntä /hännän/ 'achwanz' /FUV, SKES, DEWO 284 ?-lel/.

2.24. Kaz. šopi, Szin. šoppi 'quer über, durch'.

Az alapszó Trj.J. čop/čupəm/, V.Vj. čow, čow /čuwəm/, VT. čow /čuwəm/, Irt. /DN. KoP; Kr. stb./ čup, Ni. Ser. Szin. šup, Kaz. šop, O. sop, Ahl. šup, šop, PB šop 'kycok, ყაძმა, Teil, Stück von etwas

N. Vj. VT. Dn. Kr. PB/, oðpyðok, abgehauenes Stück, Klotz, kurzer Balken, Balkenende /V. -Trj. DN. Ni.-O./; Ende von etwas, z.B. eines Seils /Vj. Trj. KoP.Ni.Kaz./; - noðobuha, halber Teil, Hälfte /Vj.VT.Irt. Ser.-O. Ahl./' /Steinitz, DEWO 294/.

Steinitz egyezteti az osztják szót vog.T šop, Szo. sup 'Stück, Hälfte' szóval /uo. 295/.

2.25. Kaz. júpijn 'za, nach, hinter'.

Az alspzó Ni. Ser. júwpa, Kaz. júpi, júwpi, Szin. júpi, O. juwpi, Ahl. jupa, jupi, Reg. jupi, júpi 'Hinter-, že uū, Hinterseite /eines lebendes Wesens/' /Steinitz, DEWO 328/. Ez a *-pi/-*-pi képzővel alkotott alak, olyan szavakból, amelyek a mai osztják nyelvben csak határozókban fordulnak elő, pl. V. joy, jok..., O. joxi 'jomoū, nach Hause', V. jokən DN. jätən..., O. jälñ 'ja, zu Hause'; KoP. jättä,... O. jäl'tä už omy, von zu Hause'.

E szó ugor eredetű, a rokon nyelvi megfelelői: vog. TJ.r. jün...Szo. jun 'zu Hause' stb.; m.R. jonh / <*juxun/ elhomályosult összetétel jo-~ju- előtagja /Szinnyei: NyK. 35:478; NyH. 7; EtSz.; MSzFE. 142-3; Liimola: MSFOu. 127:131, 162, 177; Steinitz, DEWO 329-30 /hiányzik a magyar megfelelő/.

A vogulban is kialakultak az ugor szóból névutók: juj/i/-pält, juj/i/-páln, juj/i/-pálnel.

2.26. O. /Pápl/ iugànn, PB juvana 'anstatt, anstelle von, helyett; - wie, gyanánt, -ként'.

Az alapszó Likr. MJ. Trj.J. jökán, Irt. /DN. KoP Kr. stb., kivéve Fil./ jökán, Fil. jükán, Kaz. Szin. jukan, O. jukán PB

juan 'naú, osa, osuus, Teil, Anteil' /Steinitz, DEWO 345/.

Toivonen szerint e szó zürjén jövevényszó: zürj. juken 'Teil' /FUF. 32:16/, ezt Steinitz is elfogadja. /DEWO 346/.

2.27. V. jólna 'neben' -- J. jóna '/lat./an' -- V. jólof 'längs des ... Randes'.

Az alapszó V.Vj. jól, Vart.Mj.Trj.J. jőA, Likr. jőU, DN. KoP. Szog. C. ját, Kos. Cs. Ni. Ser. jöt, Kaz. jón, Szin. jól, O. jál, PB jol, Reg. joll, jáll 'mob, Naht im Kleid /V.-Mj.J.-Reg./; Spalte, RiB im Holz, щель /V.Vj.Ser./; Saum, Rand, каума /V.Vj.Trj.J. Ser.Szin./; das nehebei liegende /Trj./; Ort, Stelle /PB/ /Steinitz, DEWO 361/.

Az osztják szó átkerült a vogulba: Szovfolk. -jol /Liimola, Wvd. IV, 546, Steinitz, DEWO 363/, de nem 'entlang', mint Liimola véli, hanem 'wie' jelentésben.

2.28. Trj. jitá, DN. jitát, itát, jítá, O. isal't 'Навсреچу, gegen, wider, entgegen'.

A névutó elapszava önálló szóként csak a serkali nyelvjárásban őrződött meg: jes 'widrig', xätl jes 'gegen die Sonne /von Westen nach Osten/', más nyelvjárasokban a mai nyelvben csak összetételben található: Likr. Mj.Trj. jit-wat, Trj. jit-wåt 'Gegenwind, венечный венер'.

Steinitz DEWO 421/. A szó eredete ismeretlen. A tőhöz járultak l ablativus- és t loc.tivusrag, hasonlóan az uati /2.9/ és az ewalt /2.21./ névutókhöz.

2.29. Trj. kijpija'/lat./ hinter' -- Trj. kijpiji 'von hinten' -- Trj. kijpine '/loc./hinter'.

Az alpszó Trj. kijpi, J. kijpi- 'Raum hinter etwas, нечто за чем-либо' /Steinitz, DEWO 448/. A szó valószínűleg *pi-/pi képzős alak, bár a *kij- tő egyedül nem fordul elő.

2.30. V. koyat, DN. xowat, O. xowat 'bgoat, entlang, längs'.

Az alapszó ugyanabban a formában V. VT. koyat, Vj. kowat, kowa, Trj. koyit /koyitt-/, J. kowiti, DN. xowat /xowatt-, xowett-/, DT. xowitta, KoP.Kr. xowatta, Ni. Szin. xuwat, Ser. xuwat /xuwatt-/, Kaz. xuwat, KazSt. xuwatti, O. xowat 'uha, Länge pituihen, -lang' /Steinitz, DEWO 452/. Ez -at denom. névszói képzős alak V. koy, Vj. koy, kow, VK. koy, Vart. Likr. koy, Mj. Trj. koy, J. kow, Irt. /DN.DT.KoP.Kr. C.Cs. stb./ xow, Ni. Ser. Kaz. Szin. xuw, O. xow 'uññü, oññü, oññö, lange; ekuñ, weit, entfernt /Cs.Ni.Kaz.O./' /Steinitz, DEWO 450-1./.

Az osztják szónak a következő rokon nyelvi megfelelőit ismeri a szakirodalom: md. kuvaka 'long of extension', fi. kauka, kam. khunö 'entfernt', kunga 'weithin', koib. kuna 'weit' /Setälä: FUFA. 12:29; JSFOU. 30:31; FUV; SKES; DEWO 453/.

Budenz /MUSz.116/ óta már próbálkozik a fi. kauka és megfelelőit egészítetni a magyar hosszú és rokon nyelvi megfelelőivel, ami pedig a hangtani nehézségekbe ütközik. Mikola /PostNenz.199/ szerint az alapnyelvre feltételezhetők a következő alakok: *kan/o/ és *kons/o/. Nem valószínű, hogy a ko-

részé egy interrogativpronómen ~~*ko-?~~-val identis lenne /uo.199/. Sokkal valószínűbb, hogy egy 'lang; jelentésű névszó viszonyszóvá váljon, pl. md. /kuvaka, M. kavaka→/ kuvalmo, M. kvalma, kval-nán̄ 'längs, durch; gemän, nach, wegen; von über' /Pas̄sonen, MordChr. 87/, n. hosszat, vog. /xos̄a / xosit, Žürj. /kuž →/ kuža 'länge, entlang' /Rédei, PostSyrj. 141/, fi. /pitkä→/ pitkin, é. /pikk→/ piki, de pl. sok indoeurópai nyelvben is megfelelő prolativ prepozíciók ugyanígy alakultak ki: német /lang→/ langs, entlang, angol /long→/ along, svéd /lång→/ längs, francia /long→/ le long de.

2.31. Trj. kānənnam, KoP. xonənā, Kaz. xɔnəna '/lat./zu' -- V. kanənna, Kaz. xɔnənen: okovo, y, bozæ, neben, bei an'.

Az alapszó V.Vj. kanən, Trj. kānən /J. kunnəm, Trj. kunnən Px.l, 3 sg./, Irt./DN. KoP. Kr. stb./ xonən, Ni. Ser. Kaz. xonən, Ahl. xōnij 'Déper, Ufer; kpaū, Rand, Saum /des Waldes, Tuches ua./, /Steinitz, DEWO 514/.

Kálmán egyeztette e szót a magyar hany 'Moossumpf, Sumpf' vizenyős rétség, Sumpfwiese' szóval /MNy. 40:112 kk./. A magyarban ment végbe a következő jelentésfejlődés: 'széle vminek, párt' → 'folyó parti része' → 'mocsaras part' → 'mocsár, vizenyős rét' /uo.113/. Liimola /Vir. 1945:215/ vonda ide a vogul AK. xant : xantne 'an' stb. szót. Később Kálmán /NyK. 52:61/ ?-lel bővitette ezt szelkup /Gast.-Leht.: MSFOu. 122:44/ N. konne, Ta. konne 'hinauf', N. konne čaadsak 'ich ging hinauf /in den Wald, auf das Ufer, in der hinteren Teil der Stube/' szóval, Rédei

/NyK. 69:173/ ide vonta, szintén ?-lel, zürj. /Vol-Réd./ P. /Uszolje/
kath. 'đok' szót /vö. MSzFE; DEWO 515/. A vogul szó csak akkor tartozik ide, ha -t elemc képző /Liimola: Vir. 1945:215 ugyanott más lehetségről is/. Ebben az esetben minden két obiugor nyelvben a 'Rand, Ufer' jelentésű szó névutóvá vált. Ez gyakori jelenség, hogy ilyen jelentésű szó helyhatározói névutóvá válik, vör. még punəva, pitara stb. címszókat. A rokon nyelvekből álljanak itt a következő példák: vog. /pōx/ pōxat, pōxan, pōxanəl, zürj. /dor/ > /dorin/ stb. /Rédci/, PostSyrj. 50-62/, /bok/ > /bokin/ stb. /uo. 79-80/; mord. E. /đok/ đokac, đokaco, đokacmo; /finnségi *servä / vót servässä /l.3.57/, serväzä /l.3.58/, servä /l.3.59/; é. sörvi /l.4.214/; /finnségi *väre > / fi. vieri n /l.1.423/, vierelle /l.1.424/, vierella /l.1.425/ vieritse /l.1.430/, vep. verez, é. veere, veeres, veerest /l.4.258/; /finnségi *ärc > / fi. ääreen /l.1.459/, äärelle /l.1.460/, ääressä /l.1.463/, vót ärē /l.3.97/, ärcl /l.3.98/, ärelt /l.3.99/, ärressä /l.3.100/, äręza /l.3.161/, é. aare /l.4.269/, aarel /l.4.270/, äares /l.4.271/, äärest /l.4.272/.

2.32. V. Vj. kasa '/lat./hinter' -- V. Vj. kazsnə '/loc./hinter'.

Az alapszó V. VT. Vj. kas, VDun. kác 'npoçmpaHcmbo ža uau nožc u 4eГo- " o, Raum hinter etwas' /Steinitz, DEWO 560/.

A szó eredete ismeretlen.

2.33. J. kutəa '/lat./ unter' -- J. kutənə '/loc./unter' -- J. kutəi 'unter .. hervor'.

Az alapszó V.-Gu. kutəl, J. kutə 'Raum unter etwas, npoçmpaHcmbo nəc em-audio' /Steinitz, DEWO 574/.

A szakiroualom az osztják szónak a következő megfelelőit ismeri: vog. É. xutai, AL. khuta, K. khuta, khuti 'mögé; hinter /e/ /, K. khutel 'mögül; von hinten'; m. hát 'Rücken; Rückscite'; szelk. /Gast.-Leht/: MSFOu. 122:38/ NP. kotti, kotti 'zurück', Csl. koče 'ua.; rückwärts', Ta. kott3 'rückwärts' *Prok., SelkGr. 124/ Ta. gottæ, gott 'abzüchten', MUSz. 92; VglWb. 84; Munkácsi, VNyj. 28; Collinder, Survey. 533, CompGr. 401; Steinitz, Försähen und Wirken III, 339; MSzFE; DEWO 574/.

Az eredeti jelentés 'hát, Rücken' lehetett, az uráli alap-alak MSzFE szerint *kutt3.

Az osztják -A- vagy PxSg.3 vagy denominális főnévképző.

2.34. Vj. kutnima /PxSg.1/, DN. -xat'-:ej-xat'-jon 'll', O. xos'a 'zu, nach; an, bei' -- Vj. kutnne, Ser. xosna 'bei, an' -- J. kutanı 'von'.

E névutó alapszava csak a 10 feletti számnevekben őrződött meg, és a keleti nyelvjárásokban, ahol a névutó is -en denominális főnévképzővel ellátott alakokból alakult: V.Vj.Trj.J. kutan 'npočmračmbo okolo, bøzæ koro-, čero-audo, Raum neben etwas, Nähe' /Steinitz, DEWO 579/.

E névutó talán ugor kori.

Már Hunfalvy /NyK. 7:417/ egyeztette ezt a magyar -hoz, -höz, -höz esettaggal, amelyek közül a -hoz az eredetibb, a -hez, -höz magánhangzóilleszkedés révén keletkezett /vö. Simonyi, MHat. I, 226/. MSzFE szerint az eredeti jelentés 'vminék az oldala, széle; Seite, Rand, Raum neben etw.' lehetett, az ugor alapalak pedig *kuc3 formában rekonstruálható /MSzFE. 305/.

2.35. Ser. kasa, kašan 'während, b mo bpem̄, kak'.

Steinitz /DEWO 585, 591/ egyezteti ?-lel ezt a következő szóval:
Trj.J. káč, DN.DT.KoP.Kr. káč, Szog.C. kaš, káč, Ni. Ser. Kaz. Szin.
kaš, O. kas, Ahl. PB kas 'Vergnügen, Freude /Kr.Szog. Ni.-Ahl./;
oxoma, ~~xeč~~ -rue, Lust /Trj.J.KoP.Kr.Ni.Ser.Kaz. O.PB/; Wille /Ni.
Kaz.O.Ahl./' /Steinitz, DEWO 585/.

Mint Toivonen kimutatta, ez az osztjákban zürjén jövevenyszó:
zürj. gaž 'Freude' /FUF. 32:36-8/.

Steinitz egyeztetésenek jelentéstani nehézségei vannak. Felte-
vésünk szerint talán a keša névutóból /2.36/ keletkezett asszimilá-
ció révén. A keša névutó szintén időhatározói funkciójú.

2.36. Trj. kicá, DN. kečá, O. kossi, kosi 'für /zeitlich/; für,
wegen'. Ez a következő zürjén névutó átvétele: keže 'für /e. Zeit/
/Steinitz, OstjChr.² 144; Toivonen: FUF. 32:37; Radanovics: NyK.
60:155; Steinitz, DEWO 593/.

A zürjén keže, kežle /kež/, kežin, kežis/ funkcióiról l. Rédei,
PostSyrj. 160-63/.

2.37. J. kimä, Szin. kenä 'bis' - Trj. kimno, Szin. kemon 'zur
Zeit von, um; nach, als'.

Az alapszó V.Trj.J. kim, DN.KoP.Kr. Ni. Ser. kem, Kaz. kem,
Szin.O. kem, Ahl. kem, kam, PB kém 'ein gewissen MaB, eine gewisse
Menge, Zeit, Art ua.; das volle MaB /DN./; soviel wie /Ni.Kaz.O./;
okolo, etwa, ungefähr /Trj.DN.Kr.Ser./; Fähigkeit, Vermögen, cnocod-
Hocmb' /Steinitz, DEWO 633/.

Rédei /SLW 105/ szírint ez zürjén jövevenyszó az obiugor nyel-
vekben / ōszürj. *kem/, és nem tatárból való kölcsönzés, mint
Paasonen vélte /FUF. 2:123/.

2.38. Patk. kimpna, Kaz. kińpijn 'hinter, ausser' -- Patk. kinpeja, Kaz. kińpija 'nach aussen, hinter' -- Patk. kińpivet 'von aussen, von hinten'.

Az alapszó Kr. kimpa, KoP. kimpa-, Ni.Ser. kińpa, Kaz. kińpi, Ahl. kimpa, kimpi 'äuBere Seite /Ser./, Außen- /Ahl./; Gegend an der Außenwand /des Hauses; Kr.Ni.Kaz./; hinter/KoP/' /Steinitz, DEWO 637/. E szó *-pi/*-pi képzővel képzett alak az ugor eredetű szóból, ami az osztjákban megőrződött az összetételekben /Ser. kim-xot 'Vorddrzimmer', V. kum-täxi 'onkpamshú bozgyyx' stb./, ige-kötöként /Patk. kim-esten 'herlassen'/ és határozószókban /V. kum,.. O. kim 'hinaus, nach außen', V. könél'ta,... O. kámél'tá 'von draußen', V. könän,.. O. kámen 'draußen'/. A rokon nyelvek megfelelői: vog. /VNyj./ KL. kwän 'ki, kunn, aus, hinaus', AL. kwant 'künn', KL. kwänál 'ki, kifelé'; KL. kwän-poäl 'kívülről'; L. kwonnini, KL. kwän-nini 'kinegy' stb.; n. ki 'hinaus, heraus; R. auswärts, außen', kinn, kint, kívül stb. /Hunfalvy: NyK. 10:200; SzófSz.; FUV; MSzFE, DEWO 637/.

Az ugor alapalak MSzFE szerint *ki/-nə/ ~ *kū/-n/, mivel a magyarban és az osztjákban a ragok a képzős /n. -v-, osztj. -m- < ugor *-m-, vö. Toivonen: Nyr. 59:70/ alakokhoz járultak, a vogulban pedig tőhöz.

2.39. Trj. kińtá, DN. könčá, O. kińśa 'bezüglich, im Verhältnis zu'.

Az osztják névutó zürjén jövevény, /vö. Pecs. kińdzá, Ud. kińdzá, Sz. kińśa, kińši, 'außer' /Toivonen: FUF. 32:29; Rédei:

PostSyrj. 173-5; Steinitz, DEWO 653/.

2.40. DN. kes, kəsa, kesnə '-mal, paž'.

Steinitz /DEWO 690/ egészeti ezt a vogul /Ahl./ kes 'Mal', szóval.

2.41. V. kötä, C. kötä '/lat./ zwischen' -- J. köti, C. kötiwə 'zwischen etwas hervor' -- V. kötnə, Irt. kötnə, Kaz. kütn 'opequ, Memgij, zwischen, unter'.

Az alapszó V.Vj.Vart.Likr.Trj.J. köt, Irt. /DN, KoP. Kr. stb./ köt, Ni.Ser.Kaz.Szin. küt, O. kut, Ahl. küt 'npomáckynok, Zwischenraum, Abstand; Zeitraum /V.Vj.Trj.O./; Mitte /DN.Kr.Ser.Szin./; Gemeinschaft /Kr./; gemeinsam /J./' /Steinitz, DEWO 701/.

Az osztják szó finnugor eredetű, a rokon nyelvekből a következő megfelelői ismertek: vog. KL. kwatl 'közép'; AK. kəatəl, AL. kəttətəl, Szo. kötətl 'Mitte, mittelst', n. köz 'Zwischenraum, Abstand' stb.; cser. KH. kətal, U. kəðəl, M. kiðəl 'Mitte des Leibes, Leib /KH.U.M./, Mittezwischen zwei Endpunkten /U.M./' stb. /Castrén, Versuch. 83; Hunfalvy: EPhK. 9:12; MUSz. 48; Setälä: NyK. 26:409; NyH.⁷; SzófSz.; FUV; MSzFE; DEWO 703/. A finnugor alapalek MSzFE szerint *kit3 ~ *kut3.

A rokon nyelvekből tudunk példákat hozni arra, hogy 'Mitte, Zwischenraum' jelentésű szó viszonyszóvá vált, pl. n. /koz/ között, közül, közé; vog. /xal/ xalt, xalnəl, xaln, zürj. /kost/ kostin, kostis stb. /Rédei, PostSyrj. 118-124/, votj. /kusip/ kuspin, kuspis stb. /uo. 119/; cser. /kokla/ koklašte, koklaš stb.; /finnségi keskc/ fi. kesken /l.l.110/;

keskellc /1.1.111/, keskellä /1.1.112/, keskenpänä /1.1.115/,
keskeltä /1.1.113/; vep. kesked /1.2.32/, kesken /1.2.33/,
keskes /1.2.34/, keskes-päi /1.2.35/, keskhe /1.2.36/, vót
tšeysi /1.3.70/, tšeysel /1.3.71/, é. keset kesk /1.4.71/,
keskel /1.4.73/, keskele /1.4.74/, keskelt /1.4.75/, lp. gäskä,
gäskan, gäskast, gäskii /Nielsen, Wb./

2.42. CastSz. tigbijs, Patk. tégeja, tépeja, Kaz. Аипија
'ins Innere' -- CastSz. tigbing, Patk. tégpene, tépena, Kaz.
Аипијн 'in Innern' -- CastSz. tigbijoux, tigbiji, Castl.
tibiwet 'aus dem Innern'.

Az alapszó Mj. Trj.J. äyppi, Mj. äyppi is, DN.Szog.C. tipä,
DT. täype, KoP. täypä, tipä, Kr. täyp, tipä, Kos.Cs. täwpe,
Ni. Ser. tipä, Kaz. äipi, Szin. lipi, O. lipi, Cast. tibe,
Patk. tägpe, Ahl. lipa, lipi, PB lipi 'Inneres /kivéve DT.DN/;
Innenscite /J.DN.DT.KoP.Trj./; Höhlung /DN.DT.Kr./; Gefäß /Ni.
Kaz.O.Ahl./' /Steinitz, DEWO 728/.

Ez a *pi/-pi képzős alakje V. läy- szónak, ami csak összetettségben pelæk szóval fordul elő: V. läy-pelæk, Vj. jey-pelæk stb. 'Hypno, Inneres' /uo. 727/.

Véleményünk szerint egyeztethető a következő finniségi szavakkal: *seka →/ fi. sekaan, seassa, seasta, karj. šekah,
šegah; sekaan', šejassa, -sa, sejas 'scassa', vót segaz
'scassa', é. seas 'scassa, joukossa, keskeilla, nuassa',
scast 'scasta, joukosta, keskeltä', sekka 'sekaan, joukkoon',
liv siegas 'scassa', siegast 'scasta', siegga 'sekan', /SKES

IV, 992-3/.

A szókezdő mássalhangzó *s volt /Paasonen, Beitr. 199-227; Toivonen: MSFOu. 67:377-84; Beck: FUF. 22:90-122; Steinitz, FgrKons. 29; E. Itkonen: UAJb. 39:194; Hajdú, Bev. 104; Lakó: PFU 51-3 stb./. Az első szótagbeli mássalhangzónak *e rekonstruálható, vörö. Lakó: PFU. 87-8/, ezt pedig *-k- követte /vö. Paasonen, Beitr. 55-9; Hajdú, Bev. 98; Lakó, PFU. 63, stb./. A finnugor alap- alak *seka alakban rekonstruálható. Az egészítettséinknek vannak jelentéstani nchézségei. Csak akkor fogadható el, ha a finnségi szó eredeti jelentése szintén 'Inneres' volt, amiből fejlődött 'közt', stb. jelentésük.

Paasonen /PD 2506/ egészítetésc a fi. sisä szóval nem fogadható el a szóbelcsei mágsalhangzó miatt.

Egy 'Inneres' jelentesű szó könnyen válhat viszonyszóvá, arra mutatnak a következő rokon nyelvek peldái is: vog. /kiβər/ → /kiβərt, kiβərn, kiβərnəl, zürj. /pels-, pevs-/ → /pevstin, pevstiš/ stb. /Rédci, PostSyrj. 128-31/, /pits/ → /pitskin/ stb. /uo.131-5/, fi. /sisä/ → /sisäǟn/ stb., é. /sisi/ → /sisse/ stb.

2.43. KazSt. lakka 'umpäri, um... herum'.

Az alapszó V. lök, Vart. lök, Likr.Mj.Trj.J. lek., DN.C. lák, DT. KoP.Kr. lok, Ni.Ser. lak, Kaz.Szin. lák, O. lok, Ahl. lak 'ко́лка', Ring /KoP.Kr.Ser. Ahl.C. Ni. Kaz.O./; Kreis /likr.Kr. Ni.Ser.Kaz.Szin.O.Ahl./; Monok, Zaspel, aufgehästeltes Garn /V.Szur. DN.DT. KoP. Kr. Ni. Ser. Kaz.O./ stb.' /Steinitz, DEWO 821/.

Az osztják szónak van megfelelője a vogulban: /Szilasi, VogSj./ lakw, laxw 'Rad, Kreis, Umkreis, Reifen', amelyből szintén névutó alakult ki: lakwā, laxwā 'un ...herun'. Más rokon nyelvekből is hozhatók példák arra, hogy egy 'Ring, Kreis' jelentésű szó viszonyszóvá vált: n. /kör-/ körül, köré, zürj. /gēger→/ gēger, gēgerin /Rédci, PostSyrj. 138/, finnségi *ümpäre→/ fi. ympäri /1.1.454/, ympärille /1.1.455/, ympärilla /1.1.456/, ymparitse /1.1.458/, vep. ümbri /1.2.118/, vót üpper /1.3.104/, üpperil /1.3.105/, übert /1.3.106/, é. ümber /1.4.275/, ümbert /1.4.276/, ümbrel /1.4.278/, lív ümmer /1.5.145/.

Analógikus a fejlődés néhány indo-európai prepozíció esetén is, pl. angol round /<round/, orosz около / ← ószláv kolo/.

2.44. Kaz. кепа 'nahe zu' -- Kaz. кепн 'nahe bei'.

Az alapszó Ni. tep, tep', Kaz. кеп, o. кеб 'láhi, nähe; lähi-, vicri-, nahe, nachbar-' /KT.1118 b/.

Az osztják szónak van megfelelője a vogulban: /Kálmán, VogChr. 45/ l'apat 'nearby' l

2.45. V. nōtš, Szin. nušn 'bis, für /Szin./'.

A névutó eredete ismeretlen.

A vogulban is megvan a megfelelő névutó /NNyj./ nas 'bis, wegen'; nos, mus 'till' /Kálmán, VogChr. 114/.

2.46. V. nuyti, Kr. nōxts, Kaz. nōxti 'durch'.

Egyeztethető talán a következő szóval: V. Vj. nōval', Trj. nau 'puoli, suunta, onopo a, Seite, Richtung' /KT.513b/.

Az -t elem talán képző.

2.47. V. m it̄xi, DN. n̄xt̄a, Kaz. n̄yəxt̄aȳi, m̄. yānāia⁴, un ...
herrun' -- DN. n̄yātn̄z 'im Umgebung'.

Az alapszó DN. n̄yāt̄, C. n̄yāt̄, Kr. n̄xāt̄, V. Vj. nȳfel, Trj. n̄yāt̄ 'kehä, piiri, ympyrä; kchässä kulkeva, kaartava tie; /joen/ mutka, ympäristö; Kreis, Rundung; im Kreis gehender, gewunderer Weg; Biegung /eines Flusses/; Bubebung' /KT. 511b/.

Az osztják szó egyetethető a következő rokon nyelvi megfelelőivel: vog. monhel- 'encircle'; zürj. neg 'beg /of a river/'; votj. nog 'a place that is situated behind me or aside'; lp. nosgke 'bent object' /FUV.99; hiányzik az osztják szó./.

A vogulban is fejlődött e szóból névutó: nuBlaxi 'bokpyr, kpyrom' /Romb./.

Rokon nyelvi példákat arra, hogy egy 'Ring, Kreis' jelentésű szó névutóvá, ill. viszonyszóvá vált, l. a lakka névutónál (2.43.).

2.48. V. nere, Kaz. när 'während'

Az alapszó ugyanabban a formában DN.C.Kr. när, DT. när, Trj. närz, Kaz. när, O. nör 'aika, Zeit, kausi, Zeitraum' /KT. 533b - 534a/. A szó eredete ismeretlen.

2.49. DN. nūBeliā, Kaz. nūpija 'nach oben' -- J. nūpēwnz, /PxPl.1/ Kaz. nūpijn 'oberhalb'.

Az alapszó J. nūip3, Ni. nūnp3, Kaz. nūnpi, O. nūnbi 'yläpuoli; jötäkuta v nhampi, rikkämp, arvokkämp, Oberseite; älter, reicher angeshener ls jemand' /KT.568b; PD. 1388/, amely a *-pi/-pi képzővel ellátott alak a következő szóból: DN. nūn, Kos. nūn, Fil. C.Cs. Kr. nūn, V. nūn, Vj. nūn, VK. Vart. nūn, Likr.Mj. nūn, Trj. nūn,

Ni. nūm', Kaz. nūm', O. num 'yli-, ylinen; ylhäinen, taivallinen, ober-, oben befindlich; hoch, himmlisch; ylenpää /esin. joen varrella/oleva/; weiter oben /z.B. am Flusse/ liegend /Trj.Ni. - O./' /KT. 567 ab/.

Az osztják szónak vannak megfelelői a vogulban és a szamojéd nyelvben: vog. num, numi 'top', nyen. num 'sky, heaven, air; god'; szelk. nom, nop, nup 'god', kan. num 'sky, heaven' koibal, motor, taigi num 'sky, heaven; god' /FUV./.

E tőből a vogulban is kialakultak névutók: num/i/-pält, num/i/-páln, num/i/-pálnel.

2.50. Ser. natanen /PxSg.2/ 'mit'.

Más nyelvjárásokban ennek megfelelnek a következő esetragok:
O. -na lativus-ill.tivusi rag: xātnā 'in das Haus' /Karj.-Vértes: MSFOu. 128:330/, V. Vj. Trj. comitativus i rag: V. þ u lnät 'tyttärensa kera, mit seiner Tochter' /KT.598/, povēlnät 'poikansa kera, mit sei-ner Sohn' /uo./; Vj. lōgnā iēliltā 'ajella hevosella, mit dem Pferd fehren' /KT.203b/, Trj. tāñər rāknat 'täynnä jauhoja, voll mit Mehl' /KT.103b/.

A rokon nyelvek megfelelői a következők: vog. TJ. -nà, -nù, AK. FK. -nà, -nèn, -n, AL.KL.P. -na, -n, Szo. -na, -n 'lat.-rag': TJ. ōsnà 'zur Stadt', AK. xāpnà 'in das Boot', Szo. lāylenná 'an meine Füsse' /Liimola: MSFOu. 127:78,80,82,85,88-9/; TJ. -nàl, -nàs, -nàl, TCs. -nèl, nèl, AK.FK.Szo. -nèl, -nl 'abl.-elat.-rag': TJ. iēnäl 'von dem Fluß', TCs. lōnäl 'von Pferde'/, /Liimola: MSFOu. 127:60, 67/; TJ. nàt, -nàt, TCs. -nèt, -net 'comit.-rag': TJ. lōnnät, TCs. lōnnèt 'mit meinen Pferd' /Liimola: MSFOu. 127:120/; n. N. -ni, -nyi

nu', -nól~nől, -nott ~ -nött stb.; nyen. OP. nā- : /nán/ nān 'zu
ir', n. nānnān 'bei mir', n. nādān ^ 'von mir'; ény. ne 'zu, gegen'
one 'bei, mit', nero 'von'; ngan. nān 'zu', nanu 'bei', nata 'von';
zal. Ni. ni, neka, Ta. nīi 'dorthin'; N. nend 'hier' stb.

Liimola /MSFOu.127:123/ összefoglalta a ragokról lévő bő irodalmat
szerinte az obi-ugor esetragok és a magyar családi helyragok – ha-
mán a szamojéd 'zu, gegen', 'bei, mit', 'von' jelentésű névutókhoz
eredetileg névutók lehettek. Alapszavuk szerinte *nā 'Náhe, Seite',
szerint /Nyr. 36:23; 39:160, 227/ 'hely, vidék, Ort, Gegend',
Sebestyén /ALH.7:351/ és Mikola /PostNenz.167/ szerint mutatónévnási
eredetű és összefüghet az uráli ne- /fi. ne 'sic, dieselben'/ mutató
névnással. Ezen a véleményen van MSzFE is /kézirat, sub -ni,-nyi/.
Az uráli alapalak MSzFE szerint *nā.

Nem fogadható el többek véleménye, miszerint a magyar nyelv csalá-
di helyragjai és ugor megfelelői raghalmozással keletkeztek volna
Simonyi, MHat.I, 8, 355; Béké: NyK. 35:193; Szinnyei, NyH.⁷ 133; Fgr-
Sprw.¹ 77; Mészöly: FUF. 21:58; Tauli: FUF. 32:205; Berrár, MTMt. 34;
Kóvesi: JSFOu. 62₂:22/, mivel e magyarázat nem oldja meg a magán-
hangzó hangszínét az ugor nyelvekben.

2.51. Kaz. nērn̩, O. nērnā 'trotz'.

Az alapszó Ni. nēr, Kaz. nēr, O. nēr 'áksyys /?/, tená, Murrisch-
keit /?/, Widerstand' /KT. 628 a/.

E szó az osztjákban zürjén jövevény szó /Toivonen/: FUF. 32:47/.

2.52. Trj. pítš, DN. -Biš, O. pus '-hal'.

Az alapszó DN. piš: iənkpiš 'vesirajan merkki /puussa, rannassa/,'

Wasserstandsmarke /an einem Baum, an Ufer/, Kr. piš: iənkpiš'
'ua.', Vj. pits', Trj. pits' 'säie, Faden', Ni. pūš 'saic, karta,
Faden, mal', Kaz. pūš, piš 'ua.; turkin, vaetten "kerros",
"Schicht" des Polzes', O. pus 'ua.' /KT.752b -753a/.

Az osztják névutónak van megfelelője a vogulon: /Ahl./ pis'
'mal', Sz. pis, pis' 'Schicht'. Jelentéstani szempontból vör. n.R.
szer 'Schicht' → -szer 'mal', ë. kord 'Schicht; Ordnung' →
kord, korda 'al', fi. kerta 'Schicht; -mal'.

2.53. Trj. pots' /PxSg.1/ 'hinter'.

Az alapszó V. pots', Vj. pots', VK. Vart. pots', Likr. pots',
Mj. pots', pots' Trj. pots' 'kantapää, Ferse /V./; niska, Nasken
/Vj. Vart./; selka, Rücken /Mj.Trj./' /KT.751 ab/.

Az osztják szónak a következő rokon nyelvi megfelelőit ismeri a szakirodalom: vog. ponš: ponš-pun 'Schwandsfeder', zürj.
/Wichn.-Uot./ bez 'Schwanz; Hinterteil des Bootes', votj. /Munk-/ biz'
'Schwanz, Schweif', cser. pats', pots' 'Schwanz, Schweif, Hinter-
teil, das hintere o. untere Ende' /Donner: MSFOu. 49:156; Toivonen:
FUF. 19:110-1; E. Itkonen: FUF. 31:297; Rédei, PostSyrj.118/.

Ez a szó vált névutóvá a zürjén és cseremisz nyelvben is:
zürj. bežas 'hinter' /Rédei, PostSyrj.117/; cser. poc̄es' 'nach',
poštak 'nach, hinter'.

2.54. DN. pēDā, Kaz. pəxi, O. pēlā 'gegen, zu'.

E névutó alapszava talán /a szóbelsei másalhangzó megfele-
lés nem szabályos/ Ahl. pēl 'Seite' /NOS.119/, DN. pēlək, DT.
pələk, Fil.Szog.C. pēlək, V.Vj. pēlək', VK. pēlək', Vart. pēlək',

Likr. Mj. pájek, Trj. pájek, Pim. pájek, Ni. pélek, Kaz. pélek, O. pélek 'puoli, pualisko, половина; sivu, puoli, спорона, Hälften, Seite' /KT. 659b - 696a/, Ko. pélek 'die Hälften, /der Länge nacht/, Seite' J. pájek 'die hälften im Allgemeinen' /PD. 1705/.

A rokon nyelvi megfelelői a következők: vog. /MSz./ K.KL. P. pál, Al. pál 'fél, Hälften; oldal, Seite' stb.; m. fél /felet/, fclé stb.; zürj. /WUo./ Sz.Lu. pel, V.Ud.P. pev, I. pe 'Seite, eines von einem Paar'; votj. /Munk./ Sz. pai 'oldal, fél, Seite stb.'; cscr. Kh. U. pel, pel 'Seite'; KH. péle, pel- 'halb, Hälften'; nord. M. pel, E. pel 'Seite'; E. pelc, M. pelc 'halb, Hälften'; ? fi. pieli /pielen/; 1p.N. bælle 'side, half /of a thing divided lengthways/ stb.; nyen. O. pelliè 'Hälften; Stuck /auch kleiner Stuck von etwas/'; ény. Ch. felic, B. ferie 'ua.'; ngan. fealea 'ua.'; szelk. pelen 'ua.'; kam. p'iea stb. 'halb, Seite' /MUSz. 506, Halász: NyK. 23:440; Beitr. 39; NyH. 7; EtSz.; SzófSz.; FUV.; SKES; MSzFE/. Az uráli alap- alak MSzFE szerint *pala.

A többi ugor nyelvben is alakultak e tőből névutók: vog. palt; m. felé, felöl. Az osztják szóval közös eredetű tőből alakultak a permi nyelvekben is névutók: zürj. pelén stb.; votj. palaz stb. /Rédei, PostSyrj. 81-5/.

2.55. Kaz. pila, Szin. pila, piln 'nit'.

Az alapszó DT. pit, Kos. pit, C. pidet /? PxSg. 3/, Vj. pil, Kaz. pia, O. pil 'tovari, puoliso, Kamerad, Gatte' /KT. 779 a/.

Talán összetartozik Ahl. pēl 'Seite', DN. pelæk 'Hälften' stb. szóval. A magánhangzó-megfelelés talán az ősosztják *e ~ *i váltako-

zással magyarázható /vö. Steinitz, OstjVok.108/. DN pelék stb.
eredetéről l. a pela címszó alatt (2.54.).

A vogulban is 'Genosse' jelentésű főnév vált comitativus
jelentésű névutóval: jortäl 'mit' / ← jort 'Genosse' /.

Hasonló a fejlődés a finnségi nyelvekben is: kansa 'Volk,
Gesellschaft, Kamerad' / fi. kanssa /1.1.99/, vót käsa /1.3.19/,
é. kaas /1.4.57/, kaaza /1.4.58/, kaasas /1.4.59/, kaasast
/1.4.60/, -ga /1.4.32/, lív -k, -ka /1.5.52/ további példákat
l. Oinasnál /MSFOu. 123/.

2.56. O. pulan '-val szemben'.

A névutó eredete ismeretlen.

2.57. Ni. Pānna, Ser. panna 'mit'.

Az alapszó DN. pənt, Kos.Fil.Cs.Kr. pənt, Trj. pənt, Ni.
Kaz. pānt' 'tic, polku, jäljet, Weg, Pfad, Spuren' /KT. 712 ab/.
A névutóban t- kicsett a másodalhangzótorlódás miatt, és csak
személyes névnával alkotott szerkezetben megmaradt: na pāntanem
'mit mir' /Steinitz, OstjChr. 2 152/.

Ez a szó az obi-ugor és perni nyelvekben iráni jövevény:
*pand- : aveszta pantay-, paU- 'Pfad, Weg' stb. /Korēnchy,
IL.62/.

2.58. DN. pōndēnā /PxSg.1/, Kaz. pūnəva 'bei, zu' -- DN.V.
pōnlānnā /PxSg.1/, DN. pōnetnā, Kaz. pōnān 'an' -- Kr. pənətiūz
Az alapszó DN.Kos. pōnet, C. Kr. pənet, V.Vj.VK. pōnəl', Mj.
pōnəv, Trj. pōnəv, Ni. pōnet', Kaz. pōnəv, O. pōnel 'sivu, puoli,
luo-, Seite bei, zu; kylki, laita, Rand' /KT. 687 ab/. A szó

eredete ismeretlen.

'Seite, Rand' jelentésű fónév névutóvá válására példákat 1. a 2.31. pont alatt.

2.59. V. pirnā, Vj. pirne, Trj. pirne 'nach'.

Az alapszó EN Kr. pir, V. pir, Vj. pir, Trj. pir 'taka-, hinter etw. befindlich; Raum hinter etw.' /KT.721 b, 722 a/.

Az osztják szó rokon nyelvi megfelelői a következők: n. far /farom~faran/ 'Arschbacken; Hinterteil, Gesäß'; ? nyen. O. purðā 'sich nach hinten, gegen den Strich wenden /z.B. die Strömung, die Haare bei einem gereitzen Tier/', purðari 'zurück'; ? szelk.

/K. Donner/: MSFOu. 49:148/ Ty. páraňnág 'um-, zurückkehren'; ? kan. párlám 'zurückkehren, -gehen, sich werden' /Castrén, Versuch.99; MUSz. 495; Setälä: FUFA. 12:35; JSFOu. 30:30; Hajdú: LIH. 1:201; FUV; SKES; MSzFE/.

Ezekkel bizonytalanul egycsüthető fi. perā 'das Hintere, Hinterteil, Unterteil, Grund' és rokon nyelvi megfelelői, mivel ezek eredetben palatalis hangrendűek, osztj. pir stb. pedig velárisak /purz, vö. MSzFE/.

2.60. Kaz. pōrajn 'als, während'.

Az alapszó DN. porā, Ni. pōrá, Kaz. pōrá, O. porā 'on aika, nopa, es ist Zeit /DN./; aika, oika aika, nopa, Zeit, die rechte Zeit /Kaz.O./' /KT. 723a/. Az osztják szó orosz jövevény, vö. nopa 'ua.'

2.61. Kaz. posən 'auf Grund'.

Az alapszó DN. pás, Kos. C. pás, Szog. pōs, Kr. pas, Trj. pōs, Ni. pos, Kaz. p̄s, O. pas 'pilkku, täplä; Flecken /DN., Kr., Kos., Kr./;

ninikirjain, merkki, Eigentumsmarke, Initialc' /KT. 738 b-739a/.

E szó az osztjákban és a vogulban /vö. /VNyj. 265/ T. pás 'jegy, Zeichen, Merkmal' / zürjén jövevény; V.S.Lu.I.Ud. pas 'Zeichen, Eigentumszeichen, Handzeichen' / Toivonen: FUF. 32:53; Rédei, SLW. 136/.

2.62. V. petənə, Kaz. păta, O. padina 'árt, miatt, végett; wegen, für'.

Az alapszó DN. pəDə, DT. păD3, Kaz. Fil.C. pəDə, Kr. pate, V. pətə, Vj. pətə, VK. pətə, Likr. pətə, MJ. pətə, Trj. pətə, Ni. pats, Kaz. páti, O. podì 'pohja, o, Boden' /KT. 763b-764a/.

Rédei szerint e szó az obi-ugor nyelvökben zurjén jövevény-szó: <zürj. /Wicd./ pyd 'Tiefe'; vö. V.S.Lu.Ud. pidcs, I. pidcs, P. pidcs 'Boden /bes. cines Gefäbes/' / Radanovics: NyK. 60:425; Rédei, SLW. 142/.

Egy 'Boden, Grund' jelentésű szó könnyen felvehet ok- vagy célhatározói jelentést. Álljon erre néhány példa: rokon nyelvkból zurj. /pyd→/ pidji stb. /Rédei/, PostSyrj. 177 kk./; fi. /peruste→/ perustecilla /hiányzik /Stockkenél/, é. /põhi / põhjal /l.4.183/, /alus→/ aluscl /hiányzik Stockkenél/; orosz /nouba→/ на noubc, /ochoba / на ochobc/, német /Grund→/ aus ... Grunde, svéd /grund→/ på ... grund.

2.63. Kaz. pitra 'nahe zu' -- Kaz. pítərən 'nahe bei'.

Az alapszó Trj. pítər', Kaz. pitrə', O. pudär 'huoneen /ulko-, sisä-/ scinavieri /naanpinnassa/, Raum neben der /Aussen-,

Innen / wand des Hauses / auf dem Erdboden / Trj. Kaz.; reuna, aari, vieri, Rand, Raum neben etw. / Kaz. /; jurtan "seinävicri", s.o. seinän ja naan /lumen/ pinnan yhtynäkohta, Raum neben der Wand der Jurte, d.h. Stelle, wo die Wand und der Erdboden /der Schnee auf denselben/ aneinanderstossen /O./, /KT. 767 a/.

Az osztják szóval egyeztették a következő rokon nyelvek megfelelőit: zürj. /Wied./ bord 'Wand', votj. /Wichm./ bord 'ua.', cser. /Wichm./ U. pärðəš, M. pürðüs 'ua.' /Toivonen: FUF. 22:159; Rédei, PostSyrj. 75/.

A zürjén szó szintén használatos névutóként: berdin, berdis, berde /Rédei, PostSyrj. 75-9/.

Jelentéstani szempontból vö. 2.31 pont alatt lévő példákat.

2.64. V. säiä, Patk. saja, Kaz. säja 'hinter' -- V. sainz, DN. sainj, Kaz. säjn 'hinten' -- C. säifus 'von hinten'.

Az alapszó DN. säi, DT. säia, Kr. sai, Kos. Szog. sai, C. sai, Kr. sai, V. Vj. sai, VK. säi, Likr. sai, Mj. sai, Trj. sai, Ni. sai, Kaz. sai, O. sai 'suoja, taka, varjo, esirippu, Schutz, Teil hinter etw., Vorhang' /KT. 815a -816b/.

Az osztják szó a zürjén jövevény az obi-ugor nyelvekben /vob. /MSz./ N. saj 'nög, abseits gelegener Ort'; <zürj. S.I. saj 'Hinter-/S.I./; Raum hinter etw./S./stb. /Radanovics: NyK. 60:428; 61:364; Liinola: MSFOu. 127:138; Rédei, SLW. 146/.

Korábban az osztják szót finnugor őseredetű szónak tartották /Setälä: FUF. 2:251; Paasonen, s-Lautc70; Bekc: Nyr. 69:28; FUV./. Hangtani okok miatt ez nem fogadható el.

Gastrén /Versuch. 67/ tévesen ezt az orosz a prrepozíció átvétilnek tartotta.

Más rokon nyelvekből is lehet példákat hozni arra, hogy egy 'Hinteres' jelentésű szó névutóvá vált: vog. /saj/ → /sājt, sājn, sajnál; n. (nēg, mōg → /mögé, mögött, mögül; zürj. /sai/ → /sajin stb. /Rédei, PostSyrj. 111-6/; cser. šolno, šojełts, šolko; /finnegi taka → / fi. taa /1.1.343/, taakse /1.1.344/, tagoanda /1.1.347/, takaa /1.1.352/, takana /1.1.355/, takeen /1.1.358/, takia /1.1.259/, tautta /1.1.362/, vep. taga /1.2.101/, tagaks /1.2.102/, taga-pai /1.2.105/, tagut /1.2.107/, tagutsi /1.2.108/, vót tagā /1.3.64/, tagant /1.3.65/, takā /1.3.66/, takāsē /1.3.67/, é. taga /1.4.218/, tagan /1.4.220/, tagasi /1.4.222/, tagat /1.4.223/, taha /1.4.226/, takka /1.4.228/, liv taga /1.5.124/, tagan /1.5.125/, tagand /1.5.126/; nyen. T. tayā stb. /Mikola, PostNenz. 61-72/.

2.65. V. spøjet, spøje, DN. säyat, O. spøyat, ? Kaz. sati, DN. -sä 'auf Weise, wie; während; längs, entlang'.

A névutó eredete ismeretlen. Talán megtalálható a szóban az -at képző és egyeztethető DN. sax, Kos. sax, C. sau, Szog. sau, Kr. sax 'selvä, ei humalainen, nüchtern, nicht berauscht' /KT. 830 ab/.

2.66. Kr. sirà, Kaz. sirn 'wie, auf Weise'.

Az alapszó DN. sir, Kr. sir, V. -sur, Trj. sir, Ni. šir, Kaz. sir, O. sir '-lainen, -lei; tapa, tottumus, laki, Sitte, Gewohnheit, Gesetz' /KT. 868 b/.

Az osztják szó uráli eredetű, a rokon nyelvi megfelelői a következők: v. g. /MSz./ K. ser 'fáj, Art; mód, sz. r, Art und Weise',

/Kann.-Liim.: MSFOu. 116:278/ Szo.P.FL. sir, AK; FK. ser, Szo.
sir-: instr.-com. śirəl 'Art, Weise'; n. szer 'Mittel, Gerät,
Zeug; N. mód, Art, Weise; N. /fölső v. alsó/ része a falunak,
Teil des Dorfes; R.N. sor, rend, Reihe, Ordnung; N. utcásor,
utca stb.', zürj. /Wied./ ser 'Gewohnheit, Sitte, Mode, Weise';
cser. /Wichm./ KH. sər, JU. sər, B. sər, U. śər 'Gemützart,
Charakter, Art und Weise, Gewohnheit'; nyen. O. śēr' 'Sache,
Angelegenheit; schlechte Sache, auf Weise, wie'; ény. Ch.B.
sic'/gen. Ch. sicō', B. siero'/ 'Sache'; ngan. sier 'ua'/
MJSz. 293; Halász: NyK. 23:275; Setälä: FUFA. 12:35, JSFOu.
30:31 /szerinte szam.<? osztj./; NyH. ?; SzófSz.; FUV.; K. Sal:
MNy. 54:546; Mikola, PostNenz. 180-1; MSzFE. kézirat sub szer/.

Az uráli alapalak MSzFE szerint *sers, az eredeti jelentése
'sor, rend, Reihe, Ordnung' lehetett.

Az osztjákban Ni. Kaz. O. s- szókezdet másodlagos, esetleg
jurák hatására keletkezhetett /Beitr. 215/.

Az osztják szóval közös alakokból fejlődtek névutók más ugor
nyelveken is: vog. śirəl, m. szerint, és szanajédben: nyen. T.
śēr'stb. /Mikola, PostNenz. 117 kk./.

2.67. KoP. sūrənə PB. sorena 'neben, an' -- KoP. sūrītā
/PxSg.3/ 'zu'. A névutó eredete ismeretlen.

2.68. O. tāyaina 'während'.

Az alapszó DN. tāy̥s, Kos.C. tāy̥s, Szog.Cs. tāy̥s, Kr. tāy̥s,
V. tɔy̥i, Vj. tɔy̥i, VK. tɔy̥i, Vart. tāy̥i, Likr. tāy̥i, Mj. tāy̥i,
Trj. tāy̥i, Pin. tāy̥i, Ni. tāy̥s, Kaz. tāy̥i, O. tɔy̥a 'paikka, Ort,
Stelle' /KT. 976b/.

Egyeztethető a következő magyar szóval: táj 'Gegend, Landschaft, Region; R. Zeit', táján, tájt 'um, gegen' /Anderson, Wendl. 229-30; Rédei, NyK. 73:417; MSzFE kézirat sub táj/.

A magyarban ugor ~~x~~-y- intervokális helyzetben kiesett, és helyére hiátustoltó -j- fejlődött. E nagyarázat gyengéje, hogy a feltét ~~x~~ta alaknak nincs nyoma.

Magyar megfelelői is használ tosak névutókként: táján, tájan, tájt /NB! időhatározói névutók/.

Az osztják täji absztrakt használatáról vör. Gulyás: NyK. 66:382-4.

2.69. O. täxi 'ohne'.

Az alapszó D. täx, Ni. ták, Kaz. täk; O. täx 'luja, vahva, kestavá, kova /tuuli/; jaykkä, ponteva /jousi/, Fest, stark, haltbar; heftig /Wind/; steif, elastisch /Schiessbogen/, /KT. 974b/, amelyhez járult läv karitívképző.

E szó az obi-ugor nyelvekben /vog. MSz./ N. täk 'erős, stark'; /Kann./ LO.Szo. täk 'luja, ková'/ zürjén jövevényszó: </Wied./ P. tak 'fest, stark' /Toivonen/: FUF. 32:90; Rédei, SLw. 165-6/.

2.70. DN. toχ̥tpaiem /Pxsg.l/. Kaz. tɔχ̥əpi, tɔχ̥əpijen 'ohne'.

Az eredete ismeretlen. Talán to- névnástő /arról l. 2.71./ származéka és képzőhalmozással keletkezett.

2.71. Trj. tōmpinš, Szin. tumpijn 'hinter /Trj./; außer /Szin./'.

Az alapszó Trj. tōmipi, Kaz. tombi, O. tombi, tombi 'tuo

puoli, taka, jene Scite, Raun hinter etw., /KT. 976 a/. Ez a szó a *-pi/-pi képzővel képzett alak a következő névnásból: DN. tōn, tōm³, C. tōn, Kr. tōn, V. ton, Vj. tōni, Trj. tōn¹, Ni. tōm³, Kaz. tōn¹, tōni, O. ton, tōn¹ 'tuo, se, jener, der', /KT. 975b - 976a/.

E névmástő uráli eredetű, vö. vog. ton 'jener, der' toxt³ 'dorthin' stb., m. tova stb.; zürj.votj. ta 'dieser' stb.; cser. ti 'hic', tiste 'hier', nord. E. teke, M. tákā 'eben, dieser'; fi. taa, takana, takaa stb.; lp. duokken 'behind; beyond; from behind, from beyond', duokkai '/to/ behind' stb.; nyen. tayā stb.; ény. taho, taha 'hinten hin' stb., tahone, tahane 'hinten' stb.; ngan. tagan 'hinten, fort' stb.; szelk. takt, ta, tā 'hinten, von hinten' stb.; kan. takte 'hinten hin' stb. /H. Lász: NyK. 23:261-2; S. Setälä: FUFA. 12:47-8/, JSFOU. 30:22; Beitr. 56; FUV.; Alvre: ESA. 8:147-62; Mikola, PostNenz. 175/.

Az osztják névnással közös eredetű alakokból alakultak névutók más uráli nyelvekben is: a finnségi és a szamojéd példákat 1. a sája címszó alatt (2.64), m. túl 'dáuben'.

2.72. Patk. vi a, PB uza 'bis'.

Az alapszó Fil. uis, Kr. uits, Ni. uis, Kaz. uis 'raja, Grenze' /KT. 260b/. A szó eredete ismeretlen.

3. A névutós szerkezetek felépítése
és tipusai.

3.1. Az osztjákban a névutós szerkezet lehetséges a nomen minden alfajával: alapszóként szerepelhet főnév, számnév, névmás, participium praesentis és participium praeteriti. Álljon itt erre néhány példa /xivéve 1/ főnév, mert ez legáltalánosabb, leggyakoribb, 2/ személyes névmás, ezt 1. alabb/:

s z á m n é v: /Kr./ xutmet kes /piš/ '3^s kerta' /Karj.-Vértes: MSFOu.128:74/, xütäm kes '3 kertaa' /uo./, /Suris./ kimet išna /pušna/ 'zum 2. Mai' /Steinitz, DEWO 6/;

m u t a t ó n é v m á s: /O./ tämi elti, tämi ēuel't 'diesen, von diesem' /Karj.-Vértes: MSFOU.128:337/, /Kr./ tämsaxat 'so' /KT.1000a/, /J./ täm̄ sait 'in dieser Weise' /PD.2051/, /Ser./ sit ūnta ūne kan't? 'Was hast du einen derartig grossen Zorn'⁴⁸ /48/ 'Bis zu diesem was für ein grosser Zorn?' /?/ /Steinitz, Ovd.I.260/;

k é r d ö n é v m á s: /Ser./ xou nama? 'za kem? gva korč?', xou xocu? 'k komy? y korč?' /Zsivotikov 108/;

p a r t. p r a e s e n t i s: /Kr./ mén mentem kemns 'während ich gehe' /Karj.-Vértes: MSFOU.128:83/;

p a r t. p r a e t e r i t i: /Kr./ mähmən kemns 'als ich gegangen bin' /Karj.-Vértes: MSFOU.128:83/, /Vj./ iāue- mäl pirns tūstę 'er hat es mir gebracht, nachdem er gefüttert hat' /uo.195/.

A névutó alapszava a mondat részeihez fűződő viszonya szerint lehet egyes, kettős vagy többes számú /pl.

/Kaz./ *x̄tēul̄t'*, *x̄tn̄nēūt'*, *x̄t̄tēul̄t'* 'házból, házakból /Du./, házakból'; Kari.-Vértes: MSFOu.1289308/ és felvehet birtokos személyjelet /pl./Kaz./ *i x̄oīl̄ n̄ontī* 'joka/isolle/ miehelle, einem jeden Mann; Kari.-Vértes: MSFOu.128:310; *jaxlál n̄ernā* 'továriensa edesta, für seine Kameraden'; KT.628a/.

Külön csoportot képeznek a személyes névmással alkotott névutós szerkezetek. Ebben az esetben a névutó felveszi a megfelelő személyű birtokos személyjelet, pl.

/Kaz./ *mā: x̄B̄mn̄n'* 'láhellani' /KT.1118b/.

3.1.1. Csak ritkán fordulnak elő olyan példamondatok, amelyekben a személyes névmással alkotott névutós szerkezetben a birtokos személyjelet elhagyták. Ez főként a főnévhez legközelebb álló egyes szám 3. személyű névmás cse-tén fordul elő, pl. /0./ *iənk lou p̄el̄a sidi lauāl* 'a viz így szól hozzá' /EONYT.170/; /0./ *t̄aus n̄al̄al lou xōza an'* *ioxtas* 'A tunguz nyila ő hozzá nem jutott el' /EONYT.40/; /0./ *lin xōza uānāmāmal-k̄emna luβel kātl̄m̄säl̄e* 'A mint hozzájuk közeledett, az evezőjet megragadta' /EONYT.145/.

Itt arra is lehet gondolni, hogy ez esetekben a névutó vonzatként szerepel, ti. lauāl ige mindig a N + p̄el̄a szerkezetet vonzza. Másfelől szerepet játszhat a szöveg-környezet is, pl. /0./ *oxoidau ōsan?* - "mā, lauāl, ādāl xadən nās-nin ōsəm." - ittam n̄in lou xōza arādəs. 'Ki vagy?' - "En a magános házban lakó tündér vagyok." Erre a nő hozzárohant.' /EONYT.80/.

3.1.2. Más finnugor nyelvekből tudjuk, hogy a személyes névmással alkotott névutós szerkezetekben a névmást el lehet hagyni, s az így létrejövő fi. vieressani, edellämme, mdE. vakssom, zürj. vilam, m. mellettem, előttünk típusú szóalakok önálló határozószókká válnak /magyar vonatkozásban vör. Pröhle V.: NyK.31:123-5; Néeszöly: FUF. 21:66; uő: MHy.34:155; Györke: uo.39:293; Bárczi:uo.50: 293; Szegedy, MNM.14,220; vör.még Staabke 7; Keresztes 48-9; Májtinszkuja 45; Szerebrennikov: SFU.4:79/.

Az osztjálkban ez nem fordul elő. Bár névmás nélküli alakok találhatók Karjalainen vagy Paasonen szótárból, amelyekben locativusi alak névmással van feljegyezve, lativusi pedig nélküle, vagy némely nyelvjárásbeli adat névmással van feljegyezve, a másikból pedig nélküle, de szemrintünk az ilyen szótári alakok nem lehetnek méravadók, mivel szövegekben ilyen névmás nélküli szerkezeteket nem találunk.

3.1.3. Nincs szükség annak a folsorolásra, hogy az egyes névutók milyen személyes névmással alkothathnak kapcsolatot, mivel Vértes, OstjPron. függelékben XXVIII - XXXII táblázatokban ez az anyag igen gondosan egybe van gyűjtve. Annyit szeretnénk csak megemlíteni, hogy elvileg lehetséges minden személlyel és minden /jelentésbelile/ megfelelő/ névutóval ilyen szerkezetet alkothni.

3.1.4. Birtokos személyjellel ellátott névutókban a grammatai elemek kétféle sorrendje lehetséges:

1/ Rad + Px + Cx

/pl. Szin, luw jupolu, luw jüpolu/

2/ Rad + Ox + Rx

/pl. Szin. xosajel, luw pélajel/

Az első típus azonos a névszói ragozással, vör./Sor. /
~~kotomma~~ 'in meinem Haus', ~~tuw wošata~~ 'in seine Stadt'
/~~Steinitz~~, OstjChr.²60/. Ez fordul elő főként azoknál
a névutóknál, amelyek több esettraggal használatosak, ill.
az irányhármesságot fejezik ki.

A második típus előfordulása korlátozott. Csak olyan
névutókban használatos ez a sorrend, amelyekben archaikus
~~-ap-~~ lativusi rag fordul elő /ennek az eredetéről vör. 3.2.3.2.
pont alatt/ és amelyeknek a töve önálló szóként a mai
nyelvben nincs meg vagy jelentése teljesen megváltozott.

Az általánostól eltérő /fordított/ sorrend azzal ma-
gyarázható, hogy a névutók ragos volta már elhomályosult,
és a névutók végén előforduló ragolomot ~~xoš-an-~~, ~~pot-an-~~,
~~păt-en-~~ stb. a nyelvérzék már nem különíti el, hanem az
egészet alapolalnak érzi. Ugyanilyen sorrend figyelhető
a magyar névutókban /ill. határozószókban/ is: melletem,
elöttünk stb./itt is szintén archaikus ragok/. A névszó-
ragozásban pedig házamban, városában stb. Kérdésről a re-
kon nyelvben vör. Rédei: CTIFU I.134.

Meg kell jegyeznünk, hogy néhány nyelvjárásban az e-
csoportba tartozó névutók valószínűleg analógia hatására
átkorultak az első csoportba, pl. Szin. ~~xošana~~ várható
~~*xošajon~~ helyett.

3.2. A névutók alakszerkezetüköt tekintve tőszóra
és határozóra bonthatók: a tőszó az előzmény-szerke-
zet kapcsoló tagja volt, a határozó rag pedig az új meg-

határozottra mutató viszonyjel.

A 2. fejezetben a tőszók eredetét tárgyaltuk, most pedig vizsgáljuk meg az osztják névutókban használatos esetragokat.

3.2.1. A raghasználat szempontjából az osztják névutók három csoportra oszthatók:

1/ három /ill. az északi nyelvjárásokban két, vörö-

3.2.2.3./ helyviszonyragot felvevő névutók

/tereskin szerint ~~но~~де~~ложн~~е~~ имена~~, Szajnahova szerint ~~сери~~н~~ные имена~~ /no~~de~~lozhn~~e~~ imena/

2/ egy bizonyos raggal /főként lativus-szal/ használatos névutók

3/ ragtalan névutók.

Az első csoportba tartoznak: uja stb./2./, oxtija stb.

/3./, itpeja stb./4./, iápija stb./5./, átempéja stb./7./, onta stb./12./, untpéja stb./13./, witpeja stb./20./, čón-šá stb./23./, joşa stb./27./, hijpija stb./29./, xonene stb./31./, kasa stb./32./, kutxa stb./33./, mutnima /PxSg.1;34./, kimpeja stb./38./, kötä stb./41./, špija stb./42./, āepa stb./44./, nūmpija stb./49./, püppa stb./50./, pitra stb./63./, saia stb./64./, súrità stb./PxSg.3;67./.

A második csoportba tartoznak: ynta /11./, pndásna /14./, oranna /15./, ártemna /PxSg.1;17./, itn^g /19./, čáma /22./, šopi /24./, júpijn /25./, iugáma /26./, kima /37./, kasa /40./, lakka /43./, ? mušn /45./, metan^g /50./, něrn^g /51./, potčam^g /53./, pědá /54./, piňa /55./, pánna /57./, pírn^g /59./, pörain^g /60./, posan /61./, pětan^g /62./, sira /66./, tayáina /68./, tómpin^g /71./, yič^g /72./.

A harmadik csoportba tartoznak: jiš/1./, etta/6./, uati/9./, omat/10./, örökka/16./, iti/18./, ewelt/21./, jita/28./, koyat/30./, kaša/35./, kičá/36./, kinča/39./, mučti/46./, moplatači/47./, mere/48./, pits/52./, pulan/56./, sbytět/65./, takli/69./, tokyapí/70./,

3.2.2. Az osztják névutókban főként ugyanazok az esetrágok használatosak, mint a névszói paradigmában.

3.2.2.1. A lativus irányt/hova?/ kifejezi az -a. E rag finnugor emelkedetű és visszavezethető *j alakra. Ezt először Y.H. Toivonen próbálta kimutatni a magyar -é lativusból és a rokon nyelvek adverbialis végződéseiben /FUF.28:9-19/. Ezzel a nézettel egyetértenek magyar nyelvtörténetek is, vör. pl. Bárczi: CNU.I.34-5; Bárczi-Benkő-Berrán, A magyar nyelv története, 405. Hajdú véleménye szerint /Bev.125/ „ez a lativusrág az alapnyelvben valószínűleg nem volt szólás elterjedésű, hiszen elég kevés nyelvi adalékból következtethetünk hajdani létezésére. A bizonytalansági tényező a raggal kapcsolatban tehát nagyobb, mint a kellően dokumentált ragok esetében.”

Nem tartható az a nézet, miszerint az -a a finnugor *-k folytatója lenne /Nara, LOHAT.55-73; HyH.⁷; Zsirai, FgrRok.66-7; Déké, VogHAT.43-50; Hajdú, Bev.123-5; Osznov. I. 255-7; Osznov. III.306; stb./. A finnugor *-k folytatója ugyanis az osztjákban a translativusi -g /vö. 3.2.3.4./.

E rag eredetét tekintve eltérő véleményen van Szerebromnikov, aki próbálkozott kimutatni az uráli nyelvekben három eredeti magánhangzós lativust: *-ə, *-ə, *-i. Véleménye szerint a szóvégi magánhangzó főként csak nominativu-

si alakokban kopott le, ahol semmiféle funkciója nem volt; a feltételezett magánhangzós ragok pedig, mint funkcionálisan fontos nyelvi elemek, megnaradhattak /Основные ау-
ху́, 30-31/.

3.2.2.2. A locativus-i rag /hol?/, ugyanúgy mint a névszóragozásban az -n /~ -ən, -ne/.

Ez a rag uráli eredetű, l. Nara, HOMat.7-55; HyH.⁷; Zsirei, FgrRok.63-4; Boko, VogMat.26-43; Halidú, Bev.120-1; Osznovii I.247-50; Osznovii III.306; stb.

3.2.2.3. Az elativus - ablativus-i irány /honneñ?/ pontosabb kifejezésére két különböző mód van:

1/ az őszeki nyelvjárásokban összetett névutókat használnak, amelyeknek a második tagja az ewelt névutó /a Szin. és Mu. nyelvjárásokban helyett az elti használatos/, pl.
Ser. itp ew't, Mu. ílp elti, Mu. lipi elti, Szin. küt elti.

2/ A déli és a keleti nyelvjárásokban az ewelt névutó szekundér ablativus-clativus-i reggá fejlődött /közelebb- ról l. a 2.21. pont alatt/ és ezzel a szekundér raggal ellátott névutótövek használatosak a honneñ? irány kifejezésére, pl. DM. oxtewa, Trj. impiji, DM. itpewa, stb.

Ily módon az osztják helyhatárosói névutókban is megfigyelhető az uráli nyelvek határozói visszonyító őszközeiben közösen megnyilvánuló ősi sajátság, az i r á n y - h á r m a s s á g, azaz a térben való visszonyítás fő irányai szerinti tagolódás: locativus - hol?; ablativus - honneñ?; lativus - hova? /vö. Budenz, UgAl. 375; Gionyi,

MfHat.I.27-8; Klom̄m, MfMt. 158 lk.; Zsirai, FgrRok.62-70;
Ravila: Vir.1945:318; Deme: NyK.54:22; Hajdú: I.OK.3:365;
Sauvageot 88-90; Rédoi: CTFU.I.133; stb./.

3.2.3. E ragokon kívül, melyek közösek a névszóragozássával, a névutókban más esetragok is előfordulnak.

3.2.3.1. Elsőként tárgyaljuk az *l₁ ablativusragot, amely az ewelt, jesalt, elti, wolti névutókban fordul elő és amely megörződött sok határozószóban is /pl. tóma-ta, táma-ta, nōma-ta, kāma-ta/.

E ragot még néhány évtizeddel ezelőtt az uráli *te ablativusi rag ugor megfelelésének tartották. Az ablativus *te ~ *da regjának gyöngé fokát /az akkor uralkodó alapnyelvi fokváltakozás elmélethez hiven/ az ugor nyelvök fejlesztették volna tovább l-16 /NyH.⁷ 131-4; FgrSprw.² 56-7; 63-4; Zsirai, FgrRok.65-6,203; Kara, EOHat.77-82; Bokš, VogHat. 50-62; Wachmann: FUF.16:161; Vörtes, OstjPron.251/. Ma már ez a nézet nem tartható fenn. T. A. Uotila /Vir.1945: 335/ valószínűnek tartja, hogy az ugor -l₁ ugyanarra az *-l₁-re vezethető vissza, amelyből a finn-permi ágban fejlődték a szekundér összetett külső helyviszonyt jelölő ragok /vö. még Bérczi: CIFU I.35; Décsy, Einf.157; A. Hövösi: NyK.55:100-102; uó: NyK.68:228-9; Tauli: UAJb.24:31; Hajdú, Bev.122-4; Osznovi I.254/. /Ravila szerint /JSFOu.60₆: 13/ a finniségi nyelvök külső helyhatározóragokban előforduló l -eleme nem vezethető vissza a finn-permi koraszakra sem, sserinte a finniségi, volgai és permii nyelvökben ez az elem párhuzamos fejlődés eredményként alakult ki./ Mivel magyarázható azonban, hogy az ostjiek nyelvből

eltűnt l ablativus-elativusi rag? Feltévésünk szerint ezt az l-ragnak más grammatikai morfémákkal való alaki meg-egyezése, vagyis az *l morfológiai túlterhelése okozta. Ugyanis az l morfémának más fontos szerepe is volt, az egyes szám harmadik személyű birtokos személyjel: DN.-t, DT. t, C.-t, Kr.-t, V. -L, Vj.-ll', -l', -l', -l', Tremj. -A, Ni.-t', Kaz.-AA', -A', O.-ll', -l' /Kari.-Vértes: MSFOu. 128:4, 32, 46, 70, 105, 154-7, 232, 300, 311, 332/. A harmadik személyű birtokos személyjel használatos leginkább, valamint determináló elemként szerepelhet /vö. Osznovu III. 309/, s ezért gyakran összekeveredhett volna szintén gyakori ablativus-elativusi raggal. Talán ezért kezdtek az esetrag helyett használni olyan deiktikus /anelitikus/ szerkezetet mint pl. xat eualt /EONYt. 16/ 'ház innen, ház „ez"-ról'/közelebbről 1. a 2.21. pont alatt, vö. még Rada-novics: Pais-Eml. 637/. Mellékesen említjük, hogy az *-n genitivusi rag eltiinését az ugor alapnyelvben Hajdú /Sev. 64, 118-9/ szintén a morfológiai túlterhéssel magyarázza.

3.2.3.2. A birtokos személyjellel ellátott alakokban a Serkali nyelvjárásban található g lativusrág, pl. xosá-nem, pátanem, pétanem stb. /más nyelvjárásokban ennek megfelel a hirtustöltő i, j: Szin. xosaj_l, pelaj_l stb./. Ez az uráli eredetű rag megvan eresa-nordvin Alatiri nyelvjárásában, pl. kygoңr'gomou', avonr'vnuž'stb./Будрик, А.В., Усторуковская грамматика эрзянского языка, 58/ és a szamojéd nyelvökben: tundrai nyenyec -l~n, u, m, erdei nyenyec -n, ényec -l~n. Mikola szerint az -n lativus a *-k lativus variánsa /PostMenz. 202/.

3.2.3.3.-i lativusi rag /pl. /Kaz. xósi, páti, peri,
keši, šöpi, wonti / *Steinitz szerint /Ocm. 212/ az -a
lativusi rag variánsa, és hasonló a passivum jelében
előforduló -ij-aj váltakozáshoz. Az -a lativusi rag ere-
detéről l. a 3.2.2.1. pont alatt. Gulya /Osznovú III.306/
két lehetőséggel számol, *-k -val és *-j -vel.

3.2.3.4. A -k lativusi rag folytatójával számolunk
kell mint tőmássalhangzó geminálójával néhány névutóban:
lakka /^{*lak} + -X- + a/, šoppi /^{*-p} + -X-/, vör. Osznovú III.
306.

3.3. Néhány mondattal tárgyalom azokat a képzőket is,
amelyek a névutók alapjául szereplő főnevekben találhatók.

3.3.1. A leggyakoribb képző, ami e főnevek képzésében
használatos, a <sup>*-p_i^a /<sup>*-p_i^a /V.Vj. Ø, Szur. -pi/-pi /J.-pi/,
DN.DT.C. -pe, Kam.KoP.Kr.Cs. -pa, Patk. -pe, Ni. -pa, Ser.
-pe, Kaz. -pi, Szin.-pi, O.-pi.</sup></sup>

Ezzel a képzővel alkották a következő névutók alap-
jául szolgáló főnevek: íapi/4./, íapi/5./, átempa/7./,
untpa /13./, witpe /20./, jūwpa/25./, kijpi/29./, kimp /38./,
tačpi/42./, nūppa/49./, tóčapí/70./, tōmpí/71./.

Schütz /NyK.40:41/, Lehtisalo /AblSuff.248/ és
Sauer /MonBild.83/ ezt denominális képzőnek tartja. Ravila
a finnugor komparativsuffiksummal foglalkozó tanul-
mányában /MUF.24:58/ próbálta egyeztetni az ostj. nūppi,
tōmpí stb. alakokat a középfok jelével. Ravila a finnugor
komparativ ^{*-mp-}-jét az ósi ^{*m} lokálisképző és ^{*-pa}, nomi-
na possessoris képző, összetételeként megjárzza /uo.55 lk./.

A finnugor *p/a/ képző osztják folytatása pedig általában
-ap /Sauer, NomBild.65 kk./.

Vértes szerint /ALH.12:264;13:23/ a DN. -pstb.
pedig az'irgendein Teil von etwas' jelentésű elhomályo-
sult önálló szó. Ez a gondolat már Castrénnél /Versuch.
67,99,120/ megvan, azonban egyetlen, szótában feljegyzett
nyelvjárási példa sem igazolja.

A -pi/-pi képzővel kapcsolatban megfigyelhető egy
érdekes morfológiai-tipológiai jelenség. Kézzük meg a kö-
vetkező példákat, ahol ugyanabból a töböl származnak mind
a helyhatározószók mind a helyhatározós névutók:

<u>ilbija</u> '/lat./unter'	<u>ilm̄</u> '/lat./unten'
<u>ilpija</u> '/loc./unter'	<u>iln̄</u> '/loc./unten'
<u>itpiwa</u> 'von unten'	<u>ilt̄a</u> 'von unten'
<u>kimpeja</u> 'nach aussen,hinter'	<u>kīm̄a, kēm̄</u> 'hinaus, heraus'
<u>kimpeja</u> 'hinter'	<u>kāmen</u> 'draussen'
<u>kimpivet</u> 'von aussen, von hinten'	<u>kāmetta</u> 'von aussen'
<u>numpaja</u> 'nach oben'	<u>nox</u> 'hinauf'
<u>numpama</u> 'überhalb, auf'	<u>nūmen</u> 'oben'
<u>numpiwa</u> 'von oberhalb'	<u>nūmetta</u> 'von oben';stb.

/Pátk.-Fuchs 105,107,109, Sauer, NomBild.79-80/.

Mint láttuk, a -pi/-pi olyan képzővé vált, amely
éppen a névutó alapszavaként szereplő főneveket képezi.

3.3.2. *p -képző, amely az alén/8./, kānen/31./
kutān/34./ főnevekben található, gyakori előfordulású
nomina possessoris képzőjéként, ritkábban képes főneveket,

pl. V.Vj. jasan stb. 'Rede' -- Trj.J.Irt.O. jasta- stb.

'sagen'/KT.190/.

Eredetéről 1. Schütz: NyK. 40:34-6; FgrSprW.² 90; Lehtisalo, AblSuff. 140-1; Györke 56; Sauer, NomBild. 143-9.

3.3.3. -at képző, amely koxat/30./ és talán saxat/65./ névutókban található, méretet és nagyságot jelölő főneveket képez. E képző finnugor eredetű, vör. Lehtisalo, AblSuff. 317, 319; Györke 16; Beke: ALH. 2:339 lk. ? Sauer, NomBild. Budenz /UgAl. 384/ tévesen egyeztette ezt euult t-jével.

3.3.4. -ti/-ti képző denominális névszóképző. Gyér előfordulású, Sauer szerint /NomBild. 103-4/ az oxti /3./ kívül megtalálható még Kaz. xi 'Ausschen, Gestalt' / - xa 'Körper des Menschen, Oberfläche des Körpers; Haut'; KT. 130b/ szóban, valamint tehát Dunin-Gorkavics térképen néhány összetett helynév jelzős elemeként: Trj. якмъ ѿгах, псумы ягун пугуда.

3.3.5. Nomina caritiva képzője *-la^x található a török /69./ és örök/16./ névutókban. Karjalainen /MSFOu. 128/ és Gulya /EOChr./ ezt esetlegnak tartotta, Sauer /NomBild. 16-19/ pedig képzőnek. Nyelvjárásokbeli előfordulása a következő: V.Vj.-la^x, -la^x, Szur. -la^x, -la^x, -la^x, Mi. -ta, Ser. -te, Kaz. -ti, O. -li, Páp. -li, Ahl. -li. Eredetét tekintve talán összefügg az *l ablativus-olativus-i raggal.

4. Az osztják névutók /szemantikai elemzés/

4.0. Ebben a fejezetben a névutó főbb jelentés-gócait és a vele alkotott határozófajtákát mutatom be. Itt csak szemelvényt adok példatáramból, amely kb. 2500 példamondatot tartalmaz. Rendszerint ezt hely-, idő- és elvont /ok-, cél-, mód-, állapot- stb./ határozók szerinti csoportosításban közlöm. A jelentéstani elemzés nem terjedhet stilisztikai finomságokig, mivel a névutós szerkezetek jelentésváltozatait nagyrészt a német, magyar vagy orosz nyelvű fordítások alapján figyelem.

A névutókat ugyanabban a sorrendben tárgyalom, mint a 2. fejezetben.

4.1. Suris. išn stb. névutós határozó számhatározóként szerepel

/Suris./ kímet išna 'zum 2.Mal'/Steinitz, DEWO 6/;
/Suris./ tuxel išna 'manchmal'/uo./; /Mu./ i-molt išn
'egyszer'/Pápay, EOM.33/.

4.2. V. uja, ujne, ujoy névutós határozó a mondatban helyhatározóként fordul elő. A névutócsalad tagjai megfelelően a 'alá', 'alatt', 'alól' jelentésük:

/V./ pəsn uja 'unter den Tisch'/Steinitz, DEWO 20/;
/V.vj. čort-uja lčamlam 'ich grabe mich in den Schnee'/uo./;

/Vj./ jəŋk uja mənəs 'er sank auf den Grund' /uo./ -- /V./
pəsan ujne 'unter dem Tisch' /uo./ -- pəsən ujox 'unter
dem Tisch hervor' /uo./.

4.3. V. oyting stb., V. oytija stb. és DN. oxtewə
névutócsalád többnyire helyhatározóként fordul elő a super-
essivusi, sublativusi, ill. delativusi jelentésben:

/V./ nökəl oyting̩ imil lal'wsl. 'On the porch
there stands his old woman.' /Gulya, BOChr.141/; pəsən ox-
tənə at 'es liegt auf dem Tisch' /Kari.-Vértes: MSFOu.128:
45/; /C./ təm pəDən3 xui ðməst uoi ðxtən3. 'Auf jenem Boden
sass¹/¹ Präsens/ auf dem Elefanten ein Mann.' /Kari.-Vértes:
MSFOu.157:85/; /Ser./ ate xəwtəm lūla tixat xow² pəj ūxtəna,
ate xəwtəm təxtən tixat xow² pəj ūxtəna nan məna! 'Auf dei-
von selbst emportauchende Bülte mit dem Nest des kleinen
Tauchers, auf deine von selbst emportauchende Bülte mit
dem Nest des Polartauches geh du!' /Steinitz, Ovd.I 301-2/;
/Kaz./ katra, xən kqr ăntəm wəs, tüt aksəsat rat oxtijən
xot səpijən. 'Erst, als es noch keinen Ofen gab, machte
man Feuer auf der freien Feuerstätte in dem Inneren des
Hauses.' /Rédői, NOT.34/ -- /V./ mən səjöy kolmala juŋ
oytija nuy-lökkäl. 'The streaked squirrel/ hearing our
noise jumped on /a/ tree.' /Gulya, BOChr.135/; im3 him tiu-
Döt, nərəm oxtəia toDöt,... 'Die Alte trat hinaus, sie
stand auf dem³/³ Lativ/ Flur, ...' /Kari.-Vértes; MSFOu.157:
78/; /DN./ pəsən oxtəia 'auf den Tisch' /Kari.-Vértes: MSFOu.
128:3/; /Ser./ təpət ūR iŋ nət wəj ūxtija ūməsət. 'Die
sieben Helden setzten sich auf einen Pfeilschaft.' /Steinitz,
Ovd.I.243/; /Kaz./ wəmet-səkən pa ar-sir aj pərməsənə pən-

acjat aipen öta, oxva pa xopa jin-mänti-öt oxtija müj-pa
jin-mäntöt xoŋna.' Seine Kleider und verschiedene kleinere
Sachen werden in den Sarg gelegt, sein Schlitten und Kahn
auf oder neben die Wasserrinne.' /Rédei, NOT.36/; /Kaz./...
scratti moset xošam kor tipijen ili kor oxtija pönman.'...
in einem warmen Ofen oder auf den Ofen gelegt trocknen.'
/Rédei, NOT.128/ --/DN./ taw oxtew 'vom Pferd/erücken/
herunter'/Steinitz, DEWO 33/.

A Ser. nyelvjárásból vannak példák arra, hogy e név-
utó általánosabb helyjelentést fejez ki:

/Ser./ samta xon ſimsem wōš ūxtana titna ſuſta ij āmp
an xisəs. 'in der von dem Zar ohne Herz bewohntan Stadt
war nicht ein einziger lebendig laufender Hund übrig ge-
blieben.' /Steinitz, Ovd.I.299/; /Ser./ tēpen ūxtana ākar-
nen pūrešnen horijtanen orijtanen.' In dem Vorhaus knurren
/und/ brummen ein Hund /und/ ein Schwein.' /Steinitz, Ovd.I.
281/.

Idéhatározóként:

/Ser./ pātlam at uxtna 'in der dunklen Nacht'/Stei-
nitz, DEWO 33/.

Elvont határozóként; részeshatározóként: /Ser./ tūw
kät ſemja uhtija rupijtəs. 'er arbeitete für zwei Familien'
/Steinitz, OstjChr.² 81/: átvitten, képes eszközhatározó-
ként: /Ser./ ḥwes-miř-jox jur uxtna sāř-jqx tas̄na jiset
'durch die Kraft der Nordvölker wurden die Schamanen reich'
/Steinitz, DEWO 33/; /Kaz.irod./ V. Stejnec još ehtinb
'szökeztő W. Steinitz'; képes értelmenben:/Kaz./ mojper
tqrenen - mätte - joran jökantem sit pāta, xāmnoxojet,
wojet, juxet, jinket oxtijenwona woati. 'Der Bär - so sagt

man - wurde vom Gott mit Kraft beschenkt, damit er ein Herr /groß/ über die Tiere, Bäume, Gewässer wäre.' /Rédei, NOT.38/.

4.4. DN. itpene stb., DN. itpeja stb., DN. itpewe stb., névutós határozó a mondatban többnyire helyhatározóként fordul elő; jelentésük 'elé', 'elétt', ill. 'elöl':

/Path./ närpan voča-itpega jūgutmeu kemne 'als wir vor die Landungsbrücke kamen' /Patkanow, IO.II.202/; /Ser./ sōp kē toxten sōt numpija kē pārsen, sōp kē kurən sōt numpija kē pārsen, tom juwtəm sōmr kōw mā notem jōtpija itət kōrijpt! 'Wenn du mich wahrhaftig über die geflügelten Hundert /Geister/ bestimmt hat, wenn du mich wahrhaftig über die flüssigen Hundert /Geister/ bestimmt hat, /so/ möge dieser geschleuderte sēmp r-Stein vor meiner Nase niedergefallen!' /Steinitz, Ovd.I.249/; /Ser./ ōw jōtpija xatəmas,... 'Er glitt vor die Tür, ...' /Steinitz, Ovd.II.281/; /Mu./ mā xōt jōlpija manləm 'I go before the house /whither?/' /Rédei, NOChr.75/ -- /Path./ närpan voča itpene 'vor der Landungsbrücke' /Patkanow, IO.II.96/; Indatijen Šiwaeməwən xūw jeporən it pa tōvi. 'Plötzlich bemerkt er, daß auch irgendein anderer vor ihm getragen wird.' /Rédei, NOT.74/; /Mu./ xōt jōlpijn ūn jux 15jll 'before the house there stands a large tree' /Rédei, NOChr.75/ -- /Path./ närpan voš itpegīva tōra vātta sornin sūgom vātta tādai 'vor der Landungsbrücke war über über den See ein goldener Draht gezogen' /Patkanow, IO.II.28/.

A locativusi alak használatos időhatározóként is, jelentése 'az /időben lejátszódó/ eseményt, eseményt, cselekményt stb. vagy az időpontot megelőzve':

/Kaz./ nă-wet pa jeapijen kəsem wənt ewət /:əwət:/
S.T./ pǔpi-sasi təsi wet xojən wɔšə. 'Vor 4-5 Jahren wurde das Götzenbild aus dem Kazymer Wald durch fünf Männer in die Stadt gebracht.' /Rédei, NOT.32/; /Kaz./ pari jeapijen menne jemət̄i ənət̄əvəvə wen-xojən as̄i, jajət ewət. 'Vor dem Schmaus verhüllt die Braut ihr Gesicht /beginnt ihr Gesicht zu verhüllen/ vor dem Vater /und/ den älteren Brüdern des Bräutigams.' /Rédei, NOT.44/; /Szin./ məntan j̄elpijn /i/ tut h̄ow, l̄estan, kūnš̄p wusman. 'Vor ihrem Veggang nahmen sie einen Feuerstein, einen Wetzstein, einen Kamm.' /Steinitz, Ovd.I.142/; /Szin./ xat̄l'sət̄ot j̄apl-pijn ləpet puš noxli tūrəm pəla uwaltisət. 'Vor dem Schlachten rief man siebenmal zum Himmel/gott/ hinauf.' /Steinitz, Ovd.I.58/.

4.5. Kas. iłpija stb., Kaz. iłpijn stb., Kaz. itpewot stb. névutós határozó a monadtban csak helyhatározóként fordul elő. Jelentése 'alá', 'alatt', ill. 'alól':

/Ser./ Ej xōpem itpija mānət̄ipone! 'Lege mich unter mein Boot!' /Steinitz, Ovd.I.303/; /Ser./ noxe pul taxtet ušnus itpija juwətsatte. 'Sie warf das Fleischstück unter das Fenster.' /Steinitz, Ovd.I.293/; /Kaz./ sūmet itpije omsəs pa semnet läp-toxərsatte. 'Er setzte sich unter eine Birke und machte seine Augen zu.' /Rédei, NOT.138/; /Szin./ palən iki iməl äləməsli, šaš lowl šoppı mōroməsli, jinkı nōrəm ilpija woškəsli. 'Der Wolkenalte packte seine Frau, zerbrach ihr das Rückgrat, warf sie unter das Wassergestell.' /Steinitz, Ovd.I.123/; -- J. pəšən ölpine 'pöydən alla' /PD.212/; /Ser./ ušnus itpəna sərn̄ə wox sumet

tiymat.' Unter dem Fenster ist eine goldene Birke gewachsen.'
/Steinitz, Ovd.I.294/; /Kaz./ lük xüw pmsas sūnət itpijən
xoməs oxtijən... 'Das Auerhuhn saß lange unter der Birke auf
/Kaz./ Bülte ...' /Rédéi, NOT.138/; aj xop ilpijn āmp ȫ. 'Koer la-
mab paadi all' /Seilenthal/; wənši-jük itpijən enəmti tōlex
mīlət wōstī, xqt-jük itpijən enəmti tōlex mīlət würti.' Die
Kappe des unter der Kiefer wachsenden Pilzes ist grün, die
Kappe des unter der Fichte wachsenden Pilzes ist rot.' /Ré-
déi, NOT.120/; /Szin./ pā isiti xən ūwi išni ilpijn xūxətlí-
jəs.... 'Ebenso lief er unter dem Fenster der Zarentochter
hin und her, ...' /Steinitz, Ovd.I.161/; /Mu./ pasan ilpijn
put ənəsl 'under the table there is /strictly speaking:sits/
a pot' /Rédéi, NOChr.75-6/; /O./ iənk ilbina pu iəsəlt ilis'
təlda pitsa. 'A vis clatt a folyással szemben lefelé kozdi
huzni.' /Pápay, BONyt.6/; /O./ si keu ilbina sərən ongi put.
'Es clatt a kő clatt egy nagy /tk. surjén/ szurkos fazék
/van/.' /Pápay, BONyt.13/. -- /Ser./ sítla xitot aj xop
itpəwət nox nəwrməs. 'Darauf sprang der Heffe unter seinem
Boot hervor auf.' /Steinitz, Ovd.I.306/; /Kaz./ tūw xüwa jān-
xijtes nōrəmə tant kānši tōnč itpwət. 'Es pflegte weit auf
Tundra zu gehen, um Rentierflechten unter dem Schnee zu
suchen.' /Rédéi, NOT.124/; /Szin./ xət xar ilp ūl wəjlal nox
ətməsət. 'Unter dem Fußboden hervor kamen seine Tiere her-
auf.' /Steinitz, Ovd.I.158/; /O./ pəm ilbi əwəlt kanžandəs
'A vánkos clatt keresgélte.' /Pápay, BONyt.3/.

4.6. V. clēwteri, DT. čtěptá, O. cl'ti stb. névutós határozó a mondatban elsősorban helyhatározóként szerepel. Leggyakoribb jelentése prospektivus-i-prolativus-i: 'vni fölötté, rajta vagy benne /haladva/':

/V./ čikum avěbměku měgnu-maynem čučaljān. 'снау через моя мать из стороны в сторону переносить.' /Tereskin 103/;
/Patk./ nai-oděpta nāvěrmot 'er sprang über das Feuer'
/Patkanow, 10.II.128/; /C./ úx třxrět úxet čDěpta tšoDčmět
'Seinen Kopfpanzer zog er über seinen Kopf.' /Kari.-Vérteg:
MSFOu.157:84/; /Ser./ xutəm, náte kurt etta síy měntəm
'durch 3,4 Dörfer fuhr ich dorthin' /Steinitz, DEWO 71/;
/Kaz./ pørtətət tiw noram kōmsat ottijən, wontat ottijən
'Sie flogen über die Bülten des Sumpfes, über die Wäl-
der.' /Rédei, NOT.138/; /Szin./ nělci xotən xorət puləp
wus člti tuta alleli. 'Die Schwanengewänder der Frauen sün-
det er durch den Schornstein im Feuer an.' /Steinitz, Ovd.I.
91/; /Mu./ mā úxlem 15's člti manl 'my sledge goes on the
snow' /Rédei, NOChr.75/; /O./ xəndəb olti nox-xonča pit-
set. 'A lépcőn kezdték fölnézni.' /Pápay, EONYt.11/; /O./
lans eltti 'über den Schnee /gehen, fahren/' /Steinitz, DEWO
71/.

Superessivus: /Kaz./ päsan čtě ča'es liegt auf dem
Tisch' /Steinitz, DEWO 71/.

/O./

Sublativus: posən olti liubəset iořčtsət,... 'Az asz-
talra ételek jöttek,...' /Pápay, EONYt.10/; /O./ ittem imi
čmb-čřčl olti lèltseli,... 'akkor az asszonyt az obssénira
tette...' /Pápay, EONYt.26/.

A Szin. és Mu. nyelvjárásokban a névutó használata
az čwelt névutó helyett is. Ezeket a jelentésekkel /abl.-

elat. stb./ a 4.21. pont alatt tárgyalon.

4.7. KoP. átēmpeñé, KoP. átēmpəjá, KoP. at npiw névutós határozók helyhatározóként szerepelnek, jelentésük '/a folyó/ tulsó oldalán', '/a folyó/ tulsó oldalra', ill. '/a folyó/ tulsó oldalról':

/KoP./ as átēm pən³ 'Obin tuolla t. toisolla puololla'/PD.120/; /J./ as átēm pīn³ 'id.'/uo./ -- /KoP./ iòx³ átēmpəià mānā'/uo./ -- /KoP./ iòx³ átēmpīw³ 'joen toisolta puolelta'/uo./.

4.9. Trj. uati stb. névutós határozó a mondatban helyhatározóként fordul elő; jelentése 'keresztül', 'át':

/Trj./ iūkñ tāri uati man 'moni suoraan metsän läpi, kautta; er ging /gerade/ durch den Wald /eig. bäumige Stelle/' /Keri.-Vértess: MSFOu.128:213,267/; /Szav./ nun öttidö t/üräm/ s/iDá/ p/ətnái/ p/äx/ ámBöD üttä áridöñ ðt uðrä,... 'Du schau, Sohn der Himmel-satt-hohen-Dame, /dass/ der durch die Hunde keinen Spass macht^{4/4},...mache der durch die Hunde keinen Spass.' / /Keri.-Vértess: MSFOu.157:142/; /O./ lou kim-ëðas, soyimpupel langel uldi loskesli,... 'Ó kiment, a czérnagonolyagját a tetőn keresztiül dobta,...' /Pápay, EOMyt.9/.

4.8. Patk. ödonat, Kaz. çwenn névutó a mondatban elvont határozóként szerepel.

Célhatározóként: /O./ xui uélém or-uai álnélne ipüti louatti iis, uélém ienk-xul álnél uolda pitgeli 'Ember vadászta /tk. ölte/ erdei vad után járó nagyságúvá lett, fogott /tk. ölt/ gizi halát fogni hordta' /Pápay, EOMyt. 143-4/.

Okhatárosokról: pälting lūn öingoma kuolten geschlossen
palten lou ðlñðmä xoltén sámén 'odva esontom miatt /tk.
csontvégemen/ végen lenne'/OK.I.144-5/; /Patk./ ort-fineha
neminen ti-vettái haurin ôtinet 'die Mägde werden unsere
Schwester /eig. Schwägerin/ des Kindes wegen tögen'/Pat-
konow, IO.II.156/.

A Kaz. nyelvjárásból bő példaanyag van jelentésre
'bessél, sondol stb. /miról': /Kaz./ nevelesek erívet
won eret si mehevc, xöti mir wóxentijet nojper, mið-ne
mehevc eret, mið won mehevc.' Zuerst singen sie große
Lieder, wie die Leute den Bären erlegt haben, Lieder über
die Fuchsfrau, über ihr Leben.' /Rédzi, NOT.90/; /Kaz./ gi
jüpijen jöxtar jox aiva wiv eret-jeriv'et, da sörna jüwan xöje-
tesz nomiñiñenow vevetek miñ da tewetek miñ potermet.' Dann essen und
trinken die dorthin gekommenen Leute, gedenken des Ver-
storbener und reden über ihn.' /Rédzi, NOT.37-8/.

4.10. KoP. onat stb. névutós határozó a mondatban
módhatárosokról fordul elő:

/Mr./ net-omít 'wie', Steinitz, DE/0 99/; /Mi./ női hónét
'millä heimoin, millä tavalle; mit welchen mitteln, auf
welche weise?' /M.47b/.

4.11. DM. uata stb. névutós határozó a mondatban
helyhatárosó. Óa idéhhatárosokról fordul elő, jelentése
mindkét esetén terminativus:

/DM./ üçtpöt undati tágai. 'Es wurde bis zum
Bedecken seines Kopfes aufgehauft.' /M.1.-Vörtesz: M.100u.
157:4/; /C./ xüdém söt ürt köppiuz. ei ürt üididöt üngöt köt-
tög u. d. iampöt. .... unter dem dreihundert Freiern gelang-
te/?? M.V./ nur ein Freier bis zur Mitte der Bude.' /M.1.-

Vörteg: MSzOu.157:107/; /Kaz./ pa tőlxet kőtna ewatcjet
küttepa milat ewet kür-pörök wonta.' Die anderen Pilze wer-
den in der Mitte, von der Mütze bis zu dem Fuß entzweige-
schnitten.' /Ródei, MOT.120/; /Szin./ luw manmol jupijn nim
luxessaknén kāš kašman pān xuwat nōl juwat/ti/ nāk ūnti
natsenn.' Nachdem sie weggefahren waren, ging ich mit moi-
nem Freund, Unterhaltung suchend, längs des Ufersandes bis
zu der Pfeilschiess-Larche.' /Steinitz, Ovd.I.62-3/; idő-
határozóként: /C./ ömökz nō ioxattom undā kēdet tēi öDān
töDān, körat tēi ö/Dān/ t/öDān/. 'Frau /meines/ alte-
ron Bruders, bis zu meiner Rückkehr stelle er sich auf das
Ende seiner Handspitze, stelle er sich auf das Ende seines
Fusspitze' /Kazj.-Vörteg: MSzOu.157:100/; /Kaz./ tān tāt ūnts
/unte/ 'neihin aikoihin asti, bis zu diesen Zeiten /eig.
szinzahl: bis zu dieser Zeit' /Kazj.-Vörteg: MSzOu.128:67/;
/Ser./ in dñmet xüttetne intenk ūnts üttat.' Nun leben sie
im Glück /und/ Wohlstand bis houte^{22/22}, bis jetzt' /'/Steini-
tz, Ovd.I.244/; /Kaz./ xūw kašan jetən kūn pōwteti wqata
ropen xätet/ea.' /Ródei, MOT.52/; /Szin./ a ömli i - l ö gr
hi kus moti pōjki sijl tel ūnti lāwelti... 'Der arme pemli
flicht zwar, bis zum Winter zu warten...' /Steinitz, Ovd.I.73/.

4.12. V. ontə, ontə, ontə névutós határozó a mondat-
ban helyhatározóként szerepel:

/V./ өөр онтə 'в лесе' /Steinitz, DEMO 118/; -- бор онтə
лесин. 'Гляжу в лесе.' /Torgyán, 118/ -- бор онтə баран
'В лесу сине сомыя /но Манеру/. '/uo.116/.

4.13. KoP. untpajé, KoP. untpapé, KoP. untpiwe névutós
határozó a mondatban helyhatározóként fordul elő. Szabontánc
'alá', 'lett', ill. 'alól':

/Patk./ tubák-untpoja tontúi 'sie legte ihn unter die Matratze' /Patkanow, IO.II.150/ -- tin aditta vatkar untpetena tox ömdeden 'unter das Bettgestell, wos auf sie ihn hin' /Patkanow, IO.II.122/ -- /DM./ maw utpewa jank nögot' etemet 'aus der Erde steigt Wasser heraus' /Steinitz, DEWO 119/; tont' untpivet 'aus dem Schnee heraus' /Patk.-Fuchg 119/.

4.14. O. ndásna névutós határozó a mondatban elvont határozóként szerepel:

eszközhatározóként: /O./ pudi rouă pndásna si ltaii nox-xullada pidas 'a fekete meredek part mellett leszenként kezdet fölbukni / a fekete meredek partra fámaszkodva' /Pápay, EONYt.158/;

okhatározóként: /O./ si ădăm năexo pndásna nu uornă piilem 'ezon rossz ember miatt bajba kerülök /tk. osok/' /Pápay, EONYt.30/.

4.15. O. orénnă stb. névutós határozó a mondatban elvont határozóként szerepel.

Okhatározóként:/Szin./ nem ărăeană jăm puă păjklămen janxe!, Deinetwegen soll man zehnmal bitten gehen.' /Steinitz, Ovd.I.72/; /Mu./ mantem jolpijn kolhos-kuso-xu jame răpit- mem ărăeană pomasipo jăsteg. 'the kolkhos president thanked me /or expressed his thanks/ for my working well' /Rédei, EOChr.81/; /O./ molo orănnă mărină kăttal măni iil? 'miért Monying háza a neve?' /Pápay, EONYt.91/.

Célhatározóként: iaiem uoldi orănnă lărendem xenzen mar-sojen 'Az én bátyám megölésére lett a terke rénszervaszöröd letörítve' /Pápay, EONYt.63/.

Módhatározóként: iúternat năvremet xuw păterșet si

stanən, mǔj würen tiw toxastet xüt wett̄ jāŋ'sat. 'Die Kinder im Internat redeten lange darüber, wie ihre Freunde zum Fischen gingen.' /Rédei, NOT.104/.

4.16. J. örəkka stb. névutós határozó a mondatban /negativ/ társhatározóként szerepel:

/J./ nón ḥorrəkkas 'paitsi sinua' /PD.96/; /KoP./ nón ḥarak-taien tott̄ part̄a ūt̄at 'siellä elivät kaikki paitsi sinua' /uo./; /Kr./ mán eráktaiem 'ilman minua' /Karj.-Vértes: MSFOU. 128:75/; /DN./ mán eráktaiem ueret̄ 'sie haben es ohne mich gemacht' /uo.11/.

4.17. C. ärtn̄ stb. névutós határozó a mondatban főként időhatározóként fordul elő:

/C./ tāuʒ ienk nüt ienk nōBātt̄ ärtn̄. 'Zur Zeit, wenn das Frühjahrseis, das Hochwassereis mit dem Strom fährt.' /Karj.-Vértes: MSFOU.157:102/; /Ser./ tuw pāknmat āRna ūx soxat nox pon̄msatta. 'Der erschrak und^{47/47}, Im Moment /zur Zeit/ seines Erschrockenseins' / setzte schnell seine Kopfhaut auf' /Steinitz, Ovd.I.260/; /Kaz./ jōx joxatnem artn asem jaŋn. 'minu kojujōudmise ajal /oli/ isa kodus' /Seilenthal/.

Az O. nyelvjárásban módhatározóként is fordul elő:/O./ nəŋ-ārdan jax 'emberek, mint ti' /Pápay, ONGy.250/.

4.178. DN.itə stb. névutós határozó a mondatban hasonlító jellegű mód-, ill. állapothatározóként szerepel:

/Kr./ runt̄et̄it̄s 'veneläisten tavoin' /KT.102a/; /Kr./ xāntit̄it̄s ut 'elää ostjakkien tavoin' /uo./; /Kaz./ xōməs-wōt ūsitī jinka pōnta jaxam-wōnsām-ōt ūtī. 'Die Moosbeeren werden ebenso ins Wasser gelegt wie die Preiselbeeren.' /Rédei, NOT. 128/; /Szin./ in poslan jōx pilip iki jupijn kēl iti

Ólmæssæt, síti wuti matsat. 'Nun reihten sich die Flussarm-Leute hinter dem Philipp-Alten wie ein Seil an, gingen so aufs Ufer hinauf.' /Steinitz, OvD.I.64/; /O./ óyəl-idi tallali,... 'Szán gyanánt húzza,..' /Pápay, ÉONyt.17/.

4.19. Szin. itn névutós határozó csak helyhatározóként szerepel:

/Szin./ kāj si iteln joxi manəs. 'kaj ging damit nach Haus.' /Steinitz, OvD.I.107/.

4.20. DN. witpeja, DN. witpena névutós határozó a mondatban helyhatározóként fordul elő. Jelentése 'mögé', ill. 'mögött':

/Patk./ in pax nernettai pūgot-vitpeja 'diesen Knaben brachten sie hinter das Dprf' /Patkanow, IO.II.158/; /C./ nəDəm körBe körän tax uitpaja oməttam ēus xou nūBəDà pax xou nūBəDà. 'Ich setze mich hinter den mit Füssen versehen Tisch /für die Bären/, für die lange Lebenszeit der Mädelchen, für die lange Lebenszeit der Burschen.' /Karj.-Vértes: MSFOa.157:119/; /Ser./ wutpen xōt wutpija tāssatte. 'Stellte sie an die hintere Ecke des Hauses.' /Steinitz, OvD.I.281/; /Kaz./ nōwi wəj šanša ʌəsənan, xōt wütpija toti pitsajnan. 'Sie setzten sich auf den Rücken des weißen Vogels,/und/ man fing an, sie an die Seite gegenüber der Tür /des Hauses/ zu tragen /pass./' /Rédei, NOT.78/- /Patk./ pūgot vitpena 'hinter dem Dorfe' /Patkanow, IO.II.158/; /Ser./ kēw səmpə tāpat ûR paṣan wutpana śuńman xūtman ɔməstata. 'Die sieben steinäugigen Helden sitzen am Tisch, in Hülle und Fülle schmausend^{68/68}, reichlich lebend, üppig lebend' / /Steinitz, OvD.I.275/.

4.21. O. ewəlt stb. névutó az északi nyelvjárásokban leggyakoribb névutó. Primér jelentése balativus-elativus:

/Ser./ nan nata x̄t sunen ēwet nata tutna t̄ssajen. 'An deinen vier Hausecken sind dir vier Feuer angelegt worden.'

/Steinitz, Ovd.I.259/; /Ser./ poxət nānk ēwet nānk woñtl' xo-patəs, x̄t ēwet x̄t woñtl' xopatəs. 'Ihr Sohn hieb von einer Lǟche einer Lärchenspan ab, hieb von einer Fichte einen Fichtespan ab.' /Steinitz, Ovd.I.262/; /Ser./ āsem kēw sēmpə tāpat ūr wōš ēwet imə wus, imet tāpat pox taj's. 'Mein Vater hat aus der Stadt der sieben steinäugigen Helden eine Frau genommen, seine Frau hat sieben Söhne geboren.' /Steinitz, Ovd.I.253/;

/Kaz./ wen-xp tōxə̄pījən āŋkeł-aśeł myja wūjan'ənən pa kor-tət ēwət wortiťi jɔx kāńat. 'Außer dem Bräutigam nimmt man den Vater und die Mutter mit und sucht /auch/ andere Brautwerber in /aus/ den Dörfern.' /Rédei, NOT.44/; /Kaz./ wūtet păsta tant tōns' ēwet x̄rtat. 'Die Rentiere scharrn die Flechten schnell aus dem Schnee hervor.' /Rédei, NOT.110/; /Kaz./ přes' īkī sī jasňet wera īsa jorat ēwot ūwsatte,... 'Väterchen rief diese Worte laut /stark/, aus voller Kraft,...' /Rédei, NOT.114/; /Kaz./ wōntiťatiř přes' păstuxat ēwet! 'Lernt von den alten Hirten!' /Rédei, NOT.122/; /O./ koidal sōxat mola-pugat ēuəlt azat purisəli, tōrəm ēuəlt purisəli, kul' ēuəlt purisəli, 'Varázslása közben minden félétől kutatta, az isten felől kutatta, az ördög felől kutatta.' /Pápay, ÉONyt.24/; /O./ ām̄-ōxəl ēuəlt lou /imi-xili/ uuraina nox-kilas. 'Az ebszán alól ő /az asszony-unokája/ csak nehezen kelt föl.' /Pápay, ÉONyt.26-7/.

Az ēwəlt névutó hiányzik a Szin. és Mu. nyelvjárásokból, és az ēlti névutó /l. a 4.6. pont alatt/ felvette az abl.-elat. funkciót is:/Szin./ i nōl wusL ēLti tutn ētL. 'Aus dem einen Nasenloch kommt Feuer heraus.' /Steinitz, Ovd.I.142,143/; /Mu./ mā joxətləm kū ēlti 'I come from the village' /Rédei, NOChr.75/;

/Mu./ mā jōxətləm opem ēlti 'I come from my sister' /Rédei, NOChr. 75/.

Ablativus materiae -ként: /Kaz./ sōxət ewət tōmt̪i sōx jōnt̪et, ... 'nähen Kleider aus seinem Fell...' /Rédei, NOT.122/; /Kaz./ pōs jūx ewət wərən̄at, mūj-pa wənk̄ep wərəat. 'Das Ziel verfertigt man aus Holz oder man macht einen Einschnitt' /Rédei, NOT.48/; /Szin./ mēk kur sūrət ēLti xūləm xū wələp n̄s̄l wēRsət, xon lūx lowlal ēLti jūxəl wərsət. 'Aus den Schienbeinen des menk machten die drei Männer drei woləp-Pfeile aus den Rippenknochen machten sie einen Bogen.' /Steinitz, OvD.I. 114/;

Az ewət névűtő hasznalatos időhatározóként is: /Kaz./ š̄wrat sít̪i pōrt̪i-w̄j ətaqən ūwmət ewət pōrt̪i-w̄j s̄i w̄ jōxt̪as. 'W-hrend die Hasen über dem Wolf so schriern, kam der Wolf hin.' /Rédei, NOT.134/; /Kaz./ s̄i wūš ewət mehne wen-xo xōsa wōlt̪i pīta. 'Von dieser Zeit an fängt die Braut an, bei dem Bräutigam zu wohnen.' /Rédei, NOT.46/; /O./ sidi oldal ēuəlt uás-pōzəx àgətl. 'A mint éldiegélnék, réczetojást gyűjt.' /Pápay, EONyt.32/; /O./ lunən lābat ēuəlt, t̄lən lābat ēuəlt moxilən uantman tailələn, ... 'Hét nyár óta, hét tél óta látják egy-mást, ...' /Pápay, EONyt.14/.

Prosekutivusként: /Kaz./ xət-šāš pōr-wuš ewət xəəam öxəp jālān-ikī xət n̄ip̄ja pīt̪as. 'Durch das Bahrloch an der hinteren Wand des Hauses kam /fiel/ der dreiköpfige jālān-Alte ins Haus' /Rédei, NOT.74/; /O./ àshni unəl-uás ēuəlt, n̄pl-uás ēuəlt iənk lənda pid̪as. 'A medvének az orrán-száján keresztül kezdett a víz bemenni.' /Pápay, EONyt.6/.

Hasonlító jellegű mód-, állapot stb. határozóként: /Kaz./ tōm iki asem ewət kula 'see mees on paksem kui minu isa' /Sei-

lenthal/;/Kaz./ moṣān sāx ewət xəšem. 'malitsa on sokjem kui sahh' /Silenthal/.

Az ewəlt névutó szerepel 'félni' stb. jelentésű igék vonzatként: /Kaz./ xōj pāt pānmaṇ wūnī-pōrtī-wōj ewət? 'Wer fürchtet sich vor dem Wolf?' /Rédei, NOT.42/; /Kaz./ kūrən wōj ewət pēnān? 'Fürchtest du dich vor dem Elch?' /Rédei, NOT.32/; /Szin./ xoti muj kul' ēlti sí lowatn xontalti? 'Vor welchem Teufel flieht ihr denn so?' /Steinitz, Ovd.I.78/; /Mu./ mā palləm mōjper ēlti 'I am afraid of the bear' /Rédei, NOChr.75/.

Az ewəlt névutóval alkotott összetett névutókat l. a mögfelelő pontok alatt.

4.22. Kaz. šōmaja stb. névutós határozó a mondatban helyhatározóként szerepel; jelentése 'vmivel szemben':

/Kaz./ kūrən wōj šōmaja tōt pa ūn' esatt,... 'Er /d.h.der Jäger/ steht dem Elch gegenüber und schießt nicht,...' /Rédei, NOT.132/; /Kaz./ tūw əmsəs mīn šōmajemən kūt wonsí pōraxən. 'Es saB uns gegenüber auf einem dicken Baumast.' /Rédei, NOT.130/.

4.23. V. čōnčā, V čōnčna, Patk. čenčivet névutós határozó a mondatban helyhatározóként szerepel, jelentése 'mögé', 'mögött' ill. 'mögül':

/V./ kat čōnnə wont. 'Behind the house /there is/ a forest' /Gulya, EOChr.138/; /V./ lōj čōnčalnə iki katōj kūm-lüxtəs. 'Behind /in his back/ him /the grandchild/ the grandfather stepped out of the house /and asked/: /Gulya, EOChr.135/ -- /Patk./ kōr-čenčivet nāvērmot 'sie sprang hinter dem Ofen hervor' /Patkanow, IO.II.144/; /patk./ igena kīm kōr-čenčivet sāgar-mōx nērimai 'vom Alten wurde hinter dem Ofen ein Kalb hervorgezogen' /Patkanow, IO.II.106/.

4.24. Kaz. šopí névutós határozó a mondatban helyhatározóként szerepel; jelentése 'át', 'keresztül':

/Kaz./ a s šopí mānəs. 'üle Obi sōitis' /Seilonthal/;
/Szin./ salta joxi loksənn, hārti lāw šoppi nāwrməgnən. 'Dar-
auf gingen sie ins Haus hinein, sprangen über das Eiserne
Pferd weg.' /Steinitz, Ovd.I.147/; /Szin./ lōwman īməstew sa-
xat ūw šoppi n ē m l i manəntəs. 'Während wir beim Essen
sassen, kam nemli /'Kamenlos'/ rasch durch die Tür herein.'
/Steinitz, Ovd.I.65/.

4.25. Kaz. jūpijn névutós határozó a mondatban hely- és időhatározóként szerepel.

Helyhatározóként jelentése 'után': /Szin./ tut kēwm juw̄tsali - lin jupann ūn tut wūil's. 'Sie warf den^{7/7}, ih-
ren, corum' /'Feuerstein - hinter ihnen brannte ein grosser
Feuer.' /Steinitz, Ovd.I.142/; /Szin./ mā jupənn i ū kulaθn juwati! 'Kom mir in einer Reihe nach!' /Steinitz, Ovd.I.64/;
/Mu./ mum jupənn ār xojet ūl 'behind us thore are many peo-
ple' /Rédei, NOChr.75/.

Időhatározóként időbeli rökövetkezést jeloz: /Ser./ di juwpəna imot kuhdeməste, ... 'Danach ergriff er seine Frau..'
/Steinitz, Ovd.I.299/; /Ser./ ij xatl jij-poxat xara manəm juwpəna tāpat nōxəs patat ūr tanəmas, ... 'Eines Tages, nachdem
der Bruder in den Wald gegangen war, trat der Sieben-Zobel-
hohe-Held ein...'/Steinitz, Ovd.I.244/; /Kaz./ xānnekə sōrma jīti jūpijn opət akan werə. 'Nach dem Tod des Menschen
wird eine Haarpuppe gemacht.' /Rédei, NOT.36/; /Szin./ wulet isa nāra pitəm jupijn jōmen junet wurn tōpsajt; 'Nachdem
die Rentiere ganz enthäutet /nackt/ worden waren, wurden die
heiligen Bäume mit Blut bespritzt.' /Steinitz, Ovd.I.58/;

/O./ mon̄en l̄idi iubina iān̄k iōsl̄om, ... 'miután megöttelek,
vizet iszom, ... '/Pápay, EOKyt.5/.

4.26. O. iuganna stb. névutós határozó a mondatban
elvont határozóként szerepel.

Hasonlító jellegű módhatározóként: /Kaz./ sit p̄ata
m̄wən̄ x̄m̄nekojatən̄ ʌ̄n̄at̄a torən̄ jōkana. 'Darum wird er auf
der Erde von den Leuten als ein Gott betrachtet.' /Rédai, NOT.
38/; /Szin./ xāsti xū at̄ ūjətti xū jukana ī jol̄ kāraləlli.
'Der Sekretär bohrt wie ein nichts wissender Mann immer
weiter.' /Steinitz, Ovd.I.62/; /O./ mon̄en̄ iix iuganna n̄omda
p̄itl̄om̄. 'Téged fiam gyanánt foglak tartani.' /Pápay, EOKyt.26/

Comitativusként: /Kaz./ t̄īw oſtajat̄ kawrəm j̄im̄ka, ar-sir
t̄olxət̄ jōkana. 'Sie werden im Heißen Wasser gelegt /gelassen/,
gesondert.' /Rédai, NOT.120/; /Kaz./ n̄ovi t̄olxət̄ kür-p̄orəxt̄at̄
pa m̄iltat̄ jōkana s̄orrəttajat̄. 'Die weißen Pilzen werden im
ganzen /mit ihren Füßen, Stämmen und Mützen beisammen/ ge-
trocknet.' /Rédai, NOT.120/.

Rézseshatározóként: /Szin./ ma, ūj̄ jōatti jupijm̄
ma jukanoma jān̄ x̄oləpən̄ x̄utlem̄ at̄ jaxlən̄ k̄ m̄ən̄ x̄l̄biti?
'Gevatter, wenn der aufsteigende Fisch gekommen ist, kommst
du nicht vielleicht, um für mich mit 10 oder 6?/ Netzen
zu fischen?' /Steinitz, Ovd.I.74/.

4.27. J. jōla, V. jōln̄a, V. jōloj névutós határozó
a mondatban helyhatározóként fordul elő:

/J./ pewrt jōla k̄unt̄em̄ 'äch stelle an die Wand' /Steinitz,
DEWO 362/ -- /V./ ōpi joln̄a 'neben der Tür' /uo.361/ --
/V./ kanən̄ jōloj m̄ən̄wəl̄ 'er geht längs des Uferrandes' /uo./;
/Vj./ kanən̄ jōlow m̄ən̄wəl̄ 'ua.' /uo./.

4.28. Trj. jíté stb. névutós határozó a mondatban helyhatározóként fordul elő, jelentése 'vmivel szemben', 'szemközt':

/J./ mà Löw' iikäsl mannam 'menin hantä vastaan'/PD.
191/; /Patk./ jit-vöt idat /édat/ keredet 'er wandte sich
gegen Norden'/Patkenow, 10.II.24/; /Kaz./ pör ne-lonki jodak
linam-lonnam xo-lonki jia. 'Dem pör-Weibchen entgegen lauft
/kommt/ das Faulenzor-Männchen.'/Rédei, NOT.72/; /O./ p̄ptl
iažalt lida masl,...'a nap felé fordulva /a nappal szemköst/
kell onni,...'/Pápay, EONYt.5./; /O./ iank ilbina pu iažalt
ilid talda pitsa,...'a víz alatt a folyással szemben lefelé
kezdi húzni,...'/Pápay, EONYt.6/.

4.29. Trj. kipije, kipina, kipiji névutós határozó a mondatban helyhatározóként fordul elő; jelentése 'mögé', 'mögött', ill. 'mögül':

/J./ kat kipaja 'hinter das Haus'/Steinitz, DEWO 443/-
/Trj./ ju' kipins 'hinter dem Baum'/uo./.

4.30. V. koyat stb. névutós határozó a mondatban hely- és időhatározóként fordul elő.

Helyhatározóként a jelentése 'hosszat': /V./ kažam
kežam 'no doperý'/Toregkin 74/; /V./ jo ko am 'no pekd'
/uo./; /Trj./ jažen koyit 'ua.'/Steinitz, DEWO 452/; /Ser./
un't xuwat šuštat kasa... 'Während er durch den Wald schritt..
/Steinitz, Ovd.I.281/; /Kaz./ ſj-puš jiš tūw wont xuwat jo-
xi. 'Einmal kam er durch den Wald zurück.'/Rédei, NOT.104/;
/Kaz./ jož xuwat jiteš sažat son ſiwateš. 'Während sie auf
den Weg kommt, bemerkte sie ein Gefäß.'/Rédei, NOT.54/; /Szin
manati ānkilm āsiln manam jūž xuwat! 'Geht ihr längs des von

curon Müttern, curon Vatern gegangenes Weges!'/Steinitz,
Ovd.I.138/; /Mu./ mā užlom 15á xuwat manl 'my sledge goes
in /strictly speaking: along/ the snow.'/Rédai, NOChr.76/;
/O./ óxlatlona òmlət-uás xouat il-lonęs 'számostul együtt
a lék nyilása hosszában lement.'/Pépay, EONyt.20/.

Időhatározóként: /V./ lixlä mänt put-köxtä koyat
'erwarte mich, wenn der Kessel kocht'/Steinitz, DEWO 452/;
/Ser./ täta xuwat 'den Winter durch, den ganzen Winter'
/uo./; /Kaz./ xätä xuwat mänsäm 'kogu paeva käisin'/Seilen-
thal/.

4.31. Kaz. xonəna stb., Kaz. xonənən sth. névutós hatá-
rozó a mondatban helyhatározóként szerepel, jelentése 'mel-
lé, -hoz', ill. 'mellett; -nál':

/V./ wäl't' kannä kul weltä imſlsägn. 'They sat down
/dual/ to fish at the edge of the bushes.'/Gulya, EOChr.
138/; /Šer./ xōp xonəna joxətmatna jiz-poritat isat xōp nótma
önestat. 'Als er zum Kahn kam, sitzen seine Brüder alle an
der vorderen Spitze des Kahns.'/Steinitz, Ovd.I.254/; /Kaz./
mojper još xonəna öməsrajat joxət, nō vət siti,...'Neben
den Weg des Bären werden die Bogen und Pfeile so gelegt,...'
/Rédai, NOT.38/; /Kaz./ xərəs jin'-mänti-öt ortija müj-pa
jin'-mäntot xonəna. 'Seim Kahn auf oder neben die Wasserrin-
ne.'/Rédai, NOT.36/ -- /Trj./ ıtnn uədənənnə 'am Fenster'
/xari.-Vörteg: MSFOu.128:215/; /Kaz./ ew xonənən kät akar-
amp öriənən-keriənən. 'Neben das Tür knurren und fletschen
zwei Windhunde.'/Rédai, NOT.64/.

4.32. V.kasa, kazná névutós határozó a mondatban hely-
határozóként szerepel, jelentése ' mögé', ill. ' mögött':

/V./ oŋel kaca күнгүн. 'za dver' smav' /Terjekin 117/ --

/V./ meŋi kasnə kám teləkətejəl. 'Behind /a/ bend /of the river/ /our dog/ barked up strongly.' /Gulya, BOChr.137/.

4.33. J. kutəa, kutəne, kutəi névutós határozó a mondatban helyhatározóként fordul elő, jelentése 'alá', 'alatt', ill. 'alól':

/J./ ju-kutəa 'unter den Baum' /Steinitz, DEWO 574/ --

/J./ ju/w/-kutəne 'unter dem Baum' /uo./ -- /J./ ju-kutəi 'unter dem Baum hervor' /uo./.

4.34. O. xōša stb. névutós határozó a mondatban helyhatározóként szerepel. Jelentése '-hoz; közelre; mellett, -nál

/Kaz./ sít ақыи jүк xōša werti pos. 'Der Einschnitt ist ein Ziel an einem stehenden Baum.' /Rédei, NOT.48/; /Kaz./ mır шепан жох xōša јәнкіјәвә сәр пата. '... geht das Volk zu den Schamanen für eine Währsagung.' /Rédei, NOT.32/;

/Szin./ nan luw xošajəl manlen,... 'Du gehst /nun/ zu ihm, ...'

/Steinitz, Ovd.I.95/; /Mu./ nē poxəl luw xošael wəkləlli

'the woman calls her son to her' /Rédei, NOChr.76/; /O./

lär-onğət xoša manəs,... 'Az áradványgödrökhoz ment, ...'

/Pápay, EONyt.32/; /O./ lär onğət xoša uazət uəniè arət.

'Az aradványgödrökknél igaiban sok récze van.' /Pápay, EONyt.

32/.

A keleti nyelvjárásokban e névutó az irányhármássagot fejez ki: /Trj./ ięzən kütən/a/ imə 'setz dich neben deinen Vater' /Karj.-Vérteg: MSFOu.128:221/; /Trj./ lučč-, juč-/ kütənne 'in der Nähe /der Stadt, des Baumes/' /uo.214/.

4.35. Sor. kaňa névutó helyhatározói szerkesztésekben fordul elő:

/Sor./ úit úttan köttan kóša imot po^gle tej^gs.'Während sie so lebten /und/ wohnten, gebar seine Frau ein Söhnchen.'/Steinitz, Ovd.I.235/; /Szin./ put wórtal káša seyl jottšag.'Während sie das Essen bereitete, wurde /auch/ der Rock fertig.'/Steinitz, Ovd.I.124/.

4.36. Trj. kičá stb. névutós határozó a mondatban időhatározóként és elvont határozóként fordul elő.

Időhatározóként: /Trj./ kóžla át kiča 'надолго'/Steinitz, DNGO 592/; /Kaz./ Ляп коши 'für den Sommer'/uo./; /O./ Ляп кossi 'ua.'/uo./.

Elvont határozóként: /Trj./ ejmetá ko kičap ante autem 'ich habe für niemanden gekauft'/uo./.

4.37. Szin. kémən stb. névutós határozó a mondatban idő- és módhatározóként fordul elő.

Időhatározóként: /DN./ etməm kommə 'nachdem ich geschlafen hatte'/Kari.-Vértes: MSFOu.128:27/; /C./ menmet kommə 'als er ging'/uo.57/; /Kr./ menmon kommə 'als du gingst' /uo.83/; /Szin./ mir kutn si kémən i ju ssilijl: 'ein Mann lässt sich darauf aus dem Volk vernachmen.'/Steinitz, Ovd.I.60/; /O./ lon er cijalámal-kommə op'yalja lonəs.'Az egér a mint meglátta, bomont a lyukba.'/Pápay, EONYt.3/.

Elvont határozóként: /C./ nərittə kommə isuoł 'beginnt zu laufen, zu gehon /eig. es ist "Lauf-gross" geworden/' /Kari.-Vértes: MSFOu.128:64/; /Szin./ tejmal kémən 'nach seinem Vermögen /wörtl.'im der Art seines Besessen-Habens'/' /Steinitz, Ovd.II.99/; /O./ lin mola-kommə amatlanən, iozog-tozə moxti pitləiat.'annyit, emomyit állítomák, mindjárt viszna is nonnek.'/Pápay, EONYt.32/.

4.38. Kaz. kimpija, Kat. kimpijn, Patk. kimpivet névutós határozó a mondatban helyhatározóként fordul elő; jelentése 'kifelé', 'kint', Patk.'/a falu/ mögé stb.:

/Kaz./ sipn-ót kimpija lawamen tı̄as pa xataw xān- laajnan ... 'Auf die äußere Seite des Sarges werden der Mond und die Sonne mit Kohle gezeichnet...' /Rédei, NOT.36/; /Szin./ lāpat puš tomanen xót kimpija pitas, ... 'Er kam aus dem Haus mit siebenfachen Schlössern heraus, ...' /Steinitz, Ovd.I.156/ -- /Patk./ üdop kimpone kāmon nāurmot 'er sprang von der hinteren /Seite/ des Zeltes hinaus' /Patkanow, IO.II.62/; /Szin./ muw zōten iki pa ičiti išni kimpijn xūxetlijas, ... 'Der Erdhausalte lief ebenso aussen vor dem Fenster hin und her, ...' /Steinitz, Ovd.I.162/ -- /Patk./ tuno xadox kimpivet maxta sajomdājet 'er umging das Volk von aussen' /Patkanow, IO.II.122/.

4.39. Trj. kinta stb. névutós határozó a mondatban hasonlitó jellegű mód-, állapot-stb. határozóként fordul elő:

/Trj./ mò impem nōn impem kint n 'mein Hund /ist/ grösser als dein Hund' /Kari.-Vértes: MSFOu.128:255/; /DN./ xarna xaičdathna kandža adəm 'er ist von allen der schlimmste' /uo.2/; /Kr./ tāu uátəna kantšá keraš 'das Pferd ist höher als das Reittier' /uo.81/; /Kaz./ yúti kóti lepək kinča tinti. 'Das Rentier ist ja billiger als der Polarfuchs.' /Rédei, NOT.106/; /Szin./ śita týp mā i pireš iki wātgam, śi kinča nōməL xojat antum. 'Ich habe dort nur einen alten Mann gesehen, ausser ihm ist kein Mensch da.' /Steinitz, Ovd.I.157/; /O./ xoi - lauēl - səda ma kinčəm 'polen nōnkoī pōdərl?' Itt, ugymond, nálam erősebb embor

kicsoda bontélt?' /Pápay, EONyt.4/.

4.40. DN. kes stb. névutós határozó a mondatban számhatározóként fordul elő:

/DN./ kutmēt kes 'das dritte Mal' /Karj.-Vértog: MSFOu. 128:8/; /DN./ kūdāmkōc 'dreimal, dreifach' /uo./; /Kr./ kutmēt kes '3° kerta' /uo.74/.

4.41. Kas. kutn stb. névutós határozó a mondatban hely- és időhatározóként fordul elő; helyhatározóként a jelentése 'közt' stb.:

/c./ učidāDān imēnāt kōd sdām kuDā A: kō- /.'Legt euch mit deiner Alten in die Mitte den Mittelschlafes.' /Karj.-Vértog: MSFOu.157:76/; /Kas./ tīv katsēt nōzēr-juxēt kutn. 'Sie waren unter den Zirbelkiefern zu schon.' /Rédoi, NOT; 100/; /Szin./ karti lōw tut kutn kašēs. 'Das Eisorne Pferd blieb in dem Feuer.' /Steinitz, Ovd.I.142/; /Mu./ mā kašlom, jūklom juxēt kutn 'I look for my bow among the trees' /Rédoi, NOChr.76/;

Időhatározóként: /Szin./ imoLti jītp oxsar imi jōx- tel kutn mojper xota yjtantəs. 'Eines Abend, während die Füchsin herumgeht, fand sie eine Bärenhöhle.' /Steinitz, Ovd.I. 133/; /O./ xoidal kutna amplal xw̄ləli, ... 'Miközben /így/ fekszik /tk. felvésre közben/, az abédt us itotta, ... /Pápay, EONyt.26/.

4.42 A Kaz. kipija, kipij n, Ser. tipija, tipena stb.
és a C. tiBenns stb. 'keresztiül, belsejébe, belsejében'
névutós határozó a mondathban megfelelően illativusi, inessi-
vusi, elativusi jelentésben fordul elő.

/Kaz./ xat-sás pör-wus ewəxt xošom oxsip ja len - iki
xat kipija pitəs 'Durch das Bohrloch an der hinteren Wand
des Hauses kam /fiel/ der dreiköpfige ja l a n - alte
ins Haus.' /Rédei, NOT. 74/; /Ser./ xuttat təs, xošom
jinket put tipija xijsatte 'Er ass seine Fische, die Suppe
/das heisse Wasser/ liess er im Kessel übrig' /Steinitz,
Ovd.I.303./; /Szin./ oxsar iki xor lipija longs 'Der
Fuchs ging unter das Verdeck /ins Innere des Verdeckts/,...'
/uo.137./; /C./ kuulen sái ai tiBenns, ponxlen sái ai tiBenns
'..., im kleinen Innern des Vorhangs mit Schellen, im kleinen
des mit Glöckchen versierten Vorhangs,...' /Kari.-Vértes,
MSFOu. 157:134./ ;/Ser./ tiləs xansep jemən xat tipena, xatl
xansep jemən xat tipena 'in dein mondbuntes heiliges Haus,
in dein sonnenbuntes heiliges Haus' /Steinitz, Ovd. I. 301./;
/Kaz./ xat kipijan tür-sij sásas 'Im Inneren des Hauses war
ein Gespräch hörbar' /Rédei, NOT. 64./; uka-šorije xint
kipijan siti sí xásas 'So blieb U. im Ranzan' /uo. 52./
/Szin./ xor lipijn in jox juxel jan kəlat xolija šoppi
ewetlásli 'Im dem Verdeck schnitt er nun die Bogensehnen
der Männer alle ab.' /Steinitz, Ovd. I. 137./; /O./ imi
xat libina tut xoza seda i xázas. 'az asszoný a házban a
tűz mellett, ott is maradt.' /Pápay, ÉONyt. 18./; /C./
mattans iaDarnái úxat.nox kaDöt put tibi:us 'Siehe, aus dem

/Inneren der/ Topf/es/ erschienen Köpfe von Birnhühnern.'

/Karj.-Vértes, MSFOu. 157:93./.

4.43 A Szin. lakka stb. 'körül' jelentésű névutó egyrészt helyhatározós szerkezeteket alkot.

/Ser./ wēš lākka moxatmasto, 'Er lief um die Stadt herum.'

/Steinitz, Ovd.I.243./.

Másrészről elvont határozós szerkezeteket módfoghatározói jelentésben.

/Szin./ wēlsaln súllal luwel kēretman lākki tāllislān

'Sie töteten sie, wickelten ihre Lärme um sie herum'

/Steinitz, Ovd.I.144./; /O./ kamen mur mou-lōkkī uandījs

'Kunn a nép körös körül, a föld minden irányában tekingetett'

/Pápay, FONyt. 23./.

4.44 A Szin. xepa, xepa 'mellett, mellé' jelentésű névutó helyhatározós szerkezeteket alkot.

/Szin./ xoram soxət xol joxanən iki lēpa i oxn p̄tsajet

'Die abgezogenen Felle wurden alle nahe vor den Flussalten, die Köpfe nach einer Seite /mit einem Kopf/, gel egt.'

/Steinitz, Ovd.I.59./.

4.45 A V. močs névutó '-ig' terminativus jelentésű idő ill. helyhatározói szerkezeteket alkot a mondathan.

/V./ mý məđu mər mōva nomām̄om cuyhaū go eux nop nom̄hō, /Tereskin, 108./; /Szin./ mati ot at ki tajlan, luw mūšaln el sajen ēnxa, luw salātti wēr at tajl. 'Wenn du garnichts besitzst, /dann/ ziech für ihn deine Hose aus, er hat kein Mitleid' /Steinitz, Ovd.I.68./; /O./ ieža ila-pēla

oldi pides, patladi-mosa làildi pitselli, uas át níla 'Kissé estelődni kezdett, besötétedésig kellett várni, hogy a város ne lássék.' /Pápay, ÉONyt. 19./.

A lokativusrangs névutó temporálisi jelentésű szerkezetet alkot: /0./ i-mosaina uás-pézaxlal andámi iisat, liužaslál xelsat. 'Egyszer csak a récetajásaik is elfogytak, a táplálékuk elfogyott.' /Pápay, ÉONyt. 33./.

4.46 A Szin moxti'át, keresztül, szét' jelentésű névutókkal alkotott szerkezetek a mondatban hely- ill. módhatározói funkcióban állnak.

/v./ oc kopukujor муты кёрд мёнмä наасы 'Его через Корлуку newkom можно угму' /Tereskih, 108./; /3./ t/su/k/əmne/ ёltittətnə panxtun kőDətnə täxər moxtə məntsə uarəDái iəran /2:ə/ urtə 'Dann als sie /hin/ schaute, wurde von Samojedenhelden beabsichtigt, /an der Stelle/ Stellem zwischen den Schultern das Panzerhemd durch zu reissen' /Karj.-Vértos/, MSFOu. 157:101./; /Kaz./ pörti-wojat moxti jiti-pitəm mıl näreməsat pa ajšika mənsəsat. '... . . . ' 'Die Wölfe zerfetzten die ihm beigefallene Mütze gleich in kleine Stücke' /Rádei, NOM. 104./ in oxsari kar təllal wuli səpal moxti alemilli. 'Er hebt nun sein Fuchsfell-Bündel über den Hals der Rentiers.' /Steinitz, Ovd.I. 58./; /0./ lin mola-kəmna amətlənən, ioxes-təyə moxti pitlaist '..., annyit, amennyit állítam k, mindenjárt vissza is mennek.' /Pápay, ÉONyt. 32./.

4.47 A Kaz. moxataja 'körül' névutó helyhatározói szerkezeteket alkot.

/C./ ... , scien nin scipt tābat turām pòt máxtà sàdòt,
xùt turām pòt máxtà sàdòt '... ihr Ruf einer rufhaften
Frau wurde um sieben Himmelsränder herum vernommen.'

/Karj.-Vértes, MSFOu. 157:93./; /Kaz./ tiw tas móxataja
jántat,.. 'Sie gehen um die Herde herum' /Rédéi, NOT. 122./;
si teret wónši-teret móxataja wuttat pa woča enamtat.
'Diese Wurzeln umgeben die Wurzeln des Baumes und wachsen
beisammen.' /uo. 118./

4.48 A Kaz. mär stb. 'idején', -kor' jelentésű névutó
egyidejű időhatározós szerkezeteket alkot.

/Ser./ asem túw utmat mārəjínk hút unt woj wetpestemán
utes' My father did fishing and hunting all his life'
/Collinder, Survey, 354./Steinitz, OGC. 81./; /Kaz./ kamən
oməstan mär ūsa tūt aŋwəŋi 'Während seines Aufenthaltes
draußen wird immer Feuer unterhalten.' /Rédéi, NOT. 36./;
mojpər nōxī kaweraa /naweraa/ jak-xot mär. 'Das Fleisch
des Bären wird während das Bärenfestes gekocht' /uo. 40./.

4.49 A Szin. numpija 'fölé', numpijŋ 'fölött' stb.
névutos szerkezet a mondatban helyhatározói jelentésü.

/Ser./ tāpat wēspa xuren nowə ásemna toxten sōt numpija
ke, kurən sōt numpija kē pārsajəm .. 'Wenn ich von meinen
hellen, im siebente/Himmel/ mit Firstbalken und Rauchloch
/Wohnenden/ Vater über die geflügten Hundert Geister/
bestimmt wurden bin, wenn ich über füssigen Hundert /Geister/
bestimmt wurden bin,..' /Steinitz, OVD. I. 125./; nelal lonəŋ
jupiŋ xułam xūj kēmjas xuś numpija xūŋas. 'Als die
Frauen eingetreten waren, kletterte k., der jüngste von

drei Männer auf die Fischtrockenstangen hinauf.' /Steinitz,
OVd.I.91./; /Szin./ maš ow kuR numpijn, 'Oberhalb des Dorfes
mašow' /uo.53./.

Képes helyhatározóként:

/Kaz./ sít pāta auw ūn̄atsa ḥonxa, xōm̄apa s̄t ḥonx nūmp̄ija
ūn̄atsa, 'Darum hielt man es für einen Geist, sogar hielt
man es für einen Geist über den hundert Geistern'
/Rédei, NOT.34./.

4.50 Csak a Sor nyelvjárásban fordul elő a natañen
'-vel, együtt' jelentésű Px-es névutó. A többi nyelvjárás-
ban a comitativusi jelentést más névutó vagy határozóragos
névszó fejezi ki.

4.51 A Kaz. nérn̄ és az O. nérn̄ '-nak, ellemére'
névutó részeshatározói funkciójú szerkezetet alkot a mondat-
ban.

/Kaz./ pəxō nérn̄ 'für andere, für fremde augen,
anderen zum trotz' /KT.628./; /O./ iaxlál nérna 'für
seine kameraden' /uo./.

4.52 A DN. piš stb. '-szor, esetben, alkalommal'
névutó számév után állva szszámhatározói funkciót tölt be.

/DN./ xutmat piš 'das dritte Mal' /Karj.-Vértes, 8./;
/Kraszn./ öten piš /kes/ 'das erste Mal' /uo. 74./

4.53 A Trj. pōtšamn̄ 'mögötttem' Px-es névuto általá-
banszemélynévmás után áll, előfordul azonban önálló hatá-
rozószóként is.

/Trj./ ma pōtšamn̄ 'takanani' /KT. 751./.

4.54 A C. pèDà, Kaz. peta, Szin. pēla 'felé' stb.
névutó elsődlegesen helyhatározói szerkezeteket alkot,
allativusi jelentésben.

/Szav./ uòšpèDà t̄nprəDòt, ... 'er lief da der Stadt zu'
/Karj.-Vértes, MSFOu. 157:141./; /C./ ..., āñđxèt pùt pèDà
enGermöt 'Die Frau ihres älteren Bruders blickte zu dem
Topf hin' /uo. 93./; /Kaz./ ...pa l̄opes: "wonši peta mānai
'und sagte: Halte /geh/ auf dem Baum zu!' /Rédei, NOT. 114./;
/Szin./ kōr lōr pēla wāntiln 'Du blickst auf den Elshssee, ...'
/Steinitz, Ovd.I. 77./.

Az O. példabeli kétféle névutó árnyalati különbségre is
fényt derít. A xoza itt befejezettségre utal:

/O./ àsní sbr̄äl pēla manəs, sbr̄äl xoza ioxtas 'A
medve a csukája felé ment, a csukájához érkezett, ..' /Pápay,
ÉONyt. 5./.

Képes helyhatározóként:

/Kraszn./ tau monem pēta kenmai 'er zürnte mir'
/Karj.-Vértes, 76./; /Szin./ kāšan luw jūši pēla manl
'Jeder fährt seinen Weg.' /Steinitz, Ovd.I. 77./; /Kaz./
pa l̄opijət l̄uw pevala:.. 'und /Sie/ sagen ihm:..'
/Rédei, NOT. 76./.

4.55 A Kaz piňa, Szin. piň stb. '-vel, együtt'
jelentésű névutó az előtte álló névszóval társhatározói
funkciója szerkezetet alkot.

Részeshatározóként:

/Ser./ īket-ōjka jiý-ēwet pēta lopet 'Der Onkel sagt
zu seiner Schwester' /Steinitz, Ovd.I. 263./.

/Kaz./ úka-šopije šašen-imen piln wos 'U. wohnte mit seiner Großmutter' /Rédei, NOT. 52./; /Szin./ luw sí manas ämpel piln 'Er ging nun mit seinem Hund los.' /Steinitz, Ov d.I. 145./; ..mā pānan pilenn näwrmelam '..ich springe auch mit dir mit.' /uo. 147./; /Muzsi/mā ütn pil-xujem piln jaxləm 'I walk in the wood with my friend.' /Rédei, NOC. 76./; /O./ lou kātləm éuel pilna pā ioyolənsenən 'A megfogott leánnyal együtt ő is belépett.' /Pápay, ÉONyt. 11./.

4.56 Az O. pulán, 'szemben' névutó helyhatározós viszony kifejezésére szolgál.

/O./ si xbla isní pulán ol. 'A halott az ablakkal szemben van.' /Pápay, ÉONyt. 28./; xrlaiel nprəm elti isní pulán nox-ametsəl 'A halottjukat egy állványra az ablakkal szemközt fölültették,..' /Pápay, ÉONyt. 27./.

4.57 A Ser. pánna stb. személyjelekkel ellátható névutó a comitativusi viszony kifejezésére szolgál.

/Ni./ /ma/ pántám̄,/pánt/a/nem/ 'mit mir' /Kerj-Vértes, 303./; /Ser/ mana türəm panna! 'Geh mit türəm!' /Steinitz, Ov d.I. 253./; jif-poyat jox tanəs, wenet panna wusa wertann 'Der Bruder trat ein, begrüßt sich mit dem Schwesternsohn.' /uo. 235./; /Kaz./ top wújatí ménat pánən 'Nur nehmt mich mit!' /Rédei, NOT. 138./.

4.58 A V. pónla stb. '-hoz, közelébe, mellé' és Muzsi punən stb. 'nál, közelében, mellett' névutók helyhatározói jelentésü szerkezetet alkotnak.

Allativusi jelentésben:

/V./ Mä ēhkum nohla jõmõrhä... 'Korga nogomnu k moeū Matepu, ...' /Tereskin, 103./; /C./ nəriDà òtmoxén pənəDā 'Renne zu /meiner/ jüngerer Schwester' /Karj.-Vértes, MSFOu, 157:104./; /szav./ iəyBaxät pənəDā tə ioxtəmDöt 'Er gelangte nun plötzlich zu seinem Bruder: ...' /Karj. -Vértes, MSFOu, 157:142./; /Kraszn./ uðš pənəDā 'neben die Stadt' /Karj.-Vértes, 67./; /Ser./ ɔw xõnəna súnxal puñta sij tōtəs 'Er stellte sich an die Tür neben den Ofen hin.' /Steinitz, Ov. I. 275./; /Szin./ xuw muj wān matsət, sārəs punla joxətsət 'Lange oder kurz gingen sie, sie gelangten aus Ufer des Meeres.' /uo. 146./.

Adessivusi jelentésben:

/Muzsi/ āp punžln ān ūmasl 'beside the dog there is a dish.' /Rédei, NOC. 76./; /V./ mä põnkämne halt ālaçált 'Before me lay bullets.' /Gulya, EOC. 137./; mä põnkämøy wälontoy kóterki nuç-lökkäl 'Before me, out of the bustes leapt a streaked squirrel.' /uo. 135./.

4.59 A V. pirnä 'után' névutó általában melléknévi igenevekhez kapcsolódik. A szerkezet előidejű időhatározót fejez ki. A névutó gyakran mutatónévmáshoz is járul.

/Vj./ iəuamál pirnä tüstə 'er hat es mir gebracht, nachdem er gefüttert hat.' /Karj.-Vértes, 195./; /Trj./ iəntam pirnä iıntı 'Trinke danach, wenn ich erst trinke!' /uo. 267./; /V./ tu pirnä emtar kannu nik-tälsətə 'Afterwards he dragged it out /down/ to the lake store.'

/Gulya, EOC.135./.

4.60 A Kaz. pőrajn 'idején' névutóval alkotott határozós szerkezet időhatározói jelentésű.

/Kaz./ Леңинградың бәндемдөңнөраңын мүн мәамбема
баңкумъ яхъуб 'Bo время учёбы в Ленинграде мы часто
будем ходить в мәамбі.' /Russzkaja, 220./; /0./ mosa
pbraina lidat and oslam, si pbraina mi nynen lilem.
'Majd ha ennivalót nem találunk, akkor megeszlek.' /Pápay,
Éonyt. 5./.

4.61 A Kaz. pəsən 'alapján' névutóval alkotott szerkezetek mód- és tekintethatározói jelentések.

/Kaz./ Λίw pōtar posən jōxwī-pōterəsat 'Sie antworteten
auf Grund der Erzählung.' /Rédei, NOT.50./; xōr posən
pōtar wēsaw 'Auf Grund des Bildes unterhielten wir uns.'
/uo./.

4.62 A DN. pədā, Kaz. păta stb. '-ért, miatt, végett' jelentésű névutókkal ok- és célhatározói szerkezetek alkothatók.

Okhatározóként: /DN./ nēnət pədā 'wegen der Frau' /Karj.-
Vértes, l. 1./; /Szav./ mun /ɔ:su/ mōxtāu uēDāist
teu nēnət paDā. 'Unsere Kinder wurde wegen seiner Frau
getötet.' /Karj.-Vértes, MSFOu.157:141./.

Célhatározóként: /Kaz./ šepanət̪i jox s̪anttei păta mîrən
mōxt̪ijen tov̪ijat̪ 'Für die Zauberei der Schamanen bringt
das Volk etwas.' /Rédei, NOT. 32./; jin̪-wort păta esɔ:w̪i-
jəw̪ət̪ w̪ən w̪u:Y 'Für den Wassergeist läßt man ein le-
bendiges Rentier.' /uo.34./.

Szövegösszefüggés nélkül nem is tudjuk eldönteni, hogy ok- vagy célhatározóról van-e szó:

/Ni./ ma pátánem 'meinetwegen; /er dachte, hielt jmdn/
für mich' /Karj.-Vértes, 303./.

4.63 A Kaz. pítra, píterən 'kivel vmihez, közelében,
névutó helyhatározós viszony kifejezésére szolgál.

/Kaz./ pörti-woj ūsa wana jis tɔw pítra 'Der Wolf
ging ganz nahe zu dem Pferd.' /Rédei, NOT. 134./; ajtat
won' wonši píterən wottat pa-sír tőlxət 'Neben der jungen
Kiefer gibt es Pilze auch von einer anderen Art.' /uo.120./
ma noməssəm, ūsa at tám-ítí oməstəm tüt píterən 'Ich
glaubte, ich werde die ganze Nacht so neben dem Feuer
sitzen.' /uo. 126./.

4.64 A Szin. saja, sajn 'mögé, mögött' névutókkal
alkotott szerkezetek helyhatározói jelentésűek.

/Szin./ členn manəm xōpat jēmən ńol sája pētsət
'Die zuerst abgefahrenen Boote verschwanden hinter dem
Heiligen Kap.' /Steinitz, OVD.I.77./.

4.65 A V. sájì, Ser. sákət stb. 'szerint, mentén'
névutó használati köre széles. Igenévvel és mutatónevmas-
sal kapcsolódva mód- és időhatározói szerkezetet alkot,
főnév után állva prolativus i ill. csereviszonyt fejez ki.
Módhatározóként:

/Vj./ uermām sájì nōn mōjì uèrlin? 'Kannst du es so
machen, wie ich gemacht habe?' /Karj.-Vértes, 202./;
mà uèrtām sájì uèri 'mach es, wie ich' /uo./;

/V./ tu sáji kat ninā wálwál 'That way /on that way/
you have /will have/ a house /of yours/.' /Gulya, EOC.

140./; ti sáji jaməki, pirəs tulpuł welsujən 'So /it is/
good /well/, old fool, you were beaten.' /uo. 142./;
ti sáji, tulpuł, nöpət ilə onaltısi 'so fool, you were
taught!' /uo./; /C./ iáiém xót saxat təDIDət? '...wie
lebt mein älteren Bruder?' /Karj.-Vértes, MSFOU. 157:98./,
/O./ mà səməm nídi xolt' xoza xodi-svəjət manləm? 'En sze-
mem látó biztos halálhoz hogyan menjen?' /Pápay, ÉONYT. 25./.
Időhatározóként 'közben, alatt' jelentésű;

/C./ manməm saxat 'während ich ging' /Karj.-Vértes.,
56./; /O./ imi-xili koidi svəjət kim-Ədəs 'Az Asszony-
unokája varáslás közben kiment,..' /Pápay, ÉONYT. 24./;
/Scr./ sitə kérəttötət suxat xót xün ōwa sískalə tətəntəs
'Während er sich so hin und her wälzte, liess sich das
Vögelchen auf die Rauchlochöffnung des Hauses nieder.'

/Steinitz, Ovd.I.259./; /Kaz./ kím-etta saxat pōškanən
esəlla 'Wenn er hinausgeht, wird er mit einem Gewehr
erschossen.' /Rédei, NOT.50./; /Szin./ luw puxər pitar
xuwat ſuſilital saxat náwr kuſ təl áleməs 'Während er
den Strand der Insel entlang schritt, hob er eine Hand-
woll /Wollen/ Schaum auf..' /Steinitz, Ovd.I.145./;
siti últan saxat misn lin pəlajən potərlə 'Während sie
so lebten, sagt ihre Kuh zu ihnen:...' /uo.141./;

/O./ ..koidal svəjət mola-pugət ēuəlt azat purisəli,
tərəm ēuəlt purisəli, kuy ēuəlt purisəli... '...varázs-
lása közben mindenfélétől kutatta, az isten felől kutatta,

az ördög felől kutatta,..' /Pápay, ÉONyt. 24./; /c./
níndšestet sáxat ieuattá,..' Während seines Sich-Aus-
streckens zu schiessen,..' /Karj.-Vértes, MSFOU. 157:84./;
tids ùttèt tids xöttèt sáxat pax iastòt:..' Während sie so
lebten, so übernachteten, sagte der Sohn:..' /uo.112./.
Prolativusi határozóként, mentén, jelentésű:

/c./ ..., tott3 sáxat fúnam /sic! F.V./ noksán
iexðia,.. tñot 'von dort war er plötzlich in den zobel-
reichen Fluss gesprungen' /Karj.-Vértes, MSFOU. 157:77./;
...əngermöt tábæt mǽxut mǽsunat sáxat '..., blickte er
die Winkel der sieben Erden der Sechs Erden entlang.' /uo.113/
Csereviszonyt kifejezően '-ért' jelentésben:

/Trj./ pétšrahem rit sait pilaytem 'Ich vertausche
meine Flinte für ein Boot' /Karj.-Vértes, 257./; tás sait
pilaytem 'ich habe es gegen Ware getauscht' /uo./;
uak sait 'für Geld' /uo./.

4.66 A Szin. sírn stb. 'módjára, módon, -képpen' név-
utóval módhatározói határozós szerkezeteket lehet alkotni.

/c./ àr sirà 'auf viele Weisen' /Karj.-Vértes, 46./;
/o./ mun xolior xoi mola sirna olda ueritlu,..' Mi harminc
ember mi módon bírunk meglenni,..' /Pápay, ÉONyt. 27./;
lou siralna þuas i xaffles 'Egymagában /tk. a maga módján/
ordított és sirt.' /uo.18./; /Kaz./ no wotan žaxotník-xo pa
síren werðs 'Aber der erfahrene Jäger machte es anders.'

/Rédéi, M. 126./; /Szin./ nun síra luw jati verítlet
muw ilp ēlti 'wir können sie unter der Erde ,hierher kommen'
/Steinitz, OVB. 158./.

4.68 A V. tāj 'hely' főnév mint névutó nemcsak határozós szerkezeteket alkot. Ragtalan alakjával alkotott szószerkezet törzsi funkciót is betölthet, s a névutó olyankor elvont főnévképző szerepű.
Márgyként:

/V./ mý nōgyl mý ... moq homat 'Etot cuyau go cui nōp nomie' /Tereskin, 107./.

Módhatározóként:

/V./ má gôljam tāj titi kóthas 'er hat dies ohne mich gemacht' /Lari.-Vértes, 117./.

A határozóragos alakok időhatározói szerkezeteket alkotnak:

/C./ məndēntajá supasón uða pənədikat 'wenn ich gehe,
nuss ich am Wege meinen Vorrat /Reise, Rost, usw./ nehmen'
/Lari.-Vértes, 57./; /Kraszn./ məntentjá 'während ich gehe,
unterwegs' /uo. 84./; /O./ pəmpai moza liumai təjána unlam.
uassá 'A fűralkásnál evésem alkalmaival /tk. helyén/ a szí-
jam megsörtödött.' /Pécsy, Nölyt, 2./.

4.69 A Szin. tákli 'nélküli' névutó módhatározói szerkezeteket alkot.

/Szin./ nun nōj síra nən táklen ülti pitluw 'Wie
sollen wir ohne dich leben' /Steinitz, OVB I. 168./;
lánti ñem lipija pəyättem tákli xñm jilem 'Ich wurde
grade kommen, ohne dass ich bis ins Innere meiner Suppen-
schüssel gelangt' /uo. 71./.

4.70 A kaz. tömäppijä 'nélkül' névvel szintén módhatározói szerkezeteket alkot.

/M./ man tɔx̥tpäiem uèröt 'sie haben es ohne mich gemacht' /Mari.-Vértes, 11./; /C./ na tɔx̥tpäiem iðez 'Mein' /uo. 48./; /Kraszn./ man tɔx̥tpäiem 'ohne mich /selten/' /uo. 76./; /Kaz./ ..., si tömäppijen ar lypä pörmäes nos '...außerdem gab es viele freie /d.h. nicht aufgehängte / Sachen' /Hödei, HOU, 32./.

4.71 A szin. tumpija 'kiúl' elvont határozói, az O. tombina 'ua' helyhatározói jelentésű szerkezeteket alkot.

/Szin./ senan el sajen tumpijh némeli et tajləm 'Ausser meinen niedrigen Hohen habe ich nichts.' /Steinitz, OVB II. 73./; gätämən tumpija leti nösl̥ təlp 'Ausser der Ablieferungsnorm /für die Genossenschaft/ braucht man /noch Fische/, im Winter zu essen.' /uo. 75./.

/O./ ..., xatol tombina kóysaltspli '..., a húz mögé üvette.' /Edpey, HOUt. 26./; mil tombina pitti mur et käl 'A saján innen eső /th. esett/ nép hadd jöjjön,' /uo. 30./.

5. A névutók nyelvjárások szerinti
megoszlása.

5.0. Az osztják névutók nyelvjárások szerinti elterjedését bemutatni nem egyszerű feladat. Az általunk tárgyalt névutók listájának biztosan vannak fogyatékos-ságai. Természetesen az, hogy valamelyik nyelvjárásból nincsen adatunk némely névutó előfordulásáról, nem jelenti még egyáltalában azt, hogy e nyelvjárásból hiányozna e névutó. Hiszen közismert, hogy a kutatottság szempontjából az osztják nyelvjárások nagyon eltérők. Gyakran csak Karjalainen szótárából áll rendelkezésünkre adat, amely alapján lehetetlen eldönteni egyöntetűen, vajon névutóval vagy határozószóval /ill. igekötővel/ állunk-e szemben.

Néhány következtetésttalán mégis le lehet vonni ebből az összefoglalásból, legalább a nyelvjáráscsoportok szerinti megoszlásra vonatkozóan.

5.1. Sur. išna, išn, Mu. išn.

5.2. V.Vj. uja -- V. ujne -- V. ujoy.

5.3. V.Vj. oxtina, DN.Kr.C.Cs. oxtene, Ser. uxtana, KazSt. oxtin, CastSz. ogotena, PB oxtina -- V. ortija, J. ōwtaja, DN.C. oxteja, Cs. oxtəjā, KoP. ōxtəjā, Ni.Ser. uxtija, CastSz. ogoteja -- Patk. oxtewę, oxtiwe, C.Cs. ox-tiwe, Ser. uxtewęt.

5.4. DN.Fil. Kr.C. itpənə, DT. ətpənə, Cs. ətpənə, Ser. jetpona, Szin. jelpijn -- DN.Fil.Kr.Szog.C. itpəjā, DT. ətpəjā, Cs. ətpəjā, Kam.KoP. ippojā, Ser. jetpija -- DN. itpewə, Kr.C. itpiwə.

5.5. Trj. iʌpинə, J. iʌpинə, DN.Kr. itpənə, Kam. ippanə, Ser. itpənə, Kaz. ілпіјән, Szin. ilpijn, Mu. ілпіjn, PB ilpina -- Trj. iʌpija, J. iʌpəja, DN.Kr. itpajā, KoP. ippəjā, Ser. itpija, Kaz. ілпіja, Szin. ilpija, PB ilpija -- Trj. iʌpiji, J. iʌpəji, DN. itpewə, DT. itpeyiwe, Kam. ippiwə, Kr. itpiwə/t/.

5.6. DN.DT.KoP.Kr. ettā, Ni.Ser. etto, Kaz. ət̪ti, ełti, Szin. el̪ti, el̪', O.el̪ti, el̪ti, PB elti, Reg.elti, allti -- V. ələwtəri, DT. ətəptā.

5.7. J. əvəmpine, KoP. ətəmpənə, Kr. átemponə -- Sza. átempojā, K.P. átempejā -- KoP. átempiwə.

5.8. Patk. ōdenat, ōtenat, Ahl. olimpēla, ōlinin, Ser. otenna, Kaz. ɔvənnə.

5.9. Trj. uʌti, J. uʌti, DN.DT.wotta, KoP.Kr. wattā, Ni. Ser. ut̪o, Kaz. wɔʌti, Szin. ulti, O. wulti, ulti, CastI. ūtta, PB ūlti, Reg. ulti.

5.10. KoP.Kr. omat, Ni. ɔmat.

5.11. Vj. unte, DN.Cs. unta, Kr. untā, KoP. untā, unt, Ni.Ser. unta, Kaz. wonti, Szin. unti, O. onti, CastSz andaga, I. unda, Patk.unda, unta, vanda, vanta, PB unti.

5.12. V. onta, Vj. onta -- V. ontna -- V. ontpa.

5.13. KoP. untpejā, Patk. untpeja -- KoP. untpeñə, Patk. untpeña -- DN. untpewə, -iwe, KoP. untpiwə, Kr. untpiwət, Patk. untpivet.

5.14. O. ondasna.

5.15. Trj. urnə, J. urnam, Kr. ürat, Kaz. würn, worn̩,
Szin. urənn̩, O. orənná, Ahl. oronna, PB ōrənn̩a, ūrənn̩a,
Reg. oringnā, ur-, oringen.

5.16. J. őrəkkə, KoP. árakta, DN. erəktajem/PxSg.1/,
DT. ärəktäyam, Kr. eräktäjäm /PKSg.1/.

5.17. C. artemne/PxSg.1/, Ser. ärna, Kaz. artn̩,
O. ärđan, Reg. artemən.

5.18. Trj. iti, V.Vj. -iti, DN.KoP.Kr.ite, Ni.Ser.
ite, Kaz.Szin. iti, O. iti, CastI. -iti, -ida, Patk.-ida,
VolH idi, PB iti.

5.19. Szin.itn̩, ittn̩, PB itn̩', Reg. ittna /itt n̩/,
Páp. itna.

5.20. DN. witpeja, DT. witpejá, KoP. wippeja, Kr.
witpejá, Patk. yitpeja, Ser.Kaz. wütpiжа -- DN. witpenə,
Kam.KoP.wippennə, Kr. witpənə, Ser. wütpənə -- DN. wit-
pewə, KoP. wippiwə, Kr. witpiwa.

5.21. Kaz. ewəlt, ewət, ewət, ewəv, KazPol. ewəvti,
Keu.Ni. Ser. ewət, /Szin.:ismeretlen/, Suris. ewəl', O. ewəlt,
ewaltt-, Páp. euəlt, PB ewilt.

5.22. V.Vj. čāma, čāmž, VT.VK. čāma, Vart.Likr.Mj.
Trj. čāmž, J. čāme, Irt./DN.KoP.Kos.Kr.stb./ čāma, Ni.Ser.
Kaz. šōma, O. sāmmi, PB šoma.

5.23. Vj. čönča, Patk. čenča -- V.Vj. čönčəm, Patk.
čenčna, Ser. šāšna. -- Patk. čencivət.

5.24. Kaz. šöpi, Szin. šöppi.

5.25. Kam. jəwpemna, Ser. jüwpəna, Kaz.Szin.jüpijn̩,
PB jupina.

5.26. Ser.Kaz.Szin. jükana, Páp.iugànn̩a, iugànni, PB
juyàna.

5.27. V. jölnə, Trj. jölämme/PxSg.1/ -- J. jölä --

V. jöloy, Vj. jölow.

5.28. Trj.J. jítä, DN. jítä, jítät, DN.Fil.Kam.KoP.
C. ítät, DT.Kr.C.Cs. ítät, Ni.Ser.jesát, Kaz. jesávt, je-
śáv, Szin. jeśal', O. ísált, ísal', PB jeśalt, Ahl. jeśalt,
CastSz. jídā.

5.29. Trj. kijpija, -peja, J. kijpəja -- Trj. kij-
pinə, kijpinə -- Trj. kijpiji, -peji, J. kijpəji.

5.30. V. köyat, Vj. kőwat, kőwa, Trj. kővit, J. kő-
witi, DN. xőwat, DT. xőwittá, KoP.Kr. xővatte, Ni.Szin.
xuwat, Ser. xuwat, Kaz. xuwati, O. xowat.

5.31. Trj. kánennam, KoP. xonənə, Ser. xonəna, Kaz.
xonəna, Ahl. xonna -- V. kanenna, Kr. xonenne, Ser. xonən-
na, Kaz. xonənen.

5.32. V.Vj. kasa -- V.Vj. kasnə.

5.33. V. kutla, J. kutva -- J. kutvə - J. kutvi.

5.34. Vj. kutníma/PxSg.1/, Trj. kutnema, J. kutēna --
J. kutēnne, V. kutnímne, Trj. kutnemne, kutēnne, Vj. kutén-
ne -- J. kuteni. -- DT. -xöt-, DN.Kr.C. -xät-, KoP.-xöt'-,
Ser.Kaz.Szin.O.-xös-:DN. əj-xät-jon 'll' stb. -- Ser.Szin.
xósá, Kaz. xósi, O. xósá, PB xosá, Reg. koschä, kosche --
Ser. xosna.

5.35. Ser.Szin. kaša, Ser. kašən.

5.36. Trj. kičä, DN.KoP.Kr. kečä, DT. kečä, Ni.Ser.
Szin. keša, Kaz. kesi, O. kossi, kosi, PB kěža.

5.37. KoP. kemen/PxSg.2/, Ser. kemet/PxSg.3/, PB ké-
mem/PxSG.1/ -- J. kimä, KoP. kema, Szin. kema -- Trj. ke-
mi, J. kimi, PB kěmi -- Trj.J. kimne, Ser. kemna, Szin. ke-
mən, Patk. kemne, PB kěmna, kémən.

5.38. Kr. kimpana, KoP. kimpennē/PxSg.1/, Kaz. Szin. kimpijn, Patk. kimpena -- Ser. Kaz. Szin. kimpija, Patk. kimpeja -- KoP. kimpiwe, Patk. kimpivet.

5.39. Trj.J. kintā, DN.KoP.Kr. kencā, Kou. kinta, Ser. Szin. kińśa, Kaz. kińsi, O. kińsa.

5.40. DN.KoP.Kr.Patk. kes, DN. kesa, Patk. kesa, DN.Kr.KoP. kesne.

5.41. V. kōta, J. kōtā, KoP.C. kōtā -- J. kōti, KoP. C. kōtiwe -- V.J. kōtnē, Irt. kōtnē, Ser. kūtna, Szin. kūtn, Kaz. kūtn.

5.42. J. lipina, Ser. tipena, Kaz. lipijn, Mu. li-
pijn, O. libine, Ahl. lipina -- Ser. tipija, Kaz. lipija, Szin. lipija, PB lipija, lipija -- CastSz. tigbijeux, tigbijji.

5.43. Ni.Ser.Ahl. lakta, Kaz. lakta, Szin. lakki.

5.44. Kaz. lepa, Szin. lepe -- Kaz. lepə.

5.45. V.Vj.Trj. mōtš, Szin. mušn, O. mose, PB mošna.

5.46. V. muxtī, Kr. mōxt̩, Ser. muxta, Kaz. mōxtī, Szin. moxti, PB moxti.

5.47. DN. mäxtä, V. moyoltäyi, Trj. mäyənti, Kaz. moyəntäyi, moyəntäid -- DN. mäyətn̩, Kr. mäyətn̩.

5.48. V. mera, Ser. măra, Kaz. măr.

5.49. DN. numpiā, Ser. nümpija, Kaz. nümpija, Szin. nümpija -- J. nümpēm̩/PxPl.1/, Ser. nümpine, Kaz. numpijn, Szin. numpijñ.

5.50. Ser. natañen /PxSg.2/.

5.51. Kaz. nērim, O. nērna.

5.52. Trj. pits, Mj. pits, DN.-Bis. pis, Kr. pis, Ni. pūš, Kaz. pīš, O. pus, Cast. pis, PB pusa.

5.53. Trj. pōtšamn̩z /PxSg.1/.

5.54. DN. pēDā, DT. pēDā, Kr. pētā, Ni. pētā, Kaz. pēti, Ser. peta, Szin. pela, O. pēlā, PB pēla, pēli.

5.55. Ser. pīta, Kaz. pīa, Szin. pīla, pīln̩, Mu. pīln̩, PB pilna. 5.56. O. pul'ān̩.

5.57. Ni. pānnā, Ser. panna.

5.58. DN. pōnDēmā /PxSg.1/, Kr. pēnētā, Ser. pūnta, Kaz. pūnēva, Szin. pūnla -- DN. pōnētn̩z, C. pēnDētn̩z, V. pōnlāmn̩z, Ser. pūnētn̩, Kaz. pūnēvn̩, Mu. pūnēln̩ -- Kr. pēnētiuz.

5.59. V. pirn̩, Vj. pirne, Trj. pirn̩.

5.60. Kaz. pōrajn̩, O. pōraina.

5.61. Kaz. posen.

5.62. V. patēna, Ser. pata, Kaz. pāta, O. padina, Patk. peda, pete, PB pata.

5.63. Kaz. pītra -- Kaz. pīteren.

5.64. V. saiā, Ser. saja, Kaz. sāja, Szin. sāja, Patk. saja -- V. sain̩z, Kr. sain̩z, DN. sain̩z, Ser. sājn̩a, Kaz. sājn̩, Patk. saina, PB sajelna -- C. sāiūz, Patk. sajivet.

5.65. V. soyēt', soyēs, Vj. soyī, Trj. sāit', DN. sāyt', DT. sāyat', Kr. sāxat, Ni. sāyāt', Kaz. sāyōt', sāyāt', O. sp-
rat -- ? Kaz. sāti, DN. -sā.

5.66. Kr. sīrā, Kaz. sīrn̩, Szin. sīrn̩, O. sirna.

5.67. KoP. sūrēn̩z, Patk. surena, PB sorena -- KoP. sūrītā /PxSg.3/. 5.68. V. tā i, O. tāxina.

5.69. Wi. tāktā-, Ser. tākto, Kaz. tāk̩i, Szin. takla, takli, ... xli.

5.70. i. tōyətpz, Ser. toxətpi, Kaz. tōxəvpi, tōxəmpijən.

5.71. Trj. tōmpin̩z, Szin. tumpijn̩, Patk. tōmpena.

5. 72. Patk. viča, PB u.a.

Az egész osztják nyelvterületen elterjedtek a következő névutók: oſtin3/3./, unte/11./, iti/18./, čáma /22./, čončá/23./, kőſat/30./, kutnima/34./, kőta/41./, mōtš3 /45./, muſti/46./, maſoltáyi/47./, merə/48./, pönlámns /58./, petəne/62./, saiä /64./, soyát/65./, tay čina/68./.

Mindhárom nyelvjárásos csoportban, kivéve a V. és Vj. nyelvjárásokat, előfordulnak a következő névutók: iapine /5./, uati/9./, urnə/15./, kānənnam/31./, kičá/36./, kem /37./, kintá/39./, avampine/42./, numpija /49./, piš/52./, tompin3/71./.

Az északi és a déli nyelvjárásokban közösek még a következő névutók: itpene/4./, ottá/6./, odenat/8./, ärna /17./, witpejá /20./, jewpanə/25./, jítát/28./, kimpene/38./, pēdā /55./, sírn /66./, sürən3/67./, viča/72./.

A déli és a keleti nyelvjárásos csoportnak két közös névutó van, amelyek hiányoznak az északi nyelvjárásokból: avampine/7.; V.Vj.Ø/, őrekke/16.; V.Vj.Ø/.

Csak egy bizonyos nyelvjárásos csoportban fordulnak elő a következő névutók:

1/ északi nyelvjárásokban: ňšna /1./, pondásna/14./, ňtn/191/, ewel't/21./, šopi/24./, jükana/26./, kaša/35./, lakka/43./, kepc/44./, natan-/50./, něrmn/51./, pěta/55./, pulán /56./, pānna /57./, pōrajn/60./, pōsen/61./, pitra /63./, tákta/69./, tōřatp3/70./.

2/ déli nyelvjárásokban: omat/10./, untpaja/13./, kes /40./.

3/ keleti nyelvjárásokban: jölnə/27./, kijpija /29.; V.Vj.

ø/, kutla/33./, pötömnz/53.; v. Vj. ø/, pirna/59./.

4/ a V. és Vj. nyelvjárásokban: uje/2./, onta/12./,
kasa /32./.

Igazi tartalmat nyerhetnék ezek az adatok az elő-
fordulási gyakorisággal együtt, de sajnos ezek bemutatá-
sára nincsen lehetőségünk. Az ezekből az adatokból levon-
ható nyelvtörténeti következtetéseket a következő feje-
zetben tárgyalom.

6. Összefoglalás /szrevételek az osztjált
névutós szerkezetek történetéből/

6.1. A névutók nyelvjárások szerinti megoszlásáról vázolt képből világosan kitetszik az északi és a déli nyelvjárások szoros egysége: a közös névutók száma 40. A keleti nyelvjárások közül lényegesen eltérő csoport a V. és Vj. nyelvjárás:

6.1.1. V-Vj. nyelvjárásban hiányoznak a következő névutók, amelyek az egész nyelvterületen fontos szerepet játszanak:

6.1.1.1. A hasonlító szerkezetekben használatos ~~kin-~~-
~~ta~~ /39./ névutó helyett használatos a comparativusi rag-
-niqet /1. Gulya, BOChr. 67-8/.

6.1.1.2. Az ~~iapine~~ /5./ névutó helyett használatos az ujne /3./ stb. névutó.

6.1.1.3. A ~~napine~~ /42./ helyett az ontné /12./, stb.

6.1.2. V-Vj.-ban nem használatos a *-pi/-pi képző, amely éppen a névutók alapjaul szolgáló absztrakt helyvonatkozású főneveket képez /vö. 3.3.1./. Ezért feltételezhető, hogy ezek a névutós szerkezetek csak a V-Vj. csoport különválasa után keletkeztek. Hozzávethetőleg az a XIV sz. után lehetett végbe, mert akkor történt Vasjugán is Vahh környék betelepitése /Osznovii XIII. 241; Ay-
kuha, Nam. ömH. Guð. 81./. Megemlíttjük még, hogy a zürjén jövevény-névutók közül is csak kettő, patera és sáia,

van még V.Vj.-ban.

6.2. A bevezető fejezetben a 17. lapon esett szó az uráli névutók keletkezésének köréről. Összegezve az ott elmondottokat azt lehet mondani, hogy többek szerint a névutók már az uráli korban legalább kialakulóban voltak.

Azt rekonstruálni, hogy milyenek lehettek ezek a névutók, talán lehetetlen. Az etimológiai fejezetben utaltunk sok olyan uráli eredetű tőre, melyekből a mai nyelvek viszonyiszavai alakultak ki. Csak a törek közösek azonban, a képzési mód és raghasználat eltérő. Mennélkitt közelebbről néhány közös uráli eredetű tóból alakult névutót:

oszták	vogul	magyar
itpanə	eli-pált	elött
itpeja	el-páln	elé
itpewe	el-pálneł	elöl
itpanə	jol/i-/pált	alatt
itpeja	jol/i-/páln	old
itpewe	jol/i-/pálneł	alól

A hárrom ugor nyelv névutórendszerében a következő különbségek figyelhetők meg:

1/ a magyarban az esetrágok a tőhöz járultak, a vogulban pál 'fél, oldal' utótagú összetételhez, az osztájkban *-pi/-pi képzős alakokhoz.

2/ az osztájkban és a vogulban ugyanezokat a rágokat használják, mint a névszóragozásban /a vogul esetrágokról

1. Linnola: NSFOu.127:55, 91, 117/; a magyarban használatos ragok csak határozószókban és névutókban fordulnak elő, de a mai névszóragozásból kiszorultak.

3/ Az osztják és a vogul más-más ragokat használ: loc.: osztj. -næ, vog. -tj; lat.: osztj.-g, vog.-n; abl.-elat.: osztj. -neva, vog. - näl.

Közös ugor sajátosságának látszik a főnevesítés. Az ugor nyelvek helyihatározói viszonyító eszközeiben megvan morfológiai elhatárolás a névutó és a határozószó között, pl. osztj. itp n ~ iln^himpijn ~ hinen, vog. jol/i/~pält ~ jolən^h numi-pält ~ numen; n. alatt ~ alant, alul; fölött ~ fent. A finn-permi ágra szonban ez nem jellemző, pl. fi. takana 'hinter, hinten', viressä 'neben, an'; zurj. vilin 'über; oben'; berin 'hinter, nach; hinten'; beris' 'hinter... nervor, von himten'.

Nézetsegről, hogy az 'alatt', 'előtt' stb. névutók megvoltak az ugor korban, és kordoban is/, és létezett a térben való viszonyítás fő irányai szerinti tagolódás, az irányharmasság is, de hogy konkréten milyen eszközökkel jutottak ezek kifejezésre, ezt nem lehet egyértetűen rekonstruálni.

Azért az u g o r k o r i névutók közé csak néhány névutót sorolhatunk: uhti /5./, xosa /34./ és talán jürm /15./.

Obi-ugor eredetű névutók lehetnek az itpæne~vog. jol/i/~pält és hasonló típusú névutópárosok, de számonunk kellazzal, hogy ezek morfológiai struktúrája az osztjákban, ill. a vogulban meg változott, átrendeződött. Ez talmán ezért volt lehetőséges, mert még nem váltak megkoves-

dett nyelvi elemekké, hanem az eredeti fonévi szerep négynagon eleve volt. Az obi-ugor helyhatározói névutók nagyrészénél fejlődésében világosan látszik a birtokos szerkezetekből való kialakulás folyamata:

osztj. N + N+pi/-pi + Cx 'vminek a -só része + Cx'

vog. N + N+päl. + Cx 'vminek a -só része, oldala + Cx'

Ily módon nagy többségük etimológiai fokon van, masszival konkrét, szabatos határozói viszonyt szokott jelölni.

Obi-ugor kori névutók: lakha /43./, mötšš /45./, pitš /52./ és talán lepa /44./.

6.3. A legtöbb osztjai névutó konkrét, helyi vonatkozásu szavakból, helyhatározói funkció kifejezésére alakult. Az elvont viszonykategóriák, az idő, állapot, cél, ok, mód stb. felismerésékor nyelvi megjelölésükre két mód hímlíkőzött: a helyhatározó kifejezési eszközeinek hasonlósági alapon vagy más asszociáció nyomán történő átvitele, vagy új, speciális viszonyjelölő eszközök kielakítása, ill. kölcsonzása.

A bevezetésben a 19. lapon mondtauk, hogy a környező tér kifejezése az emberi testrészek egymáshoz való viszonyán és a testnél a környező fizikai térgyakhoz való viszonyán alapul. Ezek a fogalmak szolgáltak a legtöbb névutó alapjául. Ezen az ún. emberekspontú rendszeren kívül a helyviszonyokat jelölő névutókban még van más rendszer is, amelynek kiindulási pontja a föld. Véleményünk szerint ide tartoznak a következő osztjai névutók: ávempin, vütpide, jüvpija, nümpija.

6.3.1. A névutók alapjául szolgáló szavak között a következő térbeli helyzetet vagy testrészt jelölő fónévek vannak: uj/2./, oxi/3./, iapi/4./, ijapi/5./, átempa/7./, alén/8./, unt/11./, ont/12./, untpa/13./, witpa/20./, čoňč/23./, jüvpə/25./, jöł/27./, kijpi/29./, kapen/31./, kas/32./, lutel/33./, luten/34./, kimpe/38./, apxpi/42./, nump3/49./, pots/53./, pónat/58./, pir/59./, pitər/63./, sai/64./, täx3/68./, tömpi/71./.

6.3.2. Sok fónév a feljebb felsoroltak közül un. neutrális fónév, amelyben dominál a viszonyelem, és sok fónévvel kapcsolatot alkothat. Ez a tény biztosan közrejátszott a névutóval valásban. Ilyen fónévek közé sorolhatók még a következők is: ol3/6./, čmat/10./, ointas/14./, ur/15./, erəx/16./, art/17./, čam-/22./, čop/24./, jölkən/26./, jit-/28./, kökat/30./, höt/41./, lök/43./, top/44./, mō-
χəl/46./, nătət/47./, mora/48./, piš/52./, pit/55./, pent/57./, pas/61./, pəpə/62./, sir/66./, tex/69./, uiš/72./.

6.3.3. Névnél eredetük a következő osztják névutók: uati/9./, iti/18./, ňtu/19./, ovalt/21./, kimpijn/38./, nă-
tnə-/50./, töxpəpi/70./, tömpins/71./.

6.3.4. A jósvények közé tartoznak a következő névutók: iaňn/1./, jaňpə/35./, kičə/36./, kime/37./, kiňta/38./, ńernin/51./ és porgajn/60./. Ezek közül az első hat zürjen névutó átvétele, az utóbbi pedig orosz határozószóé.

6.4. A névutórendszer a különböző nyelvjárás/csoport/ oldalú elterő. Egy bizonyos nyelvjárásban a névutók az osztályokkal együtt rendszert alkothnak. Pl. ezekből a nyelvjárás-

sokból ahol megvan approximativ /Szur.-nam, V. Vj.-pa/ hiányzik a PèDà 'zu, gegen' névutó, az északi nyelvjárásokban van néhány comitativusi jelentésű névutó /piłn, pánne, nátnę/, mivel ott hiányzik instr.-com.-rag. Ez lehetővé teszi a beszélő körülvevő tér megjelölését. Ennek a teljes leírásnak nem tűztünk velül, mivel ez nem is lett volna lehetséges azon anyag alapján, amely az osztják nyelvből a kutatók rendelkezésére áll. Csak nagy általánosságban tudunk rámutatni a nyugati és a keleti nyelvjárások különbségeire: a nyugati /és főként északi/ nyelvjárásokban a névutó szerepe és terhélése sokkal nagyobb, mint a keletiekben. Biztosan a nyitott kaput döngötök, ha azt mondomb, hogy ez összefügg az esetragok kis számával az északi nyelvjárásokban.

A 4. fejezetben gyakran láthattuk, hogy a névutó más és más szó mellett más valóságrészt tükrözhet: helyet, időt vagy egységet. Az, hogy milyen helyzetet jelöl a névutó először, függ a saját tóiszavától, és attól, hogy ez milyen jelentésű szavakkal alkotott szintagnak: a komen, pirne, jüpijn stb. névutó nem minden fónévhez, hanem csak időt jelentőkhöz járul; a piš, kos névutók számnévhez stb. Így van ez az esetragoknál is, saját erejénél fogva, a rag név hely, idő stb. jelentést feje ki, hanem helyzetet, körülményfajtát.

Rövidítések és irodalomjegyzék.

1. Fontosabb idézett művek.

Ahlgyist, SNO. = Ahlgvist, A., Über die Sprache der Nord-Ostjaken. I. Sprachte xte und Wörterverversammlungen, Helsingfors 1880.

Bárczi, Bev. = Bárczi Géza, Bevezetés a nyelvtudományba. Ideiglenes tankönyv. Bp. 1953. /EMNyF./

BÁRCZI, Htört.² = BÁRCZI GÉZA, Magyar hangtörténet. 2., bővített kiadás. Bp. 1958. /EMNyF./

Beitr. = Paasonen, H., Beitrag zur finnischugrisch-samojedischen Lautgeschichte. Bp. 1917. /Kny. a Kelti Szemle XIII - XVII. kötetéből.

BERRÁR, MTMtan = BERRÁR JOLÁN, Magyar történeti mondattan. Bp. 1957. /EMNyF./

Brøndal, TP. = Brondal, V., Théorie des prépositions, Introduction à une sémantique rationnelle, Copenhague 1950.

BUDENZ, UA. = BUDENZ JÓZSEF, Az ugor nyelvek hasonlító alaktana. Bp. 1884 - 1894. /kny. a Nyk. XVIII - XXIII. kötetéből./

Castrén, Versuch= Castrén, M.A. Versuch einer ostjakischen Sprachlehre nebst kurzem Wörterverzeichniss. Zweite verbesserte Auflage St. Petersburg 1858.

- CIFU. = Congressus Internationalis Fennio - Ugristarum Budapestini habitus 20 - 24. IX. 1960.
- Bp. 1963.
- Collinder Comp. Gramm. = Collinder, B., Comparative Grammar of the Uralic Languages, Stockholm 1960.
- Collinder, FUV = Collinder B., Fennio-Ugric Vocabulary. An Etymological Dictionary of the Uralic Languages, Stockholm 1955.
- Collinder, Survey = Collinder B., Survey of the Uralic Languages, Stockholm 1957.
- Décsy, Einf. = Décsy Gy., Einführung in die finnisch-ugrische Sprachwissenschaft, Wiesbaden 1965.
- E+Sz. = Magyar Etymologiai Szótár. I-XIII.: A-
foglár...irta Gombocz Zoltán és Melich János.
Bp. 1914 - 1936; XIII - XVII.: foglár - geburnus.
Gombocz jegyzetei felhasználásával irta Melich János. Bp. 1933 - 1948.
- Fillmore, CC = Fillmore, Ch. J., The Case for Case. - Universals in Linguistic Theory, New York 1968.
- Fokos; NyK LVIII = Fokos D.R., Uráli és altaji összehasonlitó szintaktikai tanulmányok. - NyK. LVIII, Budapest 1961.
- Fuchs; FUF XXIV = Fuchs, D.R., Überstimmungen in der Syntax der finnisch-ugrischen und türkischen Sprachen. - FUF XXIV., Helsinki 1937.
- FUF. = Finnisch-ugrische Forschungen. I-XIII.: Helsingfors - Leipzig 1901 - 1913; XIV-. Helsingfors, /majd:/ Helsinki 1914.

- FUFA. = Anzeiger der Finnisch-ugrischen Forschungen. /Adatait I. FUF. alatt./
- Gulya, EOChr. = Gulya, János, Eastern Ostyak Chrestomathy, Indiana University Publications, Uralic and Altaic Series vol. Bloomington
- Györke = Györke, J., Die Wortbildung Lehre des Uralischen. / Primäre Bildungssuffixe. / Tartu 1934. / Bibliotheca Hungarico-Estica Instituti Litterarum Hungarici Universitatis Tartuensis. 15./
- Hajdu Bev. = Hajdu, P., Bevezetés az uráli nyelvtudományba, Budapest 1966.
- JSFOu. = Suomalais-ugrilaisen Seuran Aikakauskirja. Journal de la Société Finno-Ougrienne. I --. Helsinki 1886.
- Kálmán VogChr. = Kálmán, Béla Vogul Chrestomathy, Bloomington - The Hague 1965. /UAS. 46./
- Kara ÉOHat. = Kara Ferencz, Északi-osztýák határozók. Budapest 1911.
- Karjalainen, OL = Karjalainen, K.F., Zur ostjakischen Lautgeschichte. I. Über den Vokalismus der ersten Silbe. /MSFOu XXIII/, Helsingfors 1905. . . .
- Karj. - Vértes: MSFOu. 128 = Karjalainen, K.F., Grammatikalische Aufzeichnungen aus ostjakischen Mundarten. Bearbeitet und herausgegeben von E. Vértes /=MSFOu 128/, Helsinki 1964.
- Keresztes = Keresztes, K., Morphemic and Semantic Analysis of the Word Families: Finnish ETB- and Hungarian EL- "fore-". Indiana University Publications. Uralic and Altaic Series, vol 41,

Bloomington 1964.

Klemm MTMt. = Klemm Antal, Magyar Történeti Mondattan. Budapest 1928 - 42.

KT = Karjalainen, K.F., Ostjakisches Wörterbuch. Bearbeitet und herausgeben von Y.H. Toivonen. Lexica Societatis Fenno-Ugricæ X, Helsinki 1948.

Lehtisalo AblSuff. = Lehtisalo, T., Über die primären ururalischen Ableitungssuffixe /=MSFOu LXXII/, Helsinki 1936.

Liimola MSFOu. 127 = Liimola, M., Zur historischen Formenlehre des Wogulischen. I. Flexion der Nomina /= MSFOu 127/, Helsinki 1963.

Lyons = Lyons, J., Introduction to Theoretical Linguistics, Cambridge 1969.

MSFOu = Suomalais-Ugrilaisen Seuren Toimituksia. Mémoires de la Société Finno-Ougrienne. I-. Helsinki 1890.

MSzFgrE = A magyar szókészlet finnugor elemi. Etimológiai szótár. I-. Budapest 1967 -.

Munkácsi, Vny = Munkácsi, B., A vogul nyelvjárások. Ugor Rüzetek II, Budapest 1894.

MUSz. = Budenz József, Magyar-ugor összehasonlító szótár. Bp. 1873-1881.

NyH⁷ = Szinnyei József, Magyar nyelvhaszonlitás. 7., jav. és bőv. kiadás. Bp. 1927.

NyK. = Nyelvtudományi Közlönyek. I -. Pest, /majd:/ Bp. 1862 -.

Nyv. = Magyar nyelvőr. I.-, Bp. 1872-.

- OH I = Reguly- Könyvtár 1. Osztják hőse-
nekek. Reguly A. és Pápay J. hagyatéka. I. kötet.
Közzéteszi Zsirai Miklós, Budapest 1944.
- OH II = Reguly Könyvtár 2. Osztják /chanti/
hősénekek. Reguly A. és Pápay J. hagyatéka. II. kö-
tet. Közzéteszi Zsirai Miklós, Budapest 1951.
- OH III_{1,2} = Reguly- Könyvtár 3. Osztják /chanti/
hősénekek. Reguly A. és Pápay J. hagyatéka. III. kö-
tet /I. füzet/. Zsirai Miklós hagyatékából közzé-
teszi Fokos Dávid, Budapest 1963; III.füzet: 1965.
- OINAS = Oinas, F.J., The Development of some
postpositional cases in Balto-Finnic languages/=
MSFOu 123/, Helsinki 1961.
- Pais-Eml. = Emlékkönyv Pais Dezső hetvenedik
születésnapjára. Irták tiszteletben, barátai és ta-
nítványai. Szerk. Barczi Géza és Benkő Loránd.
Bp. 1956.
- Pápay, ÉOM = Pápay J., Északi-osztják medveénekek.
Adalékok az obi-ugor népek medvekultuszához. Saját
gyűjtése és Reguly A. hagyományi alapján: Pápay
József - Fazekas Jenő, Budapest 1934.
- Pápay, ÉONy+ = Északi-osztják nyelvtanulmányok.
Finnugor füzetek 15, Budapest 1910.
- Pápay, ONGy = Osztják népköltségi gyűtemény. Az
osztják nép hitvilágára vonatkozó hősi énekek, is-
tenidéző igék és medveénekek. Reguly A. hagyatéka
és saját gyűjtése alapján közzéteszi, Budapest -
Leipzig 1905.

Patk. - Fuchs, LFSO = Patkanow, S., - Fuchs, D.R.,
Laut- und Formenlehre der Süd-ostjakischen Dia-
lekte, Budapest 1911.

PB = Beke, Ö., Északi-osztják szó-
jegyzék. Nordostjakisches Wörterverzeichniss.

* /Pápay József Osztják Népköltési Gyűtőményéből/.-
Kolekti Szemle 8 - 9, Budapest 1907 - 1908.

PD. = Paasonen, H., Ostjakisches Wör-
terbuch nach den Dialekten an der Konda und am
Jugan. Zusammengestellt, neu transkribiert und hg.
von Kai Donner. Helsingfors 1926.

Poppe = Poppe, N., Introduction to Al-
taic Linguistics. - Ural-altaische Bibliotek 14
Wiesbaden 1965.

Radanovics; NyK LX = Radanovics, K., Ok- és célha-
tározó névutók a chanti nyelvben. - NyK LX, Bu-
dapest 1958.

Ravila = Ravila, P., Sanaluokat, cri-
tyisesti uraililasia kiliä silmällä pitäen. -
Totuus ja metodi. Kiellitieteellisiä esseitä,
Porvo-Helsinki 1967.

Rédei, NOChr. = Rédei, K., Northern Ostyak
Chrestomathy. Indiana University Publications.
Uralic and Altaic Series, vol. 47,
Bloomington 1965.

Rédei, NOT. = Rédei, K., Nord-ostjakische
Texte /Kazym-Dialekt/ mit Skizze der Grammatik
/= Abhandlungen der Akademie der Wissenschaften

- in Göttingen. Philologisch-historische Klasse.
Dritte Folge, Nr. 71., Göttingen 1968.
- Rédei, Post.Syrj. = Rédei /Radanovics/, K., Die
Postpositionen im Syrjänischen unter Berücksichti-
ung des Wotjakischen. Budapest 1968.
- Rédei, SLW = Rédei Károly, Die syrjänische
Lehnwörter im Wogulischen. Budapest 1970.
- Saur, NomBild. = Gott Sauer, Die Nominalbildung
im Ostjakischen. Berlin 1967 /= Finnisch-ugrische
Studien. V./
- Sauvaget Aurélien, Le problème des postpositions en
ouralien. Études Finno-ougriennes. Tome V.
Paris 1968, 73 - 93.
- Sebestyén; FUF XXXV = Sebestyén, A., Über das unga-
rische Postpositionssystem. - FUF XXXV, Hel-
sinki 1964.
- Sebestyén, MNN = Sebestyén, A., A magyar nyelv név-
utórendszere, Budapest 1965.
- Sechchaye = Sechchaye, A., Essai sur la
structure logique de la phrase, Paris 1926.
- Simonyi, MHat. . . = Simonyi, Zs., A műgyűr határo-
mán. I-II. Budapest 1888-1892.
- S. S. . . = Suomen kielen etymologinen sana-
kirja. I.: Helsinki 1955, /szerzője:/ Y.H. Toi-
vonon; uo. 1958 /szerzői9/ Y.H. Toivonen, Erkki
Itkonen és Aulis J. Joki; III.: uo. 1962, /szer-
zői:/ Erkki Itkonen és Aulis J. Joki. /Lexica
Societatis Fenno-Ugricæ. Xii, 1-3./

- Steinitz, DEWO = Steinitz, W., Dialektologisches und etymologisches Wörterbuch der ostjakischen Sprache. I-, Berlin 1966.
- Steinitz OstjChr. = Steinitz, W., Ostjakische Grammatik und Chrestomatie mit Wörterverzeichnis. 2. verbesserte Auflage. Leizig 1950.
- Steinitz OVd. I. = Steinitz, W., Ostjakische Volksdichtung und Erzählungen aus zwei Dialekten. 1. Teil. Grammatiche Einleitungen und Texte mit Übersetzungen / = Commentationes Litterarum Societatis Esthonicae XXXI/, Tartu 1939.
- Steinitz, FgrVik. = Steinitz, Wolfgang, Geschichte des finnisch-ugrischen Vokalismus. Stockholm. 1944. /Acta Instituti Hungarici Universitatis Holmiensis. Series B., Linguistica. 2./
- Steinitz, OstjVok. = Steinitz, Wolfgang, Geschichte des ostjakischen Vokalismus. Berlin 1950.
- Stoebke = Stoebke, R., Die Verhältniswörter in den ostseefinnischen Sprachen. Indiana University Publications. Uralic and Altaic Series, vol. 93, Bloomington 1968.
- SzófSz. = Bárczi Géza, Magyar Szófejtő Szótár. Bp. 1941.
- Takahaski = Takahaski, G., Perceptions of Space and the Function of Certain English Prepositions. - Language Learning 19, New York 1969.
- Tauli = Tauli, W., Structural Tendencies in Uralic Languages. Indiana University Publications. Uralic and Altaic Series, vol. 17

- Houton 1966.
- Toivonen; FUF XXXII = Toivonen, Y.H., Über die syrjänischen Lhnwörter in Ostjakischen. - FUF XXXII, Helsinki 1956.
- U*Jb. . . . = Ural-Altaische Jahrbücher. XXIV-. Wiesbaden /később így: Aquis Mattiacis / 1952-.
- Vértes OstjPron. = Vértes, E., Die ostjakische Pronomina, Budapest 1967.
- Zsirai, FgrRok. = Zsirci Miklós, Finnugor rokon-ságunk. Br. 1937.
- Osnovii I. = Основы финно-угорского языкоznания. Вопросы происхождения и развития финно-угорских языков. Москва 1974.
- Osnovii II=Основы финно-угорского языкоznания. Марийский, пермские и угорские языки. Москва 1976.
- Zsivothnikov=Животников, П.К., Очерк грамматики хантыйского языка /среднеобский диалект/, Ханты-Мансийск 1942.
- Russzkaia = Русская, Ю.Н., Самоучитель хантыйского языка, Ленинград 1961.
- Terezkin = Терешкин, Н.И., Очерки диалектов хантыйского языка. I. Ваховский диалект. Москва - Ленинград 1961.
- Tereshenko = Терещенко Н.И. К вопросу о происхождении послелогов. - Доклады и сообщения Института языкоznания АН СССР II. Москва 1958.
- Steinitz,Oszt.Jaz. = Штейниц В.К. Хантыйский /остяцкий/ язык. - Языки и письменность народов Севера I. Москва - Ленинград 1937.

2. Az osztják nyelvjárások.

Bolcs.	= bolcsarovoi nyelvjárás.
C.	= cingalai nyelvjárás.
Cs.	= csesznakovoi nyelvjárás.
DN.	= felső demjankai nyelvjárás /adatközlő Narigin./
DT.	= alsó demjankai nyelvjárás /adatközlő Tajlakov./
Fil.	= fili nyelvjárás.
I.	= irtisi nyelvjárás.
J.	= jugáni nyelvjárás.
Kam.	= kamini nyelvjárás.
Kaz.	= kazimi nyelvjárás.
Ko.	= kondai nyelvjárás.
Kos.	= kosclovoi nyelvjárás.
Kr.	= krasznojarszki nyelvjárás.
Likr.	= likrisszovszkojei nyelvjárás.
Mj.	= malij jugáni nyelvjárás.
Ni.	= nizjami nyelvjárás.
O.	= obdorszki nyelvjárás.
Pi.	= pimi nyelvjárás.
Pit.	= pitljári nyelvjárás.
Sork.	= sorkali nyelvjárás.
Szav.	= szavodnija nyelvjárás.
Sz.	= szurguti nyelvjárás.
Szin.	= szinjai nyelvjárás.
Szog.	= szogomi nyelvjárás.
Trj.	= tremjugáni nyelvjárás.

V.	= vachi nyelvjárás.
Vart.	= vartovszkojci nyelvjárás.
Vj.	= vaszugáni nyelvjárás.
VKä	= vorhnye-kalimszki nyelvjárás.

Tartalomjegyzék

0. Előszó	2
1. Elméleti alapvetés	9
2. Az osztják névutók eredete	25
3. A névutós szerkezetek felépítése és típusai	68
4. Az osztják névutók /szemantikai elemzés/	81
5. A névutók nyelvjárások szerinti megoszlása	120
6. Összefoglalás. /Szszrevételek az osztják névutós szerkezetek történetéből	129
7. Rövidítések és irodalomjegyzék	136